

1987 ஏப்ரல் 10]

Sixty-second Report of the Committee on the further action taken by the Government on the recommendations contained in the Twenty-fourth Report (Seventh Assembly) and Eighth Report (Sixth Assembly) of the Committee on Public Accounts on the Accounts of the Government of Tamil Nadu for the year 1973-74 and the Report of the Comptroller and Auditor-General of India for the year, 1973-74 (Civil).

(ஆ) அரசு உறுதிமொழிக் குழு.

திரு. மெ. ஆண்டி அம்பலம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, “1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான அரசு உறுதிமொழிக் குழுவின் நான்காவது அறிக்கையை (எட்டாவது சட்டமன்றப் பேரவை) இப்பேரவைக்கு அளிக்கிறேன்.

7. வரவு செலவுத் திட்டம், 1987-88 வாக்கெடுப்பு (தொடர்ச்சி)

கோரிக்கை எண் 21—மீனளம்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 21 மீனளம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 6,94,29,000 க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

(முற்பகல் 11-30)

திரு. பொ. உத்திராபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருத்துறைப்பூண்டி தொகுதியில் தொண்டக்காடு, கரையான் காடு, இடும்பவனம், கற்பகநாதர் குளம், தில்லை விளாகம் இந்தப் பகுதியில் உள்ள மீனவர்களுக்கு கடலில் சென்று மீன் பிடிக்க மானிய விலையில் வலைகள் கொடுப்பது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 21—மீனளம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 6,94,29,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. மு. இராசாங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தஞ்சாவூர் மாவட்டம் அணைக்கரையில் மீன்

“மானியக் கோரிக்கை எண் 21—மீனளம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 6,94,29,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

[1987 ஏப்ரல் 10]

கோரிக்கை எண் 32.—பின்தங்கிய வகுப்பினர் முதலியோர் நலன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானிய கோரிக்கை எண் 32—பின்தங்கிய வகுப்பினர் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 13,62,33,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு. சோ. மா. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 32—பின்தங்கிய வகுப்பினர் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 13,62,33,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. மெ. ஆண்டி அம்பலம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 32—பின்தங்கிய வகுப்பினர் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 13,62,33,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. பொ. உத்திராபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருத்துறைப்பூண்டி தொகுதி, முத்துப்பேட்டை யூனியன் முத்துப்பேட்டையில் பின்தங்கிய மானவர்கள் தங்கி படிப்பதற்கு விடுதி ஒன்று கட்டிக் கொடுப்பது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 32—பின்தங்கிய வகுப்பினர் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 13,62,33,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

328—382 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்புகள் I, II ஆக அச்சிடப் பெற்றுள்ளன.

1987 ஏப்ரல் 10] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவையின் முன் வைக்கப்பெற்றுள்ள கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளை ** நான் படித்ததாகக் குறிப்பேட்டில் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் மேலான கருத்துக்களை தெவித்ததற்குப் பிறகு நான் அரசு சார்பில் ஏதேனும் சொல்ல வேண்டியிருந்தால் பதிலுரையில் சொல்லுகிறேன்.

*திரு. எஸ். வேணுகோபால்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1987-88 ஆம் ஆண்டுக்கான மீனளத்துறை மானிய கோரிக்கை மீது என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்தில் வேளாண்மைக்கும், நெசவுத் தொழிலுக்கும் அடுத்தப்படியாக நீண்ட நெடுங்காலமாக மக்கள் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழில் மீன் பிடிப்புத் தொழிலாகும். ஆனால் என்ன காரணத்தாலோ உலகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் ஏற்பட்டிருக்கும் முன்னேற்றம் இந்த நாட்டிலே ஏற்படவில்லை என்பது மிக வருத்தமாக இருக்கிறது. தமிழகத்திலே இதுவரைக்கும் இருக்கின்ற தொழில், அதிகமாகச் செய்கின்ற தொழில் விவசாயமானாலும், நெசவுத் தொழிலானாலும் பல முன்னேற்றங்களைக் கண்டு பசுமை புரட்சியை உருவாக்கி வேளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கின்ற அளவிற்கு இன்றையதினம் நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால் மீனளத்தைப் பொறுத்தவரையில் அப்படிப்பட்டதொரு நிலைமை இல்லாமல் கூனி குறுகி வளர்ச்சியில்லாமல் இருக்கிறது என்பதை உங்கள் முன்னாலே தரகிருஷ்ணவசமாக சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

உலகத்தில் உள்ள மற்ற நாடுகளைப் பார்ப்பதும்போது நார்வே, சுவிட்சர்லாந்து போன்ற நாடுகளில் இரண்டு தொழில்களை மையமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒன்று மீன் பிடித்தல், மற்றொன்று பால்வளத் தொழிலாகும். ஆனால் ஆயிரம் கிலோ மீட்டர் கடற்கரையுள்ள இங்கே மீன் பிடிக்கும் தொழில் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. அதற்கு நல்லதொரு ஏற்பாட்டைக் காண முடியாமல் இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் மீனவர்கள்

[திரு. எஸ். வேணுகோபால்], [1987 ஏப்ரல் 10]

ஒற்றுமையாக இல்லாததுதான் என்று இங்கே சொல்லிக் கொள்ளக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன். புதிய உத்திகள், புதிய சிந்தனைகள், புதிய வழிமுறைகளைக் கொண்டு இந்த மீன் வளத்தைப் பெருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் துறை முன்னேற வேண்டுமானால் இந்தத் துறைக் கென்று தனியாக ஒரு அமைச்சர் வேண்டும். ஏனென்றால், இன்றைக்கு இந்தத் துறையை வைத்துக்கொண்டுள்ள மூத்த அமைச்சரான அவர் மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறையையும் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் மீனளத் துறை மிகச் சாதாரண இலாக்காவாக இருக்கிறது. இதிலே தனி முக்கியத்துவம் கொடுக்க மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தனி கவனம் செலுத்தி இதற்கென்று ஒரு தனி அமைச்சரைப் போட்டு அவர் கையில் இந்த இலாக்காவை ஒப்படைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்போதுதான் மீன்வீரர்களின் எண்ணங்களில் இவற்றைக்குள்ளே முதலமைச்சர், அதிகமாக அக்கறை செலுத்துவதற்குச் சரியாக இருக்கும் என்ற எண்ணத்தைச் சொல்லிக்கொள்ளக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தத் துறைக்கான கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு புத்தகம் இங்கே வைக்கப்பட்டுள்ளது. இதைப் பொறுத்தவரையில் முதலில் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆண்டுதோறும் இந்த அவையின் முன் வைக்கப்படுகிற இந்த குறிப்புகளில் பெரும்பாலும் சென்ற ஆண்டில் சொல்லப்பட்ட பல்வேறு விஷயங்கள் இந்த ஆண்டில் மேலும் வேறு பக்கத்தில், வேறு பாராவிடவேறு வார்த்தைகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர வேறு ஒன்றமில்லை. இதைப் பார்க்கும்போது துறை அதிகாரிகளுக்கும், அமைச்சருக்கும் இதில் ஒரு அவதூறுப் போக்கு ஏற்படுகிறதோ என்ற ஐயப்பாடு இருக்கிறது. இதை சொல்லக் காரணம் சென்ற ஆண்டில் சொல்லப்பட்ட பல்வேறு திட்டங்களே இந்த ஆண்டும் விளக்கக் குறிப்பில் சொல்லப்பட்டு, அதில் முன்னேற்றம் கண்டுவருவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

நம் நாட்டு உணவு வகைகளிலே மீன் உணவு ஒரு முக்கியமான பங்கு வகிக்கிறது. அன்றாட உணவிலும் மீன் பல கூடுதல்பங்களில் இடம் பெறுகிறது. அந்த வகையிலே மீன் உணவ்தான் அதிகரித்து தரமான மற்றும் புரதச் சந்தை பெருந்த மீன் உண்ணிவ குறைவான விளைவுக்கு கிடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டும்.

1987 ஏப்ரல் 10] புதிரு. எஸ். வேணுகோபால்]

1000 கிலோ மீட்டர் தளமுள்ள கடற்கரையை வைத்துக் கொண்டு இதைக்கடல் தம்மாலை சாதிக்க முடியவில்லை என்றால் நமமுடைய திட்டங்களிலே எவ்வகா தவறு இருக்கிறது என்று பொருள். நமமை விட மக்க குறைந்த கடற்பரப்பை உள்ள பல நாடுகள் தவிர உத்திகளைக் கையாண்டு அருகப்படியான மீன் உற்பத்தியைச் செய்து வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பி இலாபம் சம்பாதிக்கும் முறையைப் பார்க்கிறோம். அப்படிப்பட்ட நிலைமையை இங்கேயும் கொண்டு வர அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து தமிழகத்தில் 1,000 கிலோ மீட்டர் தளமுள்ள கடற்கரை என்று சொல்லி, உள் நாட்டில் 3.69 இலட்சம் ஹெக்டோ பரப்புள்ள நீர்நிலைகள் உள்ளன என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலுள்ள 4.64 இலட்சம் கடல் மீனவர்களில் சுமார் ஒரு இலட்சம் மீனவர்கள் மீன்பிடி தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளனர். உள்நாட்டு மீன் உற்பத்தியில் 60,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த வளத்தாலே வெளி நாட்டுச் செலாவணியாக 60 கோடி ரூபாயை 1985-86-லே சுட்டியிருக்கிறார்கள்.

தற்போது மாநிலத்தில் உபயோகப்படுத்துகின்ற கட்டுமரசுதள் 38,000 ஆகும். இந்த 38,000 கட்டு மரங்கள் நாட்டுப் படகுகளிலே 200-க்கு வெளிப்புறம், உட்புறம் பொருத்தும் இயந்திரங்களை பொருத்துவதற்கு அரசு மானியம் வழங்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை மேலும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீண்ட இடை வெளிக்குப் பின்னாலே, 10 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னாலே இன்றைக்கு புதிய கொள்கையை வகுத்திருக்கிறார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். 50 படகுகள் கட்டப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1987-88-லே 50 மரத்திலான விசைப் படகுகள் கொடுக்கப்படும் என்று கொள்கைக் குறிப்பிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பாராட்டுகிறேன். பெருந்தலைவர் காமராஜர், கலைஞர் ஆகியோர்களின் ஆட்சிக்குப் பின்னாலே, இந்தத் திட்டம் தொடர்ந்து இருந்திருக்குமானால் இன்றையதினம் ஏராளமான படகுகள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கும். என்ன காரணத்தாலோ, தவறான ஆலோசனையின் பேரிலே, படகு கட்டுவது நிறுத்தப்பட்டு, பாருக்கும் கொடுக்கப்படாமல் இருந்தது கடந்த ஆண்டு விற்புறுத்தியதின் பேரில், 50 மர

[திரு. எஸ். வேணுகோபால்] [1987 ஏப்ரல் 10]

விசைப் படகுகளைச் செய்து தருவதற்கு உத்தரவு இடப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப் பாராட்டுகிறேன். அதிலே 20 சதவிகிதத்தை மானியமாகவும், 20 சதவிகிதத்தை மின்வாங்கிடும்ருந்தும் பெற்று, மீதமுள்ள 60 சதவிகிதம் கடன் உதவியாகவும் அளிக்கப்படுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக மொத்த மானியத் தொகை 25 இலட்சம் ரூபாய் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது யானைப் பசிக்கு சோளப் பொறி போல இருக்கிறது. இது போதாது. அரசு இதில் மறு கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ் நாட்டில் 38,000 கட்டுமரங்களும், நாட்டுப் படகுகளும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. அதில் 170 பேருக்கு 15,000 ரூபாய் மதிப்புள்ள கட்டுமரத்தை வாங்குவதற்கு 3,000 மானியம் தரப்படுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மொத்தம் 38,000 கட்டுமரங்கள். ஆனால் 170 கட்டு மரங்களுக்குத்தான் தரப்படும் என்றால், இது என்ன பெர்சென்டேஜ் என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இப்படி இருந்தால் என்றைக்கு மீனவச் சமுதாயம் வளரும், லாழும் என்பதை எண்ணிப் பார்த்து, இதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒன்று. 1987-88 ஆம் ஆண்டில் 25.4 இலட்சம் செலவில் 4 கண்ணாடியிழைப் படகுகளும், 3 சிமெண்ட் படகுகளும் கட்டப்படும் என்றும், அதற்கு 5.08 இலட்சம் மானியமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்னாலே 1985-86-லே பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியின் அறிக்கையில் ஒரு குறிப்பைப் பார்த்தேன். அது என்னவென்றால் சிமிட்டியிலே கட்டப்படும் படகை எந்தவித காலகட்டத்திலும் நம்மால் உபயோகிக்க முடியாது, அதனால் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஏனோ தெரியவில்லை, மறுபடியும் சிமெண்ட் படகுகள் கட்டும் சிந்தனை உருவாகியிருக்கிறது. புதிய சிந்தனை, புதிய யுத்திகள், புதிய விஞ்ஞான மறுமலர்ச்சியிலே கட்டுகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதை சரியான முறையிலே பயன்படுத்தி, நல்ல திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 10] [திரு. எஸ். வேணுகோபால்]

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே, 1987-88 ஆம் ஆண்டில் 200 உட்புறம், வெளிப்புறம் பொருத்தக்கூடிய இயந்திரங்கள் வாங்குவதற்கு 5 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அது போதாது. அதற்காக மின்வார்களுக்கு இன்னும் அதிகமாக ஒதுக்கப்பட வேண்டும். நாட்டுப்பாட்டுக்காரர்களுக்கும், சிறு பாட்டுக்காரர்களுக்கும் ஒதுக்குகின்ற இடங்களில் உருவாக்குகின்ற காரண துறைமுகங்களைக் கட்டுவதற்கான திட்டங்களை கட்டத் துண்டும் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். இந்த ஆண்டும் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அதிலே இருக்கின்ற வானிநோக்கம், எரவாடி, முட்டம் ஆகிய இடங்களுடன் கோவளம், ஆடம்பாறை, பழவந்தாங்கல் ஆகிய மூன்று இடங்களையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

அடுத்து இந்த ஆண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது 11 கோடியே 12 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு நிதி கோரப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு நிதியில் இந்த துறைக்கு 11 கோடியே 3 லட்சத்து 97 ஆயிரம் செலவிடப்பட்டிருக்கின்றது என்று புள்ளிவிவரம் போடப்பட்டு இருக்கிறது. அதாவது சென்ற ஆண்டைக்காட்டிலும் இந்த ஆண்டு 9 லட்சம் மட்டும் தான் கூடுதலாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்று அறிகிறேன். இது எந்த வகையிலே முறையானது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த ஒதுக்கீடு இவ்வளவுதான் என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்ல, இந்த ஆண்டு கடல் அரிப்பு தடுப்புச் சுவர் வேலைகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் திட்டங்கள் என்று சேர்த்து, மற்றும் திட்டங்கள் சேராத இனங்கள் என்று சுமார் 1 கோடியே 7 லட்சத்து 43 ஆயிரம் என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தொகையையும் சேர்த்துத்தான் 11 கோடி அளவுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு சொல்லி அதிக நிதி ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, சென்ற ஆண்டு இந்த கோரிக்கையின் மீது நான் பேசியபோது மாண்புமிகு முன்னாள் அமைச்சர் திரு. கோவேந்தன் அவர்கள் சில கொள்கைகளை அறிவித்தார்கள். அந்த கொள்கை என்னவென்றால் கடன் பெற்றிருக்

[திரு. எஸ். வேணுகோபால்] [1987 ஏப்ரல் 10]

கின்ற படகுக்காரர்களுக்கு ரூ. 4½ கோடி அளவுக்கு மாண்புமிகு முதலவர் அவர்கள் உடனடியாக திருப்பதற்கும்குமாறு ஒரு உத்தரவை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள் என்ற அறிவிப்பை, ஒரு நல்லொரு அறிவிப்பை வெளியிட்டிருந்ததாகவும். அது மட்டுமல்ல அந்த 4½ கோடி ரூபாயை பஞ்சுக்காரர்களுக்கு அரசாங்கத்திலே இருக்கின்ற கடன்களுக்கு, வாங்கியிருக்கின்ற கடன்களுக்காக தள்ளுபடி செய்ய அரசாங்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இங்கே சொன்னார்கள். ஆனால் இதுவரையில் அப்படிப்பட்ட நடைமுறை வந்ததாகத் தெரியவில்லை. அரசினுடைய துறைக்கு ஏந்தவிதமான கடிதங்களும், செயல்பாடும், குறிப்புகளும் கையாடல் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். அதை உடனடியாக நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். சொல்லிவிட்டால் செய்கின்ற நல்ல எண்ணம் கொண்ட முதலமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக அந்த நல்ல திட்டங்களை நிறுவாக்கி அந்த அறிக்கையை அனுப்பிவைத்து மக்களுக்கு இருக்கின்ற துன்பத்திலிருந்து அவர்களை விடுவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து 113 தடுப்பு சுவர் கட்டுவதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிதிகளை, திட்டங்களை என்னுடைய தொகுதியில் இராத்தாதிருஷ்ணநகர், சீனிவாசநகர், பூங்காவன குப்பம், அண்ணாநகர் ஆகிய இடங்களில் கொண்டு வந்து அங்கே இருக்கின்ற மீனவ மக்களுக்கு என்று அந்த கடல் அரிப்பு ஏற்படுகின்ற இடத்தில் தடுப்புச் சுவர் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து மீன் வளர்ச்சிக் கழகம் எப்போது இங்கே உற்பத்தி ஆரம்பித்தோ அன்றிலிருந்து மீன் இலாகா செயல்படவில்லை என்று சொன்னால் அதை யாரும் தவறாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. மீனா இலாகாவிலே அதிகமானவர்கள் போட்டிருந்தம்கூட, கடந்த 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே அது மீன் வளர்ச்சி இலாகா என்று இருந்தது. ஆனால் அது மீன் வளர்ச்சி வாரியம் என்று ஆரம்பித்த பின்னாலே அங்கே மீன் இலாகாவில் எந்தவிதமான

1987 ஏப்ரல் 10] [திரு. எஸ். வேணுகோபால்]

செயல்பாடும் இல்லை. மின் வறுப்பிலிருந்து மின் வாங்குவது, மின் கொள்முதல் செய்வது, படகுகள் விடுவது எல்லாம் இருந்தும் கூட மின் வளர்ச்சி இலாகா சரியாகச் செயல்படவில்லை என்பதை சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சென்னையிலே ராயபுரம் கடற்கரையிலே ஒரு 100 டன் எடையுள்ள பனிக்கட்டி தயாரிக்கும் திட்டத்தை உருவாக்கவேண்டும் என்று திட்டம் போட்டு ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். அங்கே தனியார்கள் எல்லாம் பனிக்கட்டி தயாரிக்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். மின் வளர்ச்சித் திட்டத்தில் வாரியம் எந்தவிதமான ஈடுபாடும் காட்டவில்லை. அடுத்து ஒரு டீசல் டாங்க் இருக்கிறது. அந்த டீசல் டாங்கியில் என்னைக்குப் பார்த்தாலும் வாரியத்தின் படகு களுக்கு மட்டும் டீசல் போடுகிறார்களே தவிர மற்றவர்கள் யாருக்கும் டீசல் கொடுப்பதில்லை.

அது மட்டுமல்ல, இந்த அரசை நான் கேட்டுக்கொள்வேன். ஒவ்வொரு ஆண்டும் நான் சொல்வதுபோல், டீசல், ஏழையெளிய மக்களுக்கு, வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழே உள்ளவர்களுக்கு, விசைப்பட்டகுச்சார்களுக்கு டீசலை மாலியமாகத் தரவேண்டும். இங்கே கொடை வள்ளலாக இருந்து எதையும் தள்ளுபடி செய்கின்ற நீங்கள் மினவர்கள் வாங்குகின்ற கடன்களையும், வாங்கியிருக்கின்ற கடன்களையும் தள்ளுபடி செய்தாக வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து மின் வலை. அந்த மின்வலை செய்வதற்காக ஜப்பான் நிதி உதவி 70 லட்சம் ரூபாய், மானில் நிதி வசதி ரூ. 20 லட்சம் ரூபாய் என்று ஒதுக்கி 1986 ஆம் ஆண்டு 54 டன் மின் பிடிக்கும் வலை தயாரிக்கும் திட்டம் ராயபுரத்திலே இந்த கழகத்தினால் தொடங்கப்பட்டது. அதனுடைய மதிப்பு ரூ. 19.2 லட்சம். ஆனால் 19 டன்தான் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. அந்த உற்பத்தி போதுமானதல்ல. இன்னும் அதிகமாக வலை உற்பத்தி செய்யவேண்டும்.

அதுமட்டுமல்லாமல் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற வலைகள் அத்தனையும் பெரிய பெரிய வலைகளாக, விசாகப்பட்டினத்தில் இருக்கின்ற பெரிய பெரிய சுப்பல்களுக்காக உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. எனவே, ஏழை எளியவர்கள் பயன்படுத்துவதற்காக, வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே இருப்பவர்கள் பயன்படுத்து

[திரு. எஸ். வேணுகோபால்] [1987 ஏப்ரல் 10]

வதற்காக, சாதாரண மக்களுக்குத் தேவையான 50 எம்.எம். 70 எம்.எம்., போன்ற சாதாரண வலைகளை அதிக அளவில் உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பம்பாயில் இவற்றை செய்வதால் அவர்களுக்கு தேவைப்படுகின்றதை எடுத்துக்கொண்டு மீதியைதான் தமிழகத்திற்கு அனுப்புகிறார்கள். இங்கேயே அதற்குத் தேவையான மூலப்பொருள் கிடைப்பதால் தமிழகத்திலே நூல் உற்பத்தி ஆலை ஒன்றை தொடங்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நூல் உற்பத்தி ஆலை ஒன்றே ஒன்றுதான் இங்கே ஏற்கெனவே இருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. தமிழகத்திலே மிகவும் அதிகமான எண்ணிக்கையில் மீனவர்கள் இருப்பதால் அதிக அளவில் மீனவர்களுக்குத் தேவையான நூலை தயாரிக்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மதுரை கண்மாயில் மீன் பிடிக்கிற தொழிலை செய்வதை அரசு தடை செய்திருக்கிறது. அங்கே பரம்பரையாக மீன் பிடிப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். இதற்காக என்று அரசு புதிதாக திட்டங்களைத் தீட்டாமல் ஏற்கெனவே பரம்பரையாக மீன்பிடி தொழிலை செய்து வந்தவர்களுக்கே அந்த கண்மாய்களில் மீன் பிடிப்பதற்கான வாய்ப்பினை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, செயற்கை இழை நூலை பொறுத்தவரையில் முன் பெல்லாம் கொடுத்து வந்தவை 7 ஆண்டுகள் நன்றாக இருந்தன. ஆனால் இப்பொழுது கொடுப்பவை எல்லாம் 7 ஆண்டுகளுக்குள் அறுந்து, பழுதடைந்து விடுகின்றன. அந்தவகையில் இதுவரை பழுதடைந்துள்ள செயற்கை இழை நூலை பயன்படுத்தியிருப்பவர்கள் வாங்கியுள்ள கடன் தொகையை எல்லாம் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்றும் அவர்களுக்கு புதிதாக செயற்கை இழை நூலை வாங்க கடன் அளிக்க வேண்டுமென்றும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஏழாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் கூல் மற்றும் உள்நாட்டு நீர்நிலைகளில் மீன் உற்பத்தியை ஆண்டுக்கு 5.20 லட்சம் டன்னாக வயர்த்த இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. கடந்த 1986-87 ஆம் ஆண்டில் அது 4.60 லட்சம் டன்னாக

1987 ஏப்ரல் 10] [திரு. எஸ். வேணுகோபால்]

இருந்தது. இந்த ஆண்டு அது 4.80 லட்சம் டன்னாக உயரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அப்படி என்றால் இத்தனை நவீன முறைகளையும், அபிவிருத்திகளையும் நாம் செய்வதாகச் சொல்லிக் கொண்டாலும் உண்மையியே ஆண்டொன்றுக்கு சுமார் 20 ஆயிரம் டன் மட்டுமே அதிகரிக்க முடிகிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். 60,000 மீனவர்களுக்கும் அதிகமாக உள்ள தமிழகத்தில் ஆண்டுக்கு 20,000 டன் மீன் உற்பத்தி மட்டும் அதிகமாக்கப்படுகிறது என்றால் அது சரியான அணுகுமுறை யாகத் தெரியவில்லை. எனவே மீன் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த, அதாவது மீன் பிடிப்பு முறைகளையும் உத்திகளையும் பயன்படுத்தி கடல் மற்றும் உள்நாட்டு நீர்நிலைகளில் இன்னும் அதிகமான மீன்களைப் பிடிக்க வேண்டுமென்றும் அதற்காகத் திட்டம் தீட்டப்பட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மீனவர்களுக்கான சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் என்கிற வகையில் அவர்களுடைய குடியிருப்புகளைப்போட்டி சமுதாயக்கூடங்கள் கட்டித்தரப்பட வேண்டும். டெலிவிஷன் பெட்டிகளை அங்கே அமைத்து வெளிநாடுகளில் எப்படியெல்லாம் மீன்பிடிக்கும் முறைகளில் முன்னேற்றம் கண்டு மீன்பிடிக்கும் முறையை நவீனப் படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்கிற விவரத்தை யெல்லாம் வீடியோ படங்கள் மூலம் மீனவர்களுக்குப் போட்டுக் காட்ட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படியானால் தான் இன்னும் மீன் உற்பத்தியைப் பெருக்குவது சாத்தியமாகும்.

அடுத்து, மீனவர்களுடைய குடியிருப்புகளைப் பொறுத்த வரையில் அங்கே சாலை வசதியில்லை, கழிப்பிட வசதியில்லை, விளக்குகள் இல்லை, இப்படி ஏராளமான குறைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, இக்குறைகளைக் களைவதுடன் அவர்களுடைய குடியிருப்புகளுக்கு அருகிலேயே நவீன கழிப்பிட வசதிகளைச் செய்து தருவதுடன் அவர்கள் பிள்ளைகள் கல்வி கற்கவும், முதியவர்களுக்கு மாலை நேரத்தில் கல்வி கற்பிக்கவும் தேவையான பள்ளிகளைக் கட்டித் தர வேண்டுமென்றும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். வேணுகோபால்] [1987 ஏப்ரல் 10]

அடுத்து, வெகு காலத்திற்குப் பிறகு, கடந்த ஆண்டு மீனவர்கள் ஆலோசனைக் குழு என்ற அமைப்பு ஏற்படுத்தப் பட்டது. ஆனால் என்ன காரணத்தினாலோ அந்தக் குழு கூட கடந்த ஆண்டில் ஒரே ஒரு முறைதான் கூடியது. அதற்குப் பிறகு அது கூடியதாக தெரியவில்லை. இந்த மாதிரியான நிலைமைகள் இனி வரும் காலத்தில் இல்லாமல் இருக்க ஆலோசனைக் குழுவைக் கூட்டத்தை அடிக்கடி கூட்ட வேண்டுமென்றும், மீனவர்களின் பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து விவாதிக்க போர்துமான நேரம் அளிக்க வேண்டுமென்றும், அந்த வகையில் மீன் உற்பத்தியை அதிகரிக்கவும் மீனவர்களுக்கு வசதிகளைச் செய்து தரவும் அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மீனவர்களுக்கு வீடு கட்டித் தரும் திட்டம் பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 1986-87 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே தமிழகத்தில் 11,404 வீடுகள் கட்டுவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டு அந்த ஆண்டு வரையில் சுமார் 9,738 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லப்பட்டது. இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் இதுவரை மொத்தம் 10,035 வீடுகள் கட்டப்பட்டு முடிந்திருக்கின்றன என்கிற விவரம் தரப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியென்றால் கடந்த ஓராண்டுக் காலத்தில் மீனவர்களுக்காகக் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட வீடுகளின் எண்ணிக்கை வெறும் 297 மட்டும்தான் என்பது தெளிவாகிறது.

(முற்பகல் 11-50)

அதுவுமல்லாமல் 300 வீடுகள் என்று வைத்துக்கொண்டால் கூட, மூன்றாண்டுகளில் முப்பது இலட்சம் வீடுகளைக் கட்டி திட்டத்தை நிறைவேற்றப் போகிறோம் என்று சொல்வதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. மீனவர்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டத்திற்கு இந்த ஆண்டு ஐம்பது இலட்சம் மட்டும் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது எந்தவகையில் போதும்? போதாது என்கின்ற காரணத்தினால், அதிகப்படியாக நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மீனவர்களுக்காக பயிற்சி நிலையங்கள் அறுதான் இருக்கின்றன. இது போதாது. அவர்களுக்கு அதிகமான பயிற்சி கொடுக்க வேண்டும்.

1987. ஏப்ரல் 10] [திரு. எஸ். வேணுகோபால்]

இரால் வெளிநாட்டுச் செலாவணியிலே அதிகமான முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. அதிகமான பணத்தைக் கொடுக்கிறது. அனைத்து முறைப்படுத்திக் கொடுத்து பிடிக்க வேண்டும். முகத்துவாரத்திலே வருகின்ற இறாலை நல்லமுறையிலே கடலிலே கலந்து பிடிக்க வேண்டும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது மின் பிடிப்பதில் சிறிய சிறிய கண்களை வைத்துப் பிடிப்பதனால் மின் வளர்ச்சி குறைந்து விடுகிறது. அதற்கு அரசு நல்லவித ஆராய்ச்சி செய்து அதன்பேரிலே சிறிய மன்களையும், சிறிய இரால்களையும் பிடிக்காத வகையிலே செய்து, உற்பத்தியை அதிகமாகச் செய்து இந்த நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியையும், மினவர்களின் வளர்ச்சியையும் உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பிற்பட்டோர் நலம் பற்றி இரண்டு மூன்று கருத்துக்களைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். பிற்பட்டோர் நலனைப் பொறுத்தவரையில் பிற்பட்டோர் பட்டியல் மிக நீண்டதாக உள்ளது. இதனால் மிகவும் பிற்பட்டவர் பயனடைய முடியாமல் இருக்கிறார்கள். எனவே, மிகவும் பிற்பட்டவர்களைப் பிற்பட்டவர்கள் பட்டியலிலேயிருந்து பிரித்தாக வேண்டும். மிகவும் பிற்பட்டவர்களுக்குத் தனி இலாக்காவை அரசு நியமனம் செய்ய வேண்டும். மிகவும் பிற்பட்டவர்களுக்குத் தனியிடம் ஒதுக்கி, ஒதுக்கீடு செய்து தர வேண்டும். செயல்படாமல் உள்ள பிற்பட்டோர் நல ஆலோசனைக் குழுவை விரைவிலே மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சலவைத் துறை கட்டுதல் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், தமிழ்நாடு சலவையாளர் சங்கத்தின் சார்பிலே சலவைத் துறை கட்ட வேண்டுமென்று நீண்ட நாட்களாகக் கோரி வருகிறார்கள். வறட்சி, தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறை காரணமாகச் சலவைத் தொழிலைச் செய்ய முடியாமல் சலவைத் தொழிலாளர்கள் துன்பப்படுகிறார்கள். சலவைத் தொழில் பொதுமக்களின் சுகாதாரத்திற்கு 'முக்கியமான தொழில்'. அந்தச் சலவைத் தொழிலை அசுத்த நீரில் செய்வதால் பொதுமக்களுக்கு படை, சொறி, சிரங்கு போன்ற சருமநோய்கள் வரக்கூடிய அபாயங்கள் அதிகமாக இருப்பதாலே அவர்களுக்கு நல்ல தண்ணீரைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சங்கத்தின் பொதுச்செயலாளர் ஜானகிராமன்

[திரு. எஸ். வேணுகோபால்] [1987 ஏப்ரல் 10]

பல நேரங்களிலே அரசுக்கு மனுக்கொடுத்தும் காரியங்கள் தடைபெறவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, அதிலே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, சலவைத் துறை கட்டுவதில் அரசு அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்னையிலே கீழ்ப்பாக்கம், மேற்கு அண்ணா நகர், வியாசா பாடி போன்ற இடங்களில் புதிய சலவைத் துறைகளைக் கட்ட வேண்டும். சைதாப்பேட்டை சலவைத் துறையை அபிவிருத்தி செய்து தர வேண்டும். என்னுடைய தொகுதியிலே—டாக்டர் இராசாகுருஷ்ணன் நகர் தொகுதியிலே—பழைய வண்ணையிலே இருக்கின்ற கோதண்டராம அய்யர் தெருவிலே உள்ள சலவைத் துறைக்குத் திறப்பு விழா செய்தாக வேண்டும். புச்சம்மாள் தொருவிலே இருக்கின்ற சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கு விடுபட்டுள்ள ஐந்து அறைகள் கட்ட வேண்டும். மின் விளக்குகள் வசதி செய்து தர வேண்டும் என்று இங்கே கேட்டுக்கொள்ள நான் விருப்பப்படுகிறேன். இருசப்ப தெரு, நாகூரத் தோட்டம், பூண்டி தங்கம்மாள் தெரு, ஜாபர்கான் பேட்டை சலவைத் துறையை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும்.

சலவைக் கடைக்கு ரூ. 5,000 திட்டத்திலே சென்னைப் பெரு நகரத்தில் செய்யப்படுவது என்பது இயலாத ஒன்று. ஆகவே, இந்தத் திட்டத்திற்கு அதிகமாக்க வேண்டும். சலவைத் துறை கட்டுவதற்கு அரசின் உதவித் தொகை 25 சதவீதமும், மாநகராட்சி உதவித்தொகை 25 சதவீதமும் இருக்க வேண்டும்.

சலவையாளர்கள் மிகவும் எழ்மை நிலையிலுள்ளவர்கள். கிராமங்களில் இன்னும் பழைய முறைப்படியே அரிசி, நெல் கொடுக்கிறார்கள். 5 சதவீதம் சலவையாளர் தர இயலாமல் இருக்கின்ற காரணத்தினாலும், அங்கே வறட்சி இருக்கின்ற காரணத்தினாலும் புதிய எண்ணங்களை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டு எனக்கு நேரம் அளித்ததற்காக நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எப். எம். இராசரத்தினம்: மாண்புமிகு பேரவையினுடைய மாற்றுத் தலைவரவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சரவர்களாலே இந்த அவையில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற பிற்பட்டோர் நலத்

1987 ஏப்ரல் 10]

[திரு. எப். எம். இராசரத்தினம்]

துறை, மீளாத துறை ஆகிய மானியங்களின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களை, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்தும், வரவேற்றும் ஒருசில உணர்வுகளை இணைத்து விடைபெறலாம் என்று கருதுகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா காலத்தில்—1967-68 ஆம் ஆண்டு ஏறத்தாழ 1,61,40,000 ரூபாய் பிற்பட்டவர்களுடைய நலனுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை இன்றைக்குப் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சியிலே 13,62,33,900 ரூபாயாக உயர்ந்துள்ள இந்த நிலையைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் அன்னா ருடைய உணர்வுகளை இன்றைக்குக் கொண்டிருக்கின்ற தலைவராக புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் விளங்குகிறார்கள் என்பதை நாம் திட்டவாட்டமாகத், தெளிவாகப் பார்க்க முடிகிறது. மேலும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் நலம் பேணும் உணர்வுகளின் பிரதிபலிப்பாகப் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களினுடைய ஆட்சி இன்றைக்கு நல்ல பல திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறது.

சத்துணவுத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும், இலவச சிருடைத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும், இலவச பாடப் புத்தகம் வழங்கும் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும், இலவச காலணி வழங்கும் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும், இந்தத் திட்டங்களினால் பயன்பெறுகின்றவர்களில் ஏறத்தாழ 70 சதவீதம் அல்லது 80 சதவீதம் மக்கள் பிற்பட்ட மக்கள்தான் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கல்வி அறிவிலே, ஆற்றலிலே ஒதுக்கப்பட்ட மக்கள் இன்றைக்கு உயர்வான நிலைமையினைப் பெறுவதற்கு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு நல்ல பல திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றது. மேலும் பிற்பட்ட மாணவர்கள் இல்லங்களை அமைத்து, காலையிலும் மாலையிலும் பயிற்சி அளிக்க புகுகிறேன் ஆசிரியர்களை நியமித்திருக்கிறோம். அந்தப் புகுகிறேன் ஆசிரியர்களின் ஊதியத்தை இந்த ஆண்டிலே உயர்த்தி, அவர்களையெல்லாம் முழுநேர ஆசிரியர்களாக நியமிக்க வேண்டுமென்ற என்னுடைய கருத்துக்களை இணைத்துக்கொள்கிறேன். கிராமப்புறங்களில் படிக்கின்ற மாணவர்கள் பொறியியல் கல்வி, மருத்துவக் கல்வி, ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ்., தேர்வுகளில் வெற்றிபெற அவர்களுக்கு நுழைவுத் தேர்வுக்கு பயிற்சி அளிக்க நாம் தகுந்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எப். எம். இராசரத்தினம்]

[1987 ஏப்ரல் 10]

பிற்பட்ட வகுப்பினருக்காக வீட்டுமனைகள் வழங்க நினைவுகளைக் கையகப்படுத்தும் சிறப்பான திட்டத்தை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் செயல்படுத்தி வருகிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் தொழில் அடிப்படையில் மிகவும் நலிவுற்று, பொருளாதாரத்திலே மிகவும் தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கும் பனை ஏறும் தொழிலாளர்கள், நெசவுத் தொழிலாளர்கள், கம்மாளர் என்று கூறப்படுகின்ற தச்சு வேலை செய்பவர், இரும்பு வேலை செய்பவர், பாத்திர வேலை செய்பவர், சிற்ப வேலை செய்பவர், தங்க வேலை செய்பவர், சலவைத் தொழிலாளர், சவரத் தொழிலாளர் ஆகிய அத்தனை பேர்களுக்கும் வீட்டுமனை வழங்கும் திட்டத்தை விரைவுபடுத்தி, அதற்கு முன்னுரிமை வழங்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் சலவைத் தொழிலாளர்களையும் சவரத் தொழிலாளர்களையும் எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் வாழ்க்கையில் மிகவும் பிற்பட்ட நிலையில் இருக்கிறார்கள். சலவைத் தொழிலாளர், சவரத் தொழிலாளர் எண்ணிக்கையும் தமிழ்நாட்டிலே மிகவும் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே அவர்களை தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் பட்டியலில் சேர்க்கலாம் என்ற எண்ணுடைய கருத்தை இங்கே இணைத்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பிற்பட்ட மக்களுடைய உயர்வை உன்னதமாகக் கொண்டு மாண்புமிகு புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் தமிழ்நாடு பிற்பட்டோர் பொருளாதார மேம்பாட்டுக் கழகத்தை உருவாக்கி, அதன் மூலம் பிற்பட்ட மக்கள் பொருளாதாரத்தில் மேம்பாடு அடையவும், சிறப்புத் தன்மையை அடையவும் பொருளாதாரத் திட்டங்கள், கால்நடை வளர்ச்சித் திட்டங்கள், கிராமக் குடிசைத் தொழில்கள் போன்ற அனைத்துத் தொழில்களுக்கும் நிதி உதவி அளித்து வருகின்றார்கள். இந்தப் புனிதத் திட்டத்தை மேலும் விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமப்புறங்களில் மாணவர்கள் ஓர்திச் சான்றிதழ் வாங்கச் செல்லுகின்றபோது கிராம நல அலுவலகத்திற்கும் வட்டாட்சியர் அலுவலகத்திற்கும் சென்று காத்திருக்க வேண்டிய நிலைமை

1987 ஏப்ரல் 10] [திரு. எப். எம். இராசரத்தினம்]

இருக்கிறது. இந்த நிலைமையைத் தவிர்க்க சட்டமன்ற உறுப்பினர்களே அவர்களுக்கு ஜாதிச் சான்றிதழ் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்கான அரசு ஆணையைப் பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், மீனவத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், மொத்த மதிப்பீட்டில் ஏறத்தாழ 60 சதவீதத்திற்குமேல் இன்றைக்கு அவர்களுடைய நலத் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கிவிடுக்கிறோம். அதிலும் இந்த ஆண்டு 53.11 ரூபாய் புதியத் திட்டங்களுக்குச் செலவுழிக்க இருக்கிறோம். மேலும் மீனவர் வாழ்க்கை முன்னேற்றம் அடைவதற்காக, மீனவர் வாழ்க்கை தரத்தை உயர்த்துவதற்காக வேலை வாய்ப்பு அளிக்கவும், மீன் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தவும் மீனவர் நண்பரான மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எந்த அளவுக்கு அக்கறை செலுத்துகிறார், திட்டமிடுகிறார் என்பதை என்னிர்ப்பார்க்கிறேன். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அபிவிருத்தியிலே மீனவர் வாழ்க்கை முன்னேற அவர்களுக்கு மீன்பிடி படகுகள் வழங்குதல், தைலான் வலைகள் வழங்குதல், இணைப்புச் சாலைகள் வசதி செய்தல், தங்கு தளங்கள் அமைத்தல், பிடித்த மீன்களைப் பாதுகாக்கும் வசதி செய்தல், பிடித்த மீன்களை கரையில் கொண்டுவந்து எலம் இட்டு விற்க இடவசதி செய்தல் போன்ற பல்வேறு திட்டங்கள் 1978-79 ஆம் ஆண்டிலிருந்து தொடங்கப்பட்டு இன்னைக்கு சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன. இதுவரை இந்த நாட்டை ஆண்டவர்கள் இந்தத் திட்டங்களில் ஈடுபடவில்லை, செயல்படுத்தவில்லை. மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு வந்த பின்னால்தான், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரியலையில் அடர்ந்த பிறகுதான் மீனவர்களுக்கு நலன் தருகின்ற, நன்மை அளிக்கின்ற திட்டங்கள் செயல்படத் தொடங்கின. இந்த ஆண்டு கூட 131.99 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

எனது தொதியில் முட்டம் மீனவர் கிராமத்திற்கு அந்த நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற செய்தியைக் கேட்கும்போது அதற்காக இந்த அரசுக்கும் புரட்சித்தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுக்கும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கோடி

[திரு. எப். எம். இராசரத்தினம்] [1987 ஏப்ரல் 10]

முனை, பள்ளவிளை போன்ற பகுதிகளுக்கும் இந்தத் திட்டம் ஆய்வில் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவற்றை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று 1978-79 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு, இதய தேய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தபிறகுதான் 108 புயல் பாதுகாப்பு இல்லங்கள் ஏறத்தாழ 3.44 கோடி ரூபாய்ச் செலவில் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டு மீனவர்களுக்கு நன்மை அளிக்கின்ற அரசாக இந்த அரசு விளங்குகிறது.

(நண்பகல் 12-00)

மேலும் அதுபோல் இரவு நேரங்களில் மீனவர்கள் பாதுகாப்பு பாக்கி கரை வந்து சேரவேண்டுமென என்கிற முயற்சியில் ஏறத்தாழ 55 கிராமங்களில் வழிகாட்டி விளக்குகளை அணரக்க ஏற்பாடு செய்து அந்தப் பணிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. மீன்தொழில் இல்லாத காலங்களில் பயன்படுகிற வகையில் மீனவர்கள் சுய சேமிப்பு நிவாரணத் திட்டத்தை புரட்சித் தலைவர் திரு. எம். ஜி. ஆர். அவர்களுடைய அரசுதான் 1982 ஆம் ஆண்டு முதல் அறிமுகப்படுத்தி அதனைச் செல்பாடு நிறைவேற்றி வருகிறது. அதன் மூலமாக அரசாங்கத்தினுடைய உதவித் தொகை ஏறத்தாழ 109.88 இலட்சம் ரூபாய் இன்றைக்கு வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது.

இன்றைக்கு கடற்கரையை ஒட்டி இலங்கை இருக்கிறது. கடற்கரையில் மீனவர்கள் மீன்பிடிக்கச் செல்கிற நேரத்தில் எந்த நேரத்திலும் சிங்கள இராணுவத்தினரால் ஆபத்து ஏற்படலாம் என்கிற உணர்வை எண்ணிப்பார்த்து, கடற்கரையில் சிங்கள இராணுவத்தால் ஆபத்து ஏற்பட்டு மீனவர்கள் உயிர் இழக்கிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டால் முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து புரட்சித் தலைவர் அவர்களே 2000 ரூபாய் வழங்குகிறார்கள். அந்த மீனவர்கள் காயமுற்றால் முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து 500 ரூபாய் கொடுக்கிறோம். இது எந்த அட்சியிலும் இல்லாத திட்டமாகும். இந்த அரசுதான் ஒப்பிடப்பட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிறது. புரட்சித் தலைவர் திரு. எம். ஜி. ஆர். அவர்கள்கான் இவற்றை அறிமுகப்படுத்தி மிகச் சிறப்பாகச் செயல்படுத்தி வருகிறார்கள். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகுதான்

1987 ஏப்ரல் 10] [திரு. எப். எம். இராசுத்தினம்]

மீனவர்களின் நல்லுக்காக எவ்வளவோ பணிகளைச் செய்து வருகிறார்கள். இவற்றை நாம் அடிக்கிக் கொண்டே போகலாம். ஆனால் அதற்குக் காலம் இடம் தராது.

கடந்த ஆண்டு கடல் மூலம் ஏற்றுமதியைப் பொறுத்த வரையில் கிடைத்த மொத்த அன்னியச் செலாவணியில் தமிழ் நாட்டினுடைய பங்கு மட்டும் ரூபாய் 60 கோடி என்று புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கிறபோது தெரிகிறது. அதேபோல் 1977 முதல் 1987 வரையிலான பத்தாண்டுக் காலங்களில்தான் அதாவது மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் ஆட்சியில் தான் மீன் உற்பத்தி பெருகி 30 சதவீதத்திற்கு உயர்ந்திருக்கிறது. இந்தச் செய்திகளைக் கேட்கிறபோது புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு மீனவர்களுக்காகவும், மீன் வளர்ச்சிக்காகவும் எவ்வளவு நாட்டம் கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க முடியும். ஒரு பானைச் சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்பதுபோல் மீனவ சமுதாயத்திற்காக இந்த அரசு எந்த அளவுக்கு பணியாற்றி இருக்கிறது என்பதை இந்தத் திட்டங்கள், சாதனைகள், விளக்கங்கள் உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டிக்கொண்டிருக்கிறன. மேலும் இன்றைக்கு பல்வேறு திட்டங்களை நாம் நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகிறோம். மீன் குஞ்சு உற்பத்தி செய்வதற்காக நம்முடைய அரசு அதிகமான அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு செயல்படுத்தி வருகிறது. இதனை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதேசமயம் மீன் குஞ்சு உற்பத்தி செய்கிற பணிகளை அதிகரித்தால் இன்னும் கூடுதலான பலன் கிடைக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் ஏறத்தாழ 60,000 ஹெக்டேர் உவர் நீர் நிலப் பரப்பு கடற்கரை ஓரமாக இருக்கிறது. அவற்றில் மிகச் சிறிய அளவில்தான் நாம் இரால் பண்ணை அமைத்து இருக்கிறோம். அவை எல்லாம் கூட்டுறவுத்துறையில்தான் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. அவற்றிலே பல்வேறு குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. என்னுடைய கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மணக்குடி என்று சொல்லக்கூடிய ஊரில் பல ஆண்டுகளாக நடைபெற்று வந்த இரால் பண்ணை தற்போது செயல்படவில்லை என்ற செய்தியை அறிகிறேன். அதுபோல் ராஜாக்க மங்கலம்துறை என்ற பகுதியில் இரால் பண்ணை அமைக்க

[திரு. எப். எம். இராசரத்தினம்] [1987 ஏப்ரல் 10]

இயற்கை வசதிகள் உள்ளன. ஏற்கெனவே அந்தப் பகுதியில் ஆய்வு செய்திருப்பதாகவும் தெரிய வருகிறது. எனவே ராஜாக்கமங்கலம்துறையில் இரால் பண்ணை அமைக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் ஏற்கெனவே சொன்னதுபோல் 60,000 ஹெக்டேர் உவர்நீர் நிலப்பரப்பில் இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாக இரால் பண்ணைகளை நடத்துவதால் அதிலே பல குறைபாடுகள் இருப்பதன் காரணத்தால் அவர்கள் உவர் நீர் நிலப்பரப்பில் இரால் பண்ணைகளை நடத்த வேண்டியதில்லை என்று தடை பிறப்பித்துவிட்டு அவற்றைத் தனியாருக்குக் கொடுத்தால் கூட அதிகமான மின் உற்பத்தி செய்கிற வாய்ப்பு ஏற்படும். எனவே அதை இந்த அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விசைப்படகுகள் வாங்குவதற்கும், கட்டுமரங்களில் இயந்திரங்கள் பொருத்துவதற்கும் இந்த அரசு அதிகமான அக்கறை காட்டிக்கொண்டு இருக்கிறது. அதேநேரத்தில் தமிழ்நாட்டில் ஏறத்தாழ 40,000 கட்டுமரங்கள் இருக்கின்றன. அனைத்து கட்டுமரங்களிலும் இயந்திரங்கள் பொருத்துகிற அளவுக்கு தீவிரமான திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புயலாலும், காற்றாலும், இயற்கையின் சீற்றத்தாலும் அடிக்கடி பாதிப்புக்கு ஆளாவது கடற்கரை ஓரத்தில் இருக்கின்ற மீனவர்கள்தான். என்னுடைய தொகுதியில் வானியப்பட்டி என்ற பகுதியில் ஏறத்தாழ இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்பு 100 வீடுகள் தீயினால் எரிந்து விட்டன. அவற்றில் 21 வீடுகள்தான் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 79 வீடுகள் இன்னும் கட்டிக் கொடுக்கப்படவில்லை. அதேபோல் 6 மாத காலத்திற்கு முன்பு ராஜாக்கமங்கலம்துறை என்ற பகுதியில் ஏறத்தாழ 29 வீடுகள் கடற்கரை ஓரத்தில் தீயினால் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அவற்றைப் பொறுத்தவரையில் வீடுகள் கட்டவில்லை. சிறப்பான வீடு கட்டுகிற அந்தத் திட்டம் தொடரவேண்டுமென்று சொல்லித் தோடு கூடுதலாக இந்தக் குடிசைகளை மாற்றி இலவசமாகக் கட்டிக் கொடுக்க நிதி ஒதுக்கித் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து கடல் அரிப்பினைப் பொறுத்த வரையில் கூடுதலாக நிதி ஒதுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்

1987 ஏப்ரல் 10] [திரு. எப். எம். இராசரத்தினம்]

கொள்கிறேன். அதேபோல மணவாளக்குறிச்சி என்று சொல்லு கிற மாதாரம் என்னுடைய தொகுதியில் இருந்தது. அதை வஸ்தரிப்பதற்காக கடற்கரை ஓரமாக உள்ள மீனவ கிராமங்களை எடுக்கிற சூழ்நிலை வந்தது. அதனாலே மீனவ கிராமங்களிலே தொழில் மிகவும் பாதிக்கும் என்ற நிலைமை உருவாகிறது. ஆகவே அந்த மீனவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பில் 50 சதவீதம் முன் உரிமை கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1956 ஆம் ஆண்டுதான் நாங்கள் எல்லாம் கேரளாவில் இருந்து பிரிந்து தமிழ்நாட்டிற்கு வந்து சேர்ந்தோம். இன்றைக்கு கேரளாவிலே இருக்கக் கூடிய மீனவர்களுக்கு 4 சதவீதம் வேலை வாய்ப்பிலே முன் உரிமை கொடுக்கிற திட்டத்தை அரசு ஆணை மூலம் அறிவித்திருக்கிறது. ஆகவே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இருக்கக் கூடிய மீனவர்களுக்கு கேரளாவிலே இருக்கக் கூடிய அரசு ஆணைபோல் அல்லது அந்த அடிப்படையில் 4 சதவீதம் வேலை வாய்ப்பில் முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் கல்லூரி வரையிலும், அதற்கு மேலும் படிக்கிற மீனவர்களுக்கு அவர்களுடைய வகுப்பிற்கு ஏற்றவாறு கல்வி உதவித் தொகையும், 60 வயதான கடலோர மீனவர்களுக்கு ஓய்வு ஊதியமும் தருகிற ஒரு அறிவிப்பை கேரள அரசு அறிவித்திருக்கிறதாக நான் அறிகிறேன். அதனை இந்த அரசு பரிசீலித்து அதையும் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல என்னுடைய தொகுதியில் சைமன் காலனி என்று சொல்லக் கூடிய கடற்கரை ஓர இணைப்புச் சாலை பெரிதும் பழுதடைந்திருக்கிறது. அந்தச் சாலையிலே பேருந்துகள் கூட போக முடியாத ஒரு அபாயம் கூட ஏற்பட்டு வருகிறது. எனவே சைமன் காலனியில் இருக்கக்கூடிய அந்த மீனவ இணைப்புச் சாலையை உடனடியாக பழுது பார்க்கின்ற பணியைச் செய்ய வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்வ தோடு, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கடற்கரை ஓர கிராமங்களில் பேருந்து வசதிகள் செய்து கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அதற்காக நான் மனப்பூர்வமாக நன்றி தெரிவித்து பாராட்டுகிறேன். கொளச்சல் பருதியில் இருக்கக் கூடிய மீனவர்களுக்கு பேருந்து

[திரு. எப். எம். இராசரத்தினம்] [1987 ஏப்ரல் 10]

களிலே மீன்களைக் கொண்டு போத முடியாதபடிக்கு தடை இருக்கிறது. அப்படி இல்லாமல் பேருந்துகளில் மீன்களைக் கொண்டு செல்லும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு. . .

(மணியடிக்கப் பெற்று வேறு உறுப்பினர் அழைக்கப் பெற்றார்)

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் உள்ள கணிசமான பகுதி மக்கள் சம்பந்தப்பட்ட இலாகா மீன் துறை என்பதை நாம் நன்கு அறிவோம். அவர்களுடைய வளர்ச்சிக்காக அரசு பல திட்டங்களை அறிவித்திருக்கிறது. சில திட்டங்களை அமல் படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டங்களிலே ஒரு சில பிரச்சனைகளை நான் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர இந்த நேரத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள விரும்புகிறேன். விவரமாக விஷயங்களை பேசுவதற்கு போதிய நேரம் இல்லாத காரணத்தால் மிகச் சுருக்கமாக சொல்லிக் கொள்ள இந்த நேரத்தைப் பயன்படுத்த விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே மீன் பிடிப்பதற்கு மெக்கானைஸ்டு போட்டஸ்களை பயன்படுத்தும் நிலை இருந்தது. அது சில வருடங்களாக நிறுத்தி வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. போட் டிஸ்டிங் யார்டு கூட கலைக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே நீண்ட இடைவெளிக்குப் பிறகு மீனவர்களுக்கு விசைப் படகுகள் வழங்கும் திட்டம் புதுப்பிக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த வகையில் நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவது, ஏற்கெனவே அது வேலை செய்துக் கொண்டிருந்தபோது, அதில் பணியாற்றியவர்களுக்கே, அது மூடப்பட்டதால் வேலை இழந்தவர்களுக்கே, வேலை வாய்ப்பில் முன்னுரிமை கொடுக்கப் பட வேண்டும்.

அதேபோல கடல் அரிப்பு காரணமாக ஏற்படுகிற பிரச்சனைகளைப் பற்றி எனக்கு முன்னாலே பேசிய உறுப் பினர்கள் இங்கே எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். கடல் அரிப்பு, காரணமாக கடலோர மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் சுவர்கள் கட்டப்பட்டிருக்கிறது

1987 ஏப்ரல் 10] [திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

ஆனால் அதுவும் 'முழுமையாக இல்லை.' இன்று கேரள மாநிலத்திலே பல பகுதிகளிலே சுவர்களைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் கட்டினால் நலமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-10)

அதேபோல இன்னொரு திட்டம் நல்லார் இயால் தயாரிப்புத் திட்டம். அந்த திட்டத்திற்காக லட்சக் கணக்கில் பணம் செலவு செய்யப்பட்டிருந்தது. அது என்னவாயிற்று, அந்தத் திட்டம் எங்கே சென்றிருக்கிறது என்பதற்கான விவரங்கள் இந்தக் குறிப்பில் இல்லை.

அதேபோல இன்னொரு பிரச்சினை. முத்து எடுக்கக்கூடிய தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிற 40 ஊழியர்கள் மண்டபத்தில் பாதிக்கப்படுகிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் அரசு ஏற்று நடத்தி வந்த இந்தத் துறையை இன்றைக்கு ஸ்பிக் நிறுவனத்திற்கு ஒப்படைப்பதற்குள்ள ஏற்பாடுகள் முடிக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அப்படி ஸ்பிக் நிறுவனம் ஏற்று நடத்துகிற நிலையில் இவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்கு அவர்கள் தயாராக இல்லையென்று தெரிகிறது. ஆகவே இவர்களுக்கு எந்தப் பாதிப்பும் இல்லாமல் இந்தப் பிரச்சினையை முடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்னொரு விஷயத்தை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். Circular Incubator, Chinese Hatcheries, Movable Hatcheries இந்தமாதிரியான திட்டங்களில் இன்றைக்கு மீனவர்களிடம் உற்சாகம் இருக்கிறதென்று கேள்விப்படுகிறோம். அப்படியானால் அந்தத் திட்டங்களை மேலும் ஊக்குவிக்க நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல 'ஃபிஷிங் ஹார்பர்' பொறுத்தவரையில் இந்தக் குறிப்பில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. கன்னியாகுமரி

மாவட்டத்தில் தேங்காய்ப்பட்டணத்தில் ஒரு மீன்பிடி

துறைமுகத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் படுவதாகச் சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே

கின்னமுட்டத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிற மீன்பிடித் துறைமுகத்தில் வேலைகள் இன்றைக்கும் சரியாக முழுமையாக

முடிக்கப்படவில்லையென்று தெரிகிறது. அதை எவ்வளவு

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்] [1987 ஏப்ரல் 10]

விரைவுபடுத்த முடியுமோ அந்த அளவிற்கு விரைவுபடுத்த வேண்டும். தேங்காய்பட்டணத்திலும், அதற்கு அருகிலே இணையன்துறை போன்ற இடங்களிலும் 'ஃபிஷிங் ஹார்பர்' ஏற்படுத்த நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டும். மண்டைக்காட்டில் ஏற்பட்ட கலவரம் சம்பந்தமாக வைக்கப்பட்ட ஜஸ்டிஸ் வேனுக்கோபால் என்குயரி கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில் கூட அவர்கள் இதனைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மீனவர்களுடைய நலனுக்காக மேலும் அதிகமாக 'ஃபிஷிங் ஹார்பர்'-களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று தெரிவித்து இருக்கிறார். ஆகவே அந்த முறையில் நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்து இன்னொரு பிரச்சினையைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதாவது மீனவர்களுக்கு இப்போது வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. கன்னியாகுமரி மாவட்டம் சின்ன முட்டத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கிற வீடுகள் இடிந்து மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. மழைக்காலங்களில் அந்த வீடுகளுக்குள்ளே தங்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. வீடுகளை மோசமான நிலையில் கட்டிக்கொடுக்கிற நிலைமைகளைத் தவிர்ப்பதற்கு, இப்படி வீடுகளைக் கட்டியவர்கள் மீது அரசாங்கம் உரிய நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்னொரு திட்டம். நெல்லை கட்டப்பொம்மன் மாவட்டத்தில் புளியங்குடியில் (Fish Forming Scheme)

என்ற திட்டத்திற்கு பயன்படுத்துவதற்கு 15 டாங்குகள் பி.டபிள்யூ.டி.-யில் ஒப்படைக்கப்பட்டு, இந்தத் திட்டத்திற்கு பயன்படுத்த வேண்டுமென்று நெல்லை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் உத்தரவிட்டுள்ளார்கள். ஆனால் நிலைமை என்னவென்றால் வெள்ளைக்காரன் காலத்திலிருந்து ஒருசில குடும்பத்துக்காரர்கள் ஒரு குறைவான ரேட்டிற்கு எடுத்து அந்தக் குளங்களை கையில் வைத்துக் கொண்டு அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்ட் இது சம்பந்தமாக எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சரியான முறையில் எடுக்கவில்லை. இன்றைக்கு இப்படித் திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறது. ஆனால் இன்று கூட்டுறவுச் சங்கங்களைப் பொறுத்தவரையில்கூட நீண்டகாலமாக தேர்தல்

1987 ஏப்ரல் 10] [திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

பட்ட தனி நபர்கள் பல ஆயிரம் ரூபாய்களுக்கு அந்தக் குளங்களை மற்றவர்களுக்கு குத்தகைக்கு விட்டு பணத்தைச் சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் அந்தக் குளங்கள் இன்றைக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் உத்தரவு போட்டு, பி.டபிள்யூ.டி.-க்கு ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டால் ஒப்படைக்கப்படுமானால், அதனால் பல ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் பலன் அடைகிற நிலை ஏற்படுவது மட்டுமல்லாமல், அரசுக்கும் அதனால் இலாபம் ஏற்படுகிறது என்ற நிலை வருகிறது. ஆகவே அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து 'ஃபிஷ் பார்ம் ஸ்கீம்'. இதற்கு மீன்குஞ்சுகள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் எங்கேயிருந்து எடுத்துச்செல்லப் படுகிறதென்றால் மணிமுத்தாறிலிருந்து எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றன. காலையில் மணிமுத்தாறில் அவைகள் எடுக்கப்பட்டு இரவு நேரத்தில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பேச்சிப்பாறை போன்ற இடங்களுக்கு போய்ச் சேர்கின்றன. அவர்கள் எடுத்து வருகிற மீன்குஞ்சுகளில் பெருத்த சதவீதம் பயன் இல்லாத சூழ்நிலையில் இருக்கின்றன. ஆகவே பேச்சிப்பாறையிலே மீன் குஞ்சுகளை வளர்க்கும் ஒரு திட்டம் ஏற்கனவே உருவாக்கப் பட்டது. அதை உடனடியாக அமுல்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்று மீனவர்களைப் பொறுத்தவரையில், பல திட்டங்களின் படி வங்கிகளில் கடன் கொடுப்பதற்கான திட்டங்களை நாம் உருவாக்கி இருக்கிறோம். ஆனால், உண்மையான நிலை என்னவென்றால், வங்கிகளில் இன்றைக்கு அவர்களுக்கு பணம் கிடைக்காத நிலைமைதான் இருக்கிறது. அங்கு பார்க்கியாலிட்டி அடிப்படையிலே, பாகுபாடு அடிப்படையிலேதான் அவர்களுக்கு பணம் கொடுக்கப்படுகிறது என்றும், சரியான முறையிலே அவர்களுக்கு அந்த லோன் கிடைக்கவில்லை என்றும் புகார்கள் இன்றைக்கு மீனவர்களிடம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. எனவே இந்த நிலையைப் போக்கக்கூடிய முறையிலே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று பணிவன்போடு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்று இந்தத் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் கடன் கொடுவதில் சங்கங்கள் வழியாகத்தான் இந்தத் திட்டங்களை அமுல்படுத்துவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது,

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்] [1987 ஏப்ரல் 10]

நடைபெறாத காரணத்தால், அவைகளினுடைய செயல்பாடு இன்றைக்கு பல இடங்களில் நடைமுறையில் இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. சில தனி நபர்களுடைய சர்வாதிகாரம் அன்றைக்கு கூட்டுறவு சங்கங்களைப் பொறுத்த அளவிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது.

குறிப்பாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பள்ளம் என்ற இடத்திலே ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கம் இருக்கிறது. அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே உள்ள மீனவர் மக்களுக்கு பெரிய அளவிலே பயன் கிடைக்காத நிலை இன்றைக்கு ஏற்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே தேர்தலை நடத்தி, யதார்த்தமான மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே வரக்கூடிய நிலையை உருவாக்கினால்தான் உண்மையாக அரசு உருவாக்குகிற அந்த திட்டங்களினுடைய பலன் மீனவர்களுக்கு கிடைக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்க வேண்டும் என்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிகளைப் பொறுத்த வரையில் இதே நிலைமைதான் இன்றைக்கு ஏற்படக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே அந்த சொசைட்டிகளுக்கும் தேர்தல் நடத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

ஒவ்வொரு மாவட்டத்தோறும் மீன் பிடிக்கக்கூடிய சாதனங்களை இடைத்தரகர்கள் இடையிலே வராமல் நியாயமான விலைகளில் கொடுக்க விற்பனை நிலையங்களை அமைக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இன்றைக்கு மீனவர்கள் பிடித்த மீன்களுக்கு—இடைத்தரகர்களுக்கு இடம் இல்லாமல்—நியாயமான விலை கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இல்லாததன் காரணமாக, மீனவர்களுக்கு யதார்த்தமாக கிடைக்க வேண்டிய, அவர்கள் உழைப்புக்குக் கிடைக்க வேண்டிய பலன் கிடைக்காத நிலை இருக்கிறது. இடைத் தரகர்கள் அதைச் சுரண்டிக் கொண்டு போகக்கூடிய அபத்து இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

மீன் வள ஆலோசனைக் குழு என்று ஒரு குழு இருக்கிறது. அந்தக் குழுவைப் பொறுத்தவரையில், சர்வசட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் அந்தக் குழுவிலே இடம் பெறக்கூடிய முறையிலே, அந்தக் குழுவை மாற்றி, அதைத் திருத்தி அமைப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 10] [திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

வ.உ.சி மாவட்டத்திலே இயங்குவது போல், மீனவர் சமுதாயத்தில் உள்ள மாணவர்கள், பட்டதாரிகள் இலவசமாக தங்கி படிக்கக்கூடிய விதத்தில், ஒவ்வொரு மாவட்டத்தின் தலைநகரத்திலேயும், அரசு விடுதிகள் கட்டவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மீனவர்கள் பெயருக்கு வாங்கிய விசைப்படகுகள், அரசு அதிகாரிகளுடைய உதவியோடு, இடைத்தரகர்கள் உதவியோடு வியாபார நோக்கத்தோடு வெளியார்கள் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதனால் அரசுக்கு வரவேண்டிய தவணை பாக்கி வராமல் பல கோடி ரூபாய் நிலுவையில் உள்ளது. இந்தத் திட்டத்தின் நோக்கம் செயல்படாமல் இருப்பதோடு பல கேடி-ரூபாய்களை வெளியார்கள் எப்பம்விடும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதையும் கண்டுபிடித்து, அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னையிலிருந்து சூழி வரை உள்ள கடற்கரை கிராமங்களை இணைக்கும் ரோட்டை முடிப்பது கடலோர மக்களுக்கு, அவர்களுடைய வளர்ச்சிக்குத் தேவையானதாகும். அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

பொதுவாக மார்ச் மாதம் முதல் மே மாதம் வரையில் கடலிலே போய் மீன் பிடிக்க முடியாத நிலைமை இன்றைக்கு மீனவர்களுக்கு இருந்து வருகிறது. குறிப்பாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது. எனவே அந்தக் காலத்திலே, அவர்களுக்கு இலவச ரேசன் கொடுப்பதற்காக அரசு முன்வரவேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20)

மீனவர்கள் குடியிருப்புகளைப் பொறுத்தவரையில் பட்டா போட்டு கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கையை அரசு எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கன்னியாகுமரியைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு குடிநீருக்குக்கூட கஷ்டமான ஒரு நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. ஒரு சர்வதேச டிரீஸ்ட் சென்டராக இருந்தாலும்கூட, இன்றைக்கு கன்னியாகுமரியிலே இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருப்பதன் காரணமாக அந்தப் பகுதியிலே உள்ள மீனவர் மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்] [1987 ஏப்ரல் 10]

கிறார்கள். அரசே பல திட்டங்களைத் தீட்டியிருந்தாலும் ஒரு விஷயத்தை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புவது, மீனவர்களுக்கு கலாச்சார துறைகளில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டால் தான், சமூக பொருளாதார வளர்ச்சி அவர்களுக்கு ஏற்படக் கூடிய முறையிலே உள்ள நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்தால் தான், அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தில் முன்னேற்றம் ஏற்படுத்த முடியும் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். Justice Venugopal Enquiry Commission சொல்லியிருக்கின்ற ஒரு கருத்தை இந்த அவையிலே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். With regard to the fishermen living in the coastal areas, their present isolation must give place to their sharing the benefits of socio-economic development taking place in the country; they should be sucked into the main stream and should be given their share and participation in Government employment and service.

இந்த முறையிலே உள்ள நடவடிக்கைகளை அரசு போதுமான அளவுக்கு எடுக்கவில்லை என்ற கருத்தை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் எப். எம். இராசரத்தினம் சொன்னதைப்போல இன்றைக்கு கோள மாநிலத்திலே மீனவ மக்களுக்கு ஒதுக்கீடு செய்துள்ளதைப்போல, தமிழகத்திலும் அவர்களுக்காக 1 சதவீதம் ஒதுக்கீடு செய்யப்படவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தைப் பொறுத்த அளவிலே நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புவது பேக்வேட்கிளாஸ் மக்களைப் பொறுத்த அளவிலே இன்றைக்கு ஏகப்பட்ட குழப்பங்கள் நிலவுகின்றன. யார் இன்றைக்கு ஷெட்யூல்ட் காஸ்ட், யார் பேக்வேட்கிளாஸ் என்று தெரியாத முறையிலே இன்றைக்கு அதிகாரிகளிடமிருந்து யான்றிதழ் கிடைக்க முடியாத ஒரு கஷ்டமான நிலை இருக்கிறது. எல்லா மாவட்டங்களிலும் இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய சட்டமன்றத்தினுடைய பெட்டிஷன் கமிட்டி மூலம் மக்கள் கொடுக்கின்ற மனுக்களைப் பார்க்கின்றபோது, ஷட் ஆற்காடு மாவட்டத்திலே, தூத்துக்குடியிலே, மதுரையிலே,

1987 ஏப்ரல் 10] [திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

கன்னியாகுமரியிலே, மற்றும் எல்லா மாவட்டங்களிலும் உள்ள ஷெட்யூல்டு வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள், இப்போது ஷெட்யூல்டு வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல என்று சொல்லப் படுகிறது. அவர்களுக்கு ஷெட்யூல்டு வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற சர்ட்டிபிகேட்டும் கிடைப்பதில்லை. பேக்வேட்-கிளாஸ் என்ற முறையிலும் அவர்களுக்கு சர்ட்டிபிகேட் கிடைக்காத ஒரு நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்று, குறிப்பாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே உள்ள மினவ வகுப்பிலுள்ள ஒரு பிரிவான 'கரவா' சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு ஒரு காலத்திலே ஷெட்யூல்டு காஸ்ட் என்ற முறையிலே சான்றிதழ்கள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. இப்போது என்ன நிலைமை என்றால், ஆர்.டி.ஓ-வோ தாசில்தாரோ இவர்களுக்கு சர்ட்டிபிகேட் கொடுப்பதற்கு மறுக்கிறார்கள். அதேபோன்று 'கணியார்' என்ற சமுதாயத்தினருக்கு முன்பு ஷெட்யூல்டு காஸ்ட் என்ற முறையிலே சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கப்பட்டது. இப்போது கொடுக்க முடியாது என்று மறுக்கப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு தெளிவில்லாத நிலைமை இருக்கிறது. அண்ணன் படிக்கக்கூடிய நேரத்திலே அவனுக்கு ஒரு இன சர்ட்டிபிகேட் கிடைக்கிறது, அண்ணன் படித்த அதே இடத்தில் தம்பி படிக்கும்போது—ஒரே தகப்பனாருடைய மகன்கள்—தனக்கு அந்த சர்ட்டிபிகேட் வேண்டுமென்று கேட்டால் தரமுடியாது என்று இன்றைக்கு ஆர்.டி.ஓ.-வும், தாசில்தாரும் சொல்லக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நான் எதற்காக இதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன் என்றால் சென்ற ஆண்டிலே உள்ள கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே பேக்வேட்-கிளாஸ்-ஐப் பொறுத்த அளவிலே பிறப்பித்தப் பட்டோர் யார் என்பதை முடிவு செய்வதற்கு 'அம்பாசங்கர் கமிஷன்' என்ற ஒரு கமிஷனை இந்த அரசு நியமனம் செய்தது. அந்தக் கமிஷனுடைய அறிக்கைமேல் தெளிவான ஒரு முடிவை அரசு இன்னும் எடுக்கவில்லை. ஆகவே இன்றைக்கு அரசு சில சமுதாயத்தினரை பிறப்பித்தப்பட்டுப் பட்டியலில் சேர்த்தும் சில சேர்க்காமலும் இருக்கிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலை மாற்றப்படவேண்டும். இதை நான் அரசியல் நோக்கத்திற்காகச் சொல்லவில்லை. ஒரு உண்மையைச் சொல்லுகிறேன். இந்த நிலை அரசியல் நோக்கத்திற்காக பயன்படுத்தப்படுகிறதோ என்ற ஒரு சந்தேகம் இன்றைக்கு மக்களுக்கு ஏற்படுகிறது.

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்] [1987 ஏப்ரல் 10]

திருநெல்வேலியில் தேர்தல் நடந்த நேரத்திலே, பிள்ளை வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களாக மாற்றப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. அதற்குப் பொறுப்பாக, ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்கள் பேசியது பத்திரிக்கைகளில் வந்திருக்கிறது. நான் எதற்கு இதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன் என்றால், இன்றைக்கு அம்பாசங்கர் கமிஷனுடைய அறிக்கையின் மீது அரசு திட்டவட்டமான முடிவு எடுத்து, இந்த இந்த சமுதாயத்தினர் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் என்றும்; இந்த இந்த சமுதாயத்தினர் ஷெட்யூல்ட் காஸ்ட் என்றும்; இந்த இந்த சமுதாயத்தினர் ஷெட்யூல்ட் டிரைப் என்கின்ற முறையிலே திட்டத் தெளிவான முடிவை அரசு எடுக்குமேயானால், இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய குழப்பங்களிலிருந்து மக்களுக்கு ஒரு பெரிய விமோசனம் ஏற்படும். அந்த அளவுக்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது)

ஒரு விஷயத்தை மட்டும் சுட்டிக்காட்டி விடைபெறுகிறேன். அதாவது இன்றைக்கு பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொள்ள அந்த வீடுகளுக்கு ஒதுக்கப்படுகிற பணம் காணாது, என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு ஒதுக்கப்படுகின்ற 6 ஆயிரம், 7 ஆயிரம் ரூபாயில் நல்ல வீடுகளாக அமைத்துக்கொள்ள முடியாது. ஆகவே அவர்களுக்கு தேவையான பணத்தை ஒதுக்க இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்காக மத்திய அரசிடம் கேட்டு வாங்கவேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டு வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலம், மீனளம் ஆகிய 2 மானிய கோரிக்கைகளை மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய சார்பாக

1987 ஏப்ரல் 10] [டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்]

இங்கே வைக்கப்பட்டு அதன் மூலமாக பல்வேறு சமுதாய நல திட்டங்களை இந்த நாட்டுக்கு தந்து இருக்கிற இந்த மானிய கோரிக்கைகளை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

பேரறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்கள் தமிழகத்தில் மாபெரும் மறுமலர்ச்சியை அவர் ஆண்டபோது கண்டார். இந்திய துணைக் கண்டத்தின் வரலாற்றில் தமிழகத்தில் வாழ்கிற பிற்படுத்தப்பட்டோர் உயரவேண்டும், சமுதாயத்தில் ஒரு நல்ல நிலைக்கு அவர்களைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தோடு அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது தந்தை பெரியார் அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க இந்த பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத் துறையை பேரறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்கள் தொடங்கினார். அண்ணாவின் கொள்கைகளையும், லட்சியங்களையும் அவர்கள் இந்த நாட்டுக்குச் சொன்ன கருத்துக்களையும் இதயத்தில் தாங்கி அவர்களுடைய கொள்கைகளையும் லட்சியங்களையும் இன்றைக்கு நாட்டுக்கு சட்டங்களாகவும், திட்டங்களாகவும் தந்து கொண்டு இருக்கிற அண்ணாவினுடைய மறுபதிப்பாக, அண்ணாவினுடைய மறு உருவாக, அண்ணாவினுடைய இதயக்கனியாக இருக்கும் தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் படிப்படியாக பல்வேறு நல திட்டங்களை இந்தத் துறை மூலமாக இந்த நாட்டுக்குத் தந்து சமுதாயத்தில் அவர்களை ஏற்றம் உடையவர்களாக ஆக்கி அண்ணாவோடு பழகிய, அவர்களோடு வாழ்ந்த ஒருவரை இங்கே இந்த பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத்துறை அமைச்சராக அமர்த்தி இன்றைக்கு இந்த நாட்டுக்கு நல்ல காரியங்களை செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு உதவவேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கடந்த நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரு கொள்கையைச் சொன்னார்கள். கொள்கையை சொல்வதற்கு கூட ஒரு சாதாரண அரசியல் கட்சித் தலைவர்களால் முடியாது. காரணம் நாட்டு மக்களில் ஒரு சாரார் ஏற்றுக்கொள்கிற கொள்கையாக சிலது இருக்கும்.

[டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்] [1987 ஏப்ரல் 10]

எதிர்கால தமிழகத்திற்காக, எதிர்கால மக்களுக்காக, எதிர்கால சமுதாயத்திற்காக ஏற்றம் உடையதாக சில கொள்கைகள் இருக்கும். அதிலே சில எதிர்ப்புகள் வரும். சில பகுதியில் இருந்து அதற்கான எதிர்ப்புக் கணைகள் தொடுக்கப்படும். அதை எல்லாம் சமாளிக்கும் திறமை இருந்து ஆகவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு கொள்கையை ஆணித்தரமாக அன்றைக்கு வெளியிட்டார்கள். பொருளாதார அடிப்படையில் பிற்பட்டோர் பட்டியல் அறிவிக்கப்படவேண்டும் என்று அன்றைக்குச் சொன்னார்கள். அன்றைக்கு அவர் சொன்ன நேரத்தில் இந்த நாட்டு மக்களில் பெரும்பகுதியினர் ஏற்றுக் கொண்டாலும், இந்த நாட்டில் இருக்கிற பெரும்பாலான பிற்படுத்தப்பட்டோர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆட்சியினுடைய திட்டங்களையும், ஆட்சியினுடைய சலுகைகளையும், ஆட்சியின் மூலமாக கிடைக்கின்ற அத்தனை சலுகைகளையும் ஒரு சாராரே, பிற்படுத்தப்பட்டவர் என்ற பெயரால், ஜாதியின் அடிப்படையில் சமுதாய அடிப்படையில் பிற்படுத்தப்பட்டோர் என்று அமைத்துக்கொண்டு வாய்ப்புகளை, வசதிகளை, அதிகாரங்களை எல்லாம் பயன்படுத்திக்கொண்டு அவர்கள் தங்களுடைய குழந்தைகளை வளர்க்கிற பாணியில் இருக்கிற காரணத்தாலே, இந்த தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய பிற்படுத்தப்பட்டோர் சமுதாயம் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்றால் பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு ஒதுக்கப்படுகின்ற சதவீதம், எத்தனை சதவீதமாக இருந்தாலும் அது அவர்களுக்கு தரப்படுகிறபோது பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கியவர்களுக்கு வழங்கப்படவேண்டும் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதில் பல அரசியல் கட்சிகள் அதிலே அரசியல் காண முனைந்து அதிலே எதிர்ப்புகள் தொடுத்து இந்த சமுதாய நோக்கோடு இல்லாமல் சமுதாயத்தைப் பற்றி எதிர் நோக்காமல், ஏழைகளுக்கு உதவிட வேண்டும், சமுதாயத்தில் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் உண்மையான பொருளாதாரத்தின் அடிப்படையில் தாழ்ந்து போய் இருக்கிறவர்களுக்கு உதவவேண்டும் என்ற நோக்கோடு இல்லாமல் அன்றைக்கு அதை எதிர்த்தார்கள். அதை எதிர்த்ததால் தான் அந்த கொள்கையை கைவிடக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது.

1987 ஏப்ரல் 10] [டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்]

(பிற்பகல் 12-30)

ஆனால் இன்றைக்கு தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு அந்த எண்ணம் மனதில் இருந்ததால் தான், நீங்கள் ஒரு கொள்கையை அறிவிக்கிற நேரத்திலே இப்படி எதிர்க்கிறீர்கள்; அதிலே அரசியல் களங்கம் கற்பிக்கிறீர்கள். ஒரு சிலர் தேர்தலை எதிர்நோக்கி சமுதாயத்தில் பொறுப்பான, பெரும்பான்மையான சமுதாயத்தில் இருக்கின்றவர்கள் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுடைய ஜாதியைச் சொல்லி அவர்கள் எல்லாம் பாதிப்பார்கள் என்று சொல்லி அரசியல் லாபம் காண நினைக்கின்றவர்கள் என்ற உணர்வை ஏற்படுத்திக் கொண்டு, தமிழக முதல்வர் அவர்கள் மக்களுக்குத் தந்திரமாக, ஆனால் அவர்கள் சொல்லிய கொள்கையான, பேரறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்கள் இந்த நாட்டு மக்களுக்காக வேண்டி இலட்சியத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு அனைத்து ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு ஒரு வேளை மதிய உணவாக சத்துணவு வழங்கவேண்டுமென்று சொல்லி நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

அதேபோன்று இலவசமாக சீருடை வழங்கவேண்டுமென்று அனைத்துக் குழந்தைகளுக்கும் எந்தவிதமான ஜாதிபேதமற்ற முறையில் இன்றைக்கு வரலாற்றிலே தமிழகத்தை உருவாக்கிக் காட்டினார்கள். அதை எதிர்த்தார்கள். அரசியல் உள்நோக்கத்தோடு இப்படிப் பட்ட பொருளாதாரத்தில் எப்படி சலுகைகளை அளிக்கமுடியும், பொருளாதாரத்தில் தாழ்ந்தவர்களுக்கு எப்படி சலுகைகளை அளித்துவிடமுடியும் என்று பத்திரிகை துணையோடும், அரசியல் கட்சியினுடைய தலைவர்கள் ஆதிக்கத்தோடும், அதிகாரிகளுடைய ஆதிக்கத்தோடும் அன்றைக்குக் கடுமையான பொருளாதாரத்தின் அடிப்படையில் வழங்கப்பட வேண்டிய அந்தச் சலுகைகளை எதிர்த்தார்கள். இந்த நாட்டில் அந்தக் கொள்கையை நிறைவேற்ற முடியாது என்று ஆணித்தரமான ஒரு எதிர்ப்பை, மிகப் பெரிய சுவற்றை எழுப்பிப் பார்த்தார்கள். ஆனாலும் தான் கொண்டிருக்கிற எண்ணத்தை, தான்

[டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்] [1987 ஏப்ரல் 10]

கொண்டிருக்கிற இலட்சியத்தை, இந்த நாட்டு மக்களுக்கு உதவிட வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இன்றைக்கு அனைத்துத் தரப் பினருக்கும், தமிழகத்து முதலமைச்சர் அவர்கள் சலுகைகளை வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் வேண்டிக் கொள்வ தெல்லாம், பொருளாதார நிலையில் யார் என்ன சொன்னாலும், அதைப்பற்றிக் கவலைப்படாமல், வழங்கப்பட்டிருக்கிற சலுகை களை வைத்துக்கொண்டு, அதிலே எவ்வளவு சலுகைகள் கொடுக் கப்பட்டிருக்கின்றதோ, அந்தச் சலுகைகளை குறிப்பிட்டவர் களுக்குக் கொடுத்து, அதிலே யாருக்குச் சலுகை போய்ச்சேர வேண்டுமென்றால், அதிலேயும் பொருளாதாரத்தின் அடிப்படையில், யார் தாழ்ந்தவர்களாக, யார் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களாக இருக்கின்றார்களோ அவர்களுக்கு அந்தச் சலுகைகள் போய்ச் சேரவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு, திட்டங்கள் தீட்டப்பட ளெண்டும். அதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் விரைவில் ஆணை யிடவேண்டுமென்று இந்த நல்ல நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போல் இன்னொன்றையும் நான் இங்கே விளக்கியாக வேண்டும். பிற்பட்டோர் நலக் கமிஷன், 'பேக்வாடு கிளாஸ் கமிஷன்' அமைக்கப்படும்போது எந்த பெரிய ஜாதியைச்சேர்ந்த வர்களையும் பிற்பட்டோர் நலக் கமிஷனிலே அதற்குத் தலைவ ராக நியமிக்கக் கூடாது. குறிப்பிட்ட முறையிலே, தனிப்பட்ட முறையிலே குறிப்பிட்டு, குற்றம் சாட்டுவதாக நீங்கள் எண்ணி விடக் கூடாது. இந்தப் பெரிய ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் இதிலே நலக் கமிஷனுக்குத் தலைவராக நியமிக்கப்படுவாரே யானால், அங்கே வந்து அமர்ந்தவுடனே அவர்களுக்கு வேண்டிய வர்கள், அவர்கள் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், நண்பர்கள் அல்லது உறவினர்கள் சொல்கிற பேச்சைக் கேட்கிற துரப்பாக்கிய மான நிலைக்கு வந்து விடுகிறார்கள். காரணம் மனித ஜாதிக் கெல்லாம் இருக்கின்ற அந்த உள்ளம் காரணமாக, அப்படிப்பட்ட நிலைக்கு வந்து விடுகிற காரணத்தால். நீங்கள் வகுக்கிற கொள்கையிலே கூட அவர்கள் மாறுபடக் கூடிய சூழ்நிலை

1987 ஏப்ரல் 10] [டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்]

ஏற்படுகிறது. பிற்பட்டோர் நலக் குழு பிற்பட்டோர் நல வளர்ச்சிக்கான திட்டங்களை, கொள்கைகளை வகுக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறபோது பிற்பட்டோர்களிலே பெரிய ஜாதியினரை நியமிக்கக் கூடாது, மிகச் சிறுபான்மையினராக இருக்கின்றவர்களைக் கொண்டுவந்து போட்டால் யாருக்கும் எந்த விதமான பாகுபாடின்றி அவர்கள் இலட்சியத்தை நிறைவேற்ற முடியும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று மாணவர்களுக்கென்று உதவுகின்ற வகையில் இன்றைக்குத் தமிழகம் முழுவதும் ஏறத்தாழ 558-க்கு மேற்பட்ட இல்லங்கள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அது செவ்வனே செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆனாலும்கூட அங்கே வறட்சிக் காலங்களிலே எல்லாம் நகராட்சிப் பகுதிகளிலே, ஊராட்சிப் பகுதிகளிலே, பேரூராட்சிப் பகுதிகளிலே இருக்கின்ற அந்த இல்லங்களில் எல்லாம் குடிநீர் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. அதுவும் மார்ச், ஏப்ரல் மாதங்களில் மிகப் பெரிய பற்றாக்குறை இருந்து வருகிறது. அந்த இல்லங்களிலே இருக்கின்றவர்கள் குடிதண்ணீருக்காக அலைப வேண்டிய தூர்ப்பாக்கிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஒன்று, இரண்டு மைல் தூரத்திற்குச் சென்று அந்த மாணவர்களே கொண்டு வந்து சேர்க்கிற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு இல்லத்திலும் ஆழ் துளைக் குழாய்ப் பணிகளை நமது பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத்துறை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போதுதான் ஒவ்வொரு ஊர்ட்டிலுக்கும், ஒவ்வொரு விடுதிக்கும் குடிதண்ணீர் கிடைக்கின்ற விதத்திலே மாணவர்களுக்கு குடிதண்ணீர் கொடுப்பார்கள் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று இந்த மானியக் கோரிக்கையில் 15 விடுதிகளைக் கிறிப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 15 விடுதிகளைத் திறக்கின்ற மாண்புமிகு தமிழக மதல்வர் அவர்கள் அரசுக்குப் பாராட்டைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் அதேநேரத்தில் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், இவ்வளவு பெரிய மாநிலத் திற்கு 15 விடுதிகள் போதுமானதாக இருக்காது. இன்றைக்கு அளமான மாணவர்கள் தமிழக முதல்வர் அவர்களுடைய புதிய

[டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்] [1987 ஏப்ரல் 10]

திட்டங்களின் காரணமாக—சத்துணவுத் திட்டம், இலவசச் சீருடைத்திட்டம், இலவசப் பாடப் புத்தகம் வழங்கும் திட்டம்—ஏராளமான அளவில் பள்ளிக்கு வந்து படிக்கவேண்டுமென்ற ஆர்வத்துடன் இருக்கிறார்கள். அப்படிப் படிக்கின்ற காலங்களில் அவர்கள் பெரிய ஊர்களுக்கு வந்து ஹாஸ்டலில் தங்கித்தான் மேல்நிலைக் கல்வி கற்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உதவிடவேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு இந்த 15 விடுதிகளை 20 ஆக உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 15 விடுதிகள் என்பது மிகக் குறைவானது. மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அனுமதி பெற்று, அதை அதிகமான அளவிலே உயர்த்தவேண்டுமென்று மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் அவர்களை இந்த நேரத்தில் நான் வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மீனவர்கள் பொறுத்தவரை, இதிலே அதிகமாக எனக்கு நேரடியாக தொடர்பு இல்லாவிட்டாலும் ஒட்டுமொத்தமாக பொதுவான வற்றை பேசியாகவேண்டும் என்ற நிலையில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். சென்னையிலே இருக்கக்கூடிய மீன்பிடிக்கின்ற துறைமுகம் ஃபிஷ்ஷிங் ஹார்பர் அதனுடைய போர்ட் நம்முடைய துறைமுகத்தோடு இணைக்கப்பட்டு அது மத்திய அரசினுடைய கட்டுப்பாட்டின் கீழே இருக்கிறது. அதனால் தமிழக அரசுக்கு, தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு எந்தவிதத்திலும் பயன் அளிக்காத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே அதைப் பிரித்து தமிழ்நாட்டினுடைய மீனவத் துறைக்கு ஒப்படைக்க வேண்டும். அதன் மூலமாக இன்றைக்கு பல்வேறு வளர்ச்சித் திட்டங்களை போடுவதற்கு, இன்னும் பல மீனவர்களுக்குப் படகு வாங்கித் தருவதற்கு அதன்மூலம் இங்கே வளர்ச்சியை உருவாக்குவதற்கு பயன் அளிக்கின்ற விதத்திலே இருக்கும். ஏற்கனவே தமிழகத்திற்கு மீனவத்துறை மூலம் வளம் சேர்க்கின்ற விதத்தில், மீனவர்களுக்கு உதவுகின்ற விதத்தில், கச்சத்தீவு இருந்தது. அதன் மூலம் நம்முடைய மீனவர்கள் எல்லாம் அங்கே போய் மீன்பிடித்துக்கொண்டு வந்தார்கள். தென் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மதுரை, இராமநாதபுரம், பக்கத்திலே இருக்கின்ற கடலோரப் பகுதி கிராமத்தில் இருக்கின்ற மீனவர்கள் எல்லாம் மிகப்பெரிய அளவிலே அதை வைத்து நம்பி வாழ்ந்துகொண்டிருந்த காலம்.

1987 ஏப்ரல் 10] [டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்]

அந்த கச்சத்தவு துரதிர்ஷ்டவசமாக இலங்கை அரசிற்கு ஒப்படைக்கப்பட்டதற்கு பின்னால் ஏற்பட்ட நிலையின் காரணமாக இன்றைக்கு அந்தப் பகுதியில் இருக்கின்ற மீனவர்கள் எல்லாம் மிகப்பொய் பாதுபயிற் கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே இருக்கின்ற கச்சத்தவை நாம் இழந்திருக்கிறோம். அதை இன்னொரு நாட்டிற்கு கொடுத்திருக்கிறோம். இங்கே ஹார்பர்ல் இருக்கக் கூடிய, மீனவத் துறைக்குச் சேரவேண்டிய மீன் பிடிக்கும் துறைமுகத்தை மத்திய அரசு எடுத்து வைத்துக் கொண்டு, அது நமக்கு பயன் அளிக்காத விதத்திலே செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே நான் மைய அரசை, தமிழர்களை வாழவிடுங்கள், தமிழர்களை வாழ வைப்பதற்கான திட்டங்களைத் தீட்ட விடுங்கள் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதைச் சொல்வதால் யாருக்கும் கோபம் வரவேண்டிய அவசியம் கிடையாது. இது இருக்கக்கூடிய அப்பட்டமான உண்மை. இந்த உண்மையைச் சொல்கின்ற நேரத்தில் சில பேர்களுக்கு சுடத்தான் செய்யும். ஆனால் இதைச் சொல்வதிலே நிதர்சனமான உண்மை இருக்கிறது. கச்சத் தீவை இழந்த காரணத்தினால் இன்றைக்கு அந்தப் பகுதி மீனவர்கள் எந்த அளவிற்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று மீனவர் சமுதாயத்தில் இருக்கின்ற, அவர்களுக்காக பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிற மீனவ பெருமக்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதனால் தான் சென்னையிலே இருக்கின்ற இந்த நிலையை நான் சொல்கின்றேன். மத்திய அரசு இதற்குச் செவி சாய்க்க வேண்டும். உடனடியாக அதைத் திரும்பத் தருவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

நம்முடைய மாநில அரசு இந்தக் கொள்கையின் மூலமாக இரால் பண்ணைகளை, உவர் நீர்ப் பரப்புகளில் அமைப்பதற்கான, தனியார்களை ஊக்குவிப்பதற்கான பல்வேறு திட்டங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை நல்ல முறையிலே செயல்படுத்துவதற்கான அதிகமான ஊக்கத்தை மாநில அரசு தரவேண்டும். அதைப்போலவே மீன் பிடிக்கக் கூடிய மீனவர்கள் அதிகமாக வாழ்கின்ற பகுதிக்கு 20 கடலோர கிராமங்களுக்கு ஒரு சின்ன துறைமுகம் போல அதில் அவர்களுக்கு எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுத்து, அந்த இடத்திலே அவர்களுக்கு டப் ஃபிரீஸர் எல்லாம் வைத்துக் கொடுத்து

[டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்] [1987 ஏப்ரல் 10]

அவர்களுக்கு உதவுகின்ற விதத்திலே திட்டங்களைத் தீட்டி நாட்டு மக்களுக்கு பழையாறு மன்பிடி துறைமுகத்தை எப்படி உருவாக்கி தந்து இந்த அரசு பாடுபட்டுக்கொண்டிருக்கின்றதோ அதைப்போலவே 20 கிராமங்களுக்கு ஒரு துறைமுகம் என்ற வகையிலே உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப்போலவே இன்றைக்கு விவசாய கிணறுகளிலெல்லாம்—சேலம், ஈரோடு, கோயம்புத்தூர், தர்மபுரி மாவட்டங்களிலெல்லாம் ஆழ் கிணறுகளைப் பயன்படுத்தி விவசாயம் செய்கிறோம். அங்கே யிருக்கின்ற கிணறுகளிலெல்லாம்—மீனை வளர்ப்பதற்கு, மீன் குஞ்சுகளை இலவசமாகத் தர வேண்டும். மீன் குஞ்சுகளை ஒரு கிணற்றிற்கு 5 மீன் குஞ்சுகள், 10 மீன் குஞ்சுகள் என்ற வகையிலே மீன் குஞ்சுகளை இலவசமாக தருவதற்கான திட்டத்தை அரசு தீட்டி வழங்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

மீனவர்கள் மீன் பிடிக்கும்போது இறந்தால் அவர்களுக்கு உதவித் தொகை 10,000 ரூபாய் என்றும், ஊனம் உற்றால் அதற்கேற்ப அவர்களுக்கு உதவித்தொகை வழங்கப்படும் என்றும் நமது முதலமைச்சர், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மீனவர் நண்பனாக இருந்து இந்தத் திட்டத்தைக் கடந்த சட்டமன்றத்திலே கொண்டு வந்தார்கள். அதற்கு நான் பாராட்டு தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் கடலிலே போய் மீன் பிடிக்கின்ற அந்த மீனவர்கள் தங்களுடைய கட்டுமரத்தைப் பயன்படுத்தி மீன் பிடிக்கின்ற மீனவர்கள், சிறிய படகைப் பயன்படுத்தி மீன் பிடிக்கின்ற மீனவர்கள், சில பேர்கள் வலையை இழந்து விடுகிறார்கள், சில பேர்கள் கட்டுமரத்தையே இழந்து விடுகின்ற சூழ்நிலை, சிறிய படகு ஆழ் கடலிலே கவிழ்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டு அவர்கள் மட்டும் உயிர் பெற்று திரும்புகிறார்கள். அவர்கள் மீண்டும் தங்கள் வாழ்க்கையை வளப்படுத்திக்கொள்வதற்கு எந்தவிதமான உதவியையும் நாம் செய்யாமல் இருக்கிறோம். அவர்களுக்கு உதவுகின்ற வகையிலே ஏதாவது அரசு திட்டம் தீட்டி, அந்த கட்டுமரத்தை இழந்தால், அந்த இழப்பிற்கு ஏற்ப நஷ்ட ஈடு வழங்குகின்ற விதத்தில் உதவித்

1987-ஏப்ரல் 10] டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்]

தொகை வழங்க வேண்டும். அதைப்போலவே, மின் வலைகளை இழுந்தால், அந்த இழுப்பிற்கு ஏற்ப, அதை ஈடு செய்கின்ற விதத் தான் உதவித்தொகை வழங்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப்போலவே என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், சேலம் மாவட்டத்தில் ராசிபுரத்திலே தோ. ஜேட்பாளையத்திலே ஒரு பிற்பட்டோர் நல வாழ்வு இல்லத்தை அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40)

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் திறக்கப்பட இருக்கிற மாணவர் இல்லங்களை 15-விருந்து அதிகப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேநேரத்தில் அதை அதிகப்படுத்தியாவது எனக்கு ஒன்று தர வேண்டும் என்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய மாவட்டமாக இருக்கிற அந்த மாவட்டத்தில், அவருடைய தாலுகாவாக இருக்கிற திருவண்ணாமலையிலே, தண்டராம்பட்டு பகுதியில் திரு. வேலு அவர்களுடைய வேண்டுகோளுக்கிணங்க, சு. வாழப்பட்டி என்ற ஊரிலே ஒரு பிற்பட்டோர் நல விடுதியைக் கட்டித் தர வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு மின் வளத் துறையிலே மின் ஏலம் விடும் முறையில் பல்வேறு முறைகேடுகள் நடைபெறுகின்றன. நான் ஒட்டுமொத்தமாகச் சொல்லவில்லை. ஒரு சில பகுதிகளில் அந்த முறைகேடுகள் நடைபெறுகின்றன. அதைத் தவிர்க்கின்ற வகையில் சரியான கண்காணிப்புகளை நடத்த வேண்டும் என்று அதிகாரிகளை இன்றைக்கு எச்சரிக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உதாரணமாக, விழுப்புரத்திலே கூட, வளவனூரிலே 15 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு ஏலம் போன ஒரு ஏரியிலே 500 ரூபாய்க்குத்தான் ஏலம் போய் இருக்கிறது என்றால் ஏலம் கேட்டவர்களிடம் ஏதாவது பிரச்சினையா அல்லது அந்த ஏலம் விட்டவர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டிய நிலையிலே நாம் இருக்கிறோம்.

[டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்] [1987 ஏப்ரல் 10]

இதையெல்லாம் போக்குகின்ற விதத்தில் ஏரிகள், குளங்கள் இருக்கிற பகுதிகளிலே எல்லாம், அந்தந்த பஞ்சாபத்துக்களிடம் அவைகளை ஒப்படைத்து, எப்படி புளியமரங்களை அவர்கள் ஏலம் விடுகிறார்களோ, அப்படி இவைகளையும் ஏலம் விடுவதற்கான வழிவகையைச் செய்யவேண்டும் என்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போதுவாகவே, பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலில் இனிமேலும் கொண்டுபோய் அனைவரையும் சேர்த்துக்கொண்டிருப்பது என்பது நல்லதல்ல. நியாயம் அல்ல. இன்னும் சொல்லப் போனால், ஏற்கனவே பிற்படுத்தப்பட்டோர் என்று பேரறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்கள் காலத்திலேயே யார் எல்லாம் சமுதாயத்திலே பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் என்பதை எல்லாம் உணர்ந்து சேர்த்திருக்கிறார்கள். இனியும் வரிசைப்படுத்தி, இருப்பவர்களை எல்லாம் கொண்டுபோய் அதிலே சேர்த்து, உண்மையிலேயே யாருக்கு சலுகை போய்ச் சேரவேண்டுமோ, அவர்களுக்கு சலுகை போய்ச் சேராத நிலை ஏற்படுகிறது. ஒட்டு மொத்தமாக ஒன்று செய்யுங்கள். எல்லோருக்கும் ஒன்றாக, அனைத்து ஜாதிகளுக்கும் சமமான முறை என்ற வகையிலே செய்து, புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அறிவித்த அந்த அடிப்படையில் பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலச் சலுகைகளை வழங்கவேண்டும். அதுதான் இந்த நாட்டிற்கும் நல்லது. எதிர்கால சமுதாயத்திற்கும் நல்லது. அப்போதுதான் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே தமிழன் தமிழனாக வாழ்வதற்கு, அவனுடைய திறமைகளை இந்த நாட்டு மக்களுக்கு வெளிப்படுத்துவதற்கு உதவியாக அமையும் என்று கூறி இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று விடை பெறுகிறேன்.

திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மீன் வளத்துறை, பிற்பட்டோர் நலத்துறை ஆகிய மானியங்கள் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களை, குறுகிய நேரத்தில் சொல்ல விழைகிறேன். மீனவர்கள் கடலில் மீன் பிடிக்கிறபோது, எவ்வளவு தொல்லைகளுக்கு ஆளாகிறார்கள் என்பதையெல்லாம் இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள்.

1987. ஏப்ரல் 10] [திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் இராமலிங்கம் அவர்கள் பேசுகிற போது, கச்சத்தீவை நாம் இழந்துவிட்ட காரணத்தால் நமக்கு எவ்வளவு இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது, நம்முடைய மீனவர்கள் எவ்வளவு இழப்பிற்கு ஆளாகிறார்கள் என்பதைத் தெளிவாக சுட்டிக்காட்டிப் பேசினார்கள். நம்முடைய கடலோரப் பகுதிகளில் இருக்கிற கச்சத் தீவு இலங்கை அரசுக்கு ஒப்படைக்கப் பட்டு விட்ட காரணத்தினால் அந்தப் பகுதியிலே மீன் பிடிக்கிற போது, அங்கே சென்று ஓய்வு எடுக்கிற மீனவர்கள், அந்தத் தீவை பயன்படுத்துகிற மீனவர்கள் இன்றைக்கு பாதிப்புக்குள்ளாகி, அங்கே போகிறபோது—சில நேரங்களில் காற்றால் பாதிக்கப்பட்டு அந்தப் பகுதிகளில் போகிறபோது, அவர்கள் இலங்கை மீனவர்களால் அல்லது இலங்கையிலுள்ள சிங்களர்களால் அந்தே கொல்லப்படுகிறார்கள் என்ற செய்தி எல்லாம் பத்திரிகையில் வருகிறது. இது மிகவும் வேதனைக்குரியதாக இருப்பதால், அந்தக் கச்சத் தீவை மீண்டும் நம்முடைய அரசிற்குப் பெறுவதற்கு நாம் தீர்மானம் நிறைவேற்றி மத்திய அரசை வலியுறுத்த வேண்டும் என்று இந்த நல்ல நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடலோரப் பகுதிகளில் இருக்கிற மீனவர்கள் பெரும்பாலும் பொருளாதாரத்தில் நலிவுற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். பொருளாதாரத்தில் நலிவுற்றவர்களாக அவர்கள் இருக்கிற காரணத்தால், அவர்கள் கல்வியறிவு கூட அவ்வளவு இல்லாத நிலையில் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை அனைத்து உறுப்பினர்களும் அறிவோம். ஆனாலும், பிறப்பித்தப் பட்ட மக்களாக இருக்கிற, பொருளாதார நிலையில் பின்தங்கிய மக்களாக இருக்கிற அந்த மீனவப் பெருங்குடி மக்கள் குடிசைகளில் வாழ்கிற காரணத்தால், இந்த வறட்சி நேரத்தில், இந்த வறண்ட நேரத்தில், கோடைக் காலத்தில் தீ விபத்துக்களுக்கு அவர்களுடைய குடிசைகள் ஆளாகி குடிசைகள் எல்லாம் பாதிக்கப்படுகின்றன.

[திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்] [1987 ஏப்ரல் 10]

எனவே அவர்களுக்கு தீப் பிடிக்காத வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கிற திட்டத்தை விரைவுபடுத்த வேண்டும் என்று பல்வேறு முறைகள் பல்வேறு உறுப்பினர்களும் இங்கே எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். மீனவ மக்கள் வாழுகிற அனைத்துப் பகுதிகளிலும் அனைத்து வீடுகளையும், குடிசைகளையும் தீப் பிடிக்காத கான்கிரீட் வீடுகளாக மாற்றிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நல்ல நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அண்மையில்கூட இரண்டு மூன்று மீனவர்களின் கிராமங்களில் தீ விபத்து ஏற்பட்டது. அதற்கு சாதாரணமாகத் தாசில்தார் கொடுக்கிற நிவாரண உதவிகள் மட்டுமே கொடுக்கப்பட்டது. அந்த உதவியை வைத்துக்கொண்டு அவர்களால் குடிசைகளைக் கூட போட்டுக்கொள்ள முடியவில்லை. அவர்கள் எல்லாப் பொருள்களையும் தங்கள் வலைகளையும் கட்டுமரங்களையும் இதர சொத்துக்களையும் இழந்துவிட்ட நிலையில் தொழில் செய்யக் கூட இயலாமல் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே இவ்வாறு வலைகள் போன்ற பொருள்கள் சேதம் ஏற்பட்டால் அதற்குத் தனியான காம்ப்ன்சேஷன்—நிவாரணத் தொகை கொடுக்க அரசு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்தை இங்கே நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மேலும் குமரி மாவட்டத்தில் இருக்கிற ஷெண்பகராமன்புதூர் புக்கத்துரை, மணக்குடி போன்ற பகுதிகளில் இருக்கிற மீனவர்கள் தற்போது நல்ல குடிநீர்கூட கிடைக்காமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு உள்ளார்கள். அவர்கள் பல மைல்கள் சென்று குடிநீர் கொண்டுவரும் நிலைமை இருக்கிறது. கடலோரப் பகுதியில் எங்கே அழகுறாய் கொண்டு போட்டாலும் கடல் தண்ணீர் உள்ளே வந்துவிடுகிற

1987 ஏப்ரல் 10] [திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்]

நிலைமை இருக்கிறது. நல்ல தண்ணீர் மேல்மட்டத்தில் இருந்தாலும் ஆழ் குழாய் கிணறுகளைப் போடுகிறபோது கடல் தண்ணீர் உள்ளே வந்து மக்கள் குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிற நிலைமை இருக்கிறது. எனவே மீனவர்களின் பகுதிகளுக்கு குடிதண்ணீர் வழங்குவதில் முன்னுரிமை வழங்குவதோடு அவர்களுக்கெல்லாம் வேறு பகுதிகளிலிருந்து குழாய் மூலமாகத் தண்ணீர் கொண்டு வந்து தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே கடற்கரைச் சாலைகள் என்பவை மீனவர்களுக்கு மிகவும் பயனுள்ளவைகளாக இருக்கின்றன. ஆனால் கடற்கரைச் சாலைகள்—பெரிய சாலைகளாக, நல்ல முறையில் சீரமைக்கப்பட்ட சாலைகளாக இருந்தால்தான் அவர்கள் ஒரு பகுதியிலிருந்து இன்னொரு பகுதிக்கு மீன்களை எடுத்துச் செல்ல முடியும். அதைப்போலவே ஒரு பகுதியிலிருந்து இன்னொரு பகுதிக்கு ஐஸ் போன்றவற்றை எடுத்துச் செல்ல இலகுவாக இருக்கும். மணக்குடி மற்ற பகுதிகளிலிருந்து காயலால் பிரிக்கப்படுகிற காரணத்தால் அங்கே உள்ள பாலம் அழிக்கப்பட்ட காரணத்தால் ஒரு பகுதியிலிருந்து இன்னொரு பகுதிக்கு வாகனங்களை எடுத்துச் செல்ல முடியாமல் பல ஆண்டுகளாக மீனவர்கள் தொல்லைக்கு ஆளாகி வருகிறார்கள். அதைப்போலவே சைமன் காலனி பாலம் அமைக்கப்படாத காரணத்தால் ஒரு பகுதியிலிருந்து இன்னொரு பகுதிக்குச் செல்ல முடியாத நிலை இருக்கிறது.

மேலும் இனக் கலவரங்கள் அங்கே அடிக்கடி நடக்கின்றன என்பதையும் மண்டைக்காடு கலவரத்தையொட்டி அந்தப் பகுதி இன்னும் கலவரப் பகுதியாகவே இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் அரசு உணர்ந்திருக்கிறது. கலவரப் பகுதிகளில் இருந்து மீனவர்கள் பல்வேறு பகுதிகளுக்குப் போக முடியாத நிலைமை தொடர்ந்து பல மாதங்களாக—ஏன் ஆண்டுக்கணக்கில்—இருந்து வருகிறது. இதை உணர்ந்து அந்தப் பகுதிகளில் இருக்கிற கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு—உணவு தானிய பண்டங்களை தேவையான அளவுக்கு வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றும் நான் அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்] [1987 ஏப்ரல் 10]

இந்தக் கல்வரங்களைத் தடுத்து நிறுத்துகிற வகையில் கடற்கரையோரச் சாலைகளை நீண்ட நெடிய சாலைகளாக, நல்ல சாலைகளாக ஆக்கி செப்பப்படுத்த தர வேண்டுமென்றும் நான்கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் மணக்குடி, மணவாளக்குறிச்சி, கைமன் காலனி பாலங்களையெல்லாம் வெகு விரைவில் முடிக்க வேண்டும் என்றும் சர்க்காரை வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து பல்வேறு மீனவர் கூட்டுறவு சங்கங்களில் பெறப்பட்ட கடன்களைக் கடந்த 10, 15 ஆண்டுகளாகத் திருப்பிக் கட்டவில்லை என்ற காரணம் காட்டி மீனவர் சங்கங்கள் பல இடங்களில் செயல்பற்ற சங்கங்களாகவே இருக்கின்றன. 10 அல்லது 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வாங்கப்பட்ட கடன் எல்லாம்—முதல் ரூ. 100 அல்லது 200 என்றுதான் இருக்கும்—அசல் 100 என்றாலும் வட்டிக் தொகை மட்டும் அதிகமாக வளர்ந்துவிட்ட நிலை இருக்கிறது—இதுவரை வாங்கியவர்களில் பலரால் கட்ட முடியாமல் இருக்கின்றன. பல இடங்களில் கடன் வாங்கியவர்கள் இறந்துவிட்டார்கள். பலர் நொந்துபோய் நலிந்துபோய் தொழில் செய்ய முடியாத வயதான நிலையில் வாழ்கிறார்கள். எனவே 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் பெறப்பட்ட கடன்கள் என்று நிர்ணயித்து அப்போது வாங்கப்பட்ட கடன்களையெல்லாம் அரசு ரத்து செய்ய வேண்டும் அல்லது 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால்—அல்லது 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கடன் வாங்கியவர்கள் இன்றையதினம் பொருளாதாரத்தில் நலிவுற்ற நிலையில் கூலி வேலைகூட செய்ய முடியாத அளவுக்கு வயிற்றை நிரப்ப முடியாத நிலையில் கஷ்டப்படுகிற நிலையை உணர்ந்து பார்த்து அவர்கள் வாங்கிய கடன்களையெல்லாம் ரத்து செய்துவிட்டு அந்தக் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு மீண்டும் மறு வாழ்வு தர வேண்டும். அந்தச் சங்கங்கள் மீண்டும் நல்ல முறையில் நடக்க ஏற்பாடு செய்தால் மட்டுமே மீனவர்கள் பயன் அடைய முடியும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து கடலில் உயிர் நீத்தால் மீனவர்களுக்கு ரூ. 10,000 தருகிறோம். அனால் எத்தனைதான் உதவிகளைச் செய்தாலும் சில நேரங்களில் அந்த உதவிகள் மீனவர்களுக்குக் குறிப்பிட்ட

1987 ஏப்ரல் 10] [திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்]

காலத்தில் போய்ச் சேருவதில்லை. மீனவர்கள் கடலில் போகிற போது அவர்கள் மழையால், புயலால் கடலில் உள்ள சூழலால் நீரோட்டத்தால் இன்னும் எத்தனையோ காரணங்களால் அங்கே உயிரை விடுகிறார்கள்.

(பிற்பகல் 12-50)

அவர்கள் உயிரை விடுகிறபோது அவர்களுடைய உடல் கரைக்கு வந்து சேர்வதில்லை. பல்வேறு பகுதிகளில் ஹெலிகாப்டர் மூலமாகத் தேடுகிறார்கள். இங்கே இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு கூட ஒரு தவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கடலோரத்தில் தவறிவிட்ட பத்து பேரை தேட ஹெலிகாப்டரை பயன்படுத்தவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட நேரங்களில் ஹெலிகாப்டரை பயன்படுத்த வேண்டும். அவர்களுடைய உயிருக்கு ஆபத்து என்ற தகவல் வந்தவுடனே இனிமேலாவது ஹெலிகாப்டரை பயன்படுத்த வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களையும் அரசையும் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அவர்களுடைய உடல் கிடைத்தால்தான் நிவாரணத் தொகையான் பத்தாயிரம் ரூபாய் கிடைக்கும் என்ற நிலை இருக்கிறது. டாக்டர் சர்டிபிகேட், போஸ்ட்மார்ட்டம் சர்டிபிகேட் வந்த பிறகு தான் நிவாரணத் தொகையைக் கொடுக்க இன்றைக்கு வழிவகை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமை தொடரக் கூடாது. அவர்கள் தவறிவிட்டார்கள் என்று அதிகாரிகள் உணர்ந்தால், அது நிச்சயமாக தெளிவுபட்டால் உடனடியாக கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று மீனவர்கள் சார்பிலும், பிற்பட்ட மக்கள் சார்பிலும் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, பிற்பட்ட நலத்துறையைப் பொறுத்தவரையில், நலிந்த பிரிவினர், பிற்பட்ட நிலையில் இருப்பவர்கள், பொருளாதார ரீதியில், கல்வி ரீதியில் மிகவும் பிற்பட்ட நிலையிலேயே இருக்கிறார்கள். இதிலே ஒரு சிலர் பொருளாதார ரீதியில் மேம்பட்டுவிட்டாலும் மற்றவர்கள் பிற்பட்ட நிலையிலேதான் இருக்கிறார்கள்.

[திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்] [1987 ஏப்ரல் 10]

றார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமலிங்கம் அவர்கள் பேசுகின்றபோது பொருளாதார அடிப்படையில் மட்டுமே, பொருளாதார நிலையில் பிற்பட்ட நிலையில் இருப்பவர்களுக்கு மட்டுமே சலுகைகள் நீட்டிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் அப்படியானால்தான் ஏற்றத் தாழ்வற்ற சமுதாயத்தை அமைக்க முடியும் என்றும் சொன்னார்கள். சாதி வகையில், பிரிவுகள் இருக்கின்ற வகையில் பொருளாதார நிலையில், சமூக ரீதியில் தாழ்ந்த நிலையில், பிற்பட்ட நிலையில் இருப்பவர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு கொடுத்தால் மட்டும்தான் தாழ்ந்த நிலையிலும் பிற்பட்ட நிலையிலும் உள்ள சமூக நிலையை சற்று உயர்ந்த நிலைக்குக் கொண்டுவர முடியும் என்பதை சுட்டிக் காட்டுவது என்னுடைய கடமை.

மண்டல் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டு எல்லாம் வந்து, அந்த ரிப்போர்ட்டை பற்றி கடந்த நான்கைந்து ஆண்டுகளாக சட்ட மன்றத்திலே பிற்பட்ட நலத் துறை பற்றி பேசுகின்றபோது பல்வேறு உறுப்பினர்கள் மண்டலக் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டை அடிப்படையாக வைத்து சலுகைகள் தரப்பட வேண்டும் என்று கோரியிருக்கிறார்கள். வகுப்புவாத பிரதிநிதித்துவக் கொள்கை என்பது பெரியார் காலத்திலேயிருந்து சொல்லப்பட்ட ஒன்று. மண்டலக் கமிஷனைப் பொறுத்தவரையில் பிற்பட்டோர் எந்தெந்த பகுதியில் எப்படி எப்படிப்பட்ட நிலைமையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் தெளிவாகப் புரிந்து அவர்கள் விசாரித்து அந்த ரிப்போர்ட்டில் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

(மணி அடிக்கப்பட்டது)

சார் பிளீஸ். பல்வேறு பிரிவினர், கள்ளர் என்ற பிரிவினர் இன்னும் எத்தனையோ பிரிவினர் மிகவும் பின்தங்கிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்கள். டி.என்.ட்டி. பிரிவினர் முகவை மாவட்டத்தில், முதுகுளத்தூர், கடலாடி ஆகிய பகுதிகளில் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தொழில் தொடங்க தனியாக சலுகைகளை நீட்டித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு ஹாஸ்டல் வசதி

1987 ஏப்ரல் 10] [திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்]

களை அதிகம் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் கைத் தொழில் செய்வதற்கு, பிரம்பு நாற்காலி செய்தல் போன்ற தொழில் செய்வதற்காக சலுகை கொடுக்கப்படுகிறது என்று இந்த புத்தகத்திலே தரப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல் தையல் நிலையங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, பிரம்பு மற்றும் பல பிரிவுகளில் பயிற்சி நிலையங்கள் தொடங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றும் இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவைகள் மட்டும் அவர்களை பொருளாதார ரீதியாக உயர்த்துவதற்கு போதுமானதாக இல்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன். அந்த மாணவர்கள் கல்வி கற்க, இங்கே ஐ.ஏ.எஸ். தேர்வுக்காக பயிற்சி கொடுப்பதற்காக பயிற்சி நிலையங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இருப்பதைப்போல, என்ஜினியரிங், மெடிக்கல் ஆகிய கல்லூரிகளில் சிறப்பான மதிப்பெண்கள் பெறுவதற்காக பயிற்சி வகுப்புகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஐ.ஏ.எஸ். தேர்வில் அவர்கள் வெற்றி பெற வேண்டுமானால் மீடியம் ஆஃப் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் ஆங்கிலத்திலே இருக்கின்ற நல்ல தரமான பள்ளிகளில் குறிப்பாக பின்தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களையும் ஷெட்யூல்ட் காஸ்ட் மாணவர்களையும் குறிப்பிட்ட அளவிலே சேர்க்க வேண்டும் என்று ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டும். அத்தகைய மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு, பாடசாலைகளில் ஆங்கில மீடியம் ஆஃப் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் ஒரே ஒரு பிரிவுக்குத்தான் என்பதை மாற்றி, இன்னொரு பிரிவையும் ஆரம்பிக்க வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக குமரி மாவட்டத்தில் கார்மல் ஹையர் செகண்டரி பள்ளியிலும், எஸ்.எல்.பி. ஹையர் செகண்டரி பள்ளியிலும் கூடுதல் ஆங்கில மீடியம் பிரிவுகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களை இங்கிலீஷ் மீடியம் வகுப்புகளில் சேர்த்துக்கொண்டால், அவர்கள் ஐ.ஏ.எஸ். தேர்வு எழுத பயிற்சி பெறுவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதால், ஆங்கில மீடியம் பிரிவுகளை அதிகம் ஏற்படுத்த முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் கவரா கம்யூனிட்டியினருக்கு, பிரிவினருக்கு அரசு சர்ட்டிபிகேட் வழங்குவதில்லை என்று சொன்னார்கள். அதை நான் வலியு

[திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்] [1987 ஏப்ரல் 10]

றுத்துகிறேன். கவரா பிரிவு பி.சி. பிரிவாக இருக்கிறது. இப்போது கவரா பிரிவைச் சேர்ந்தவர் என்று யாருக்கும் கர்ட்டிபிகேட் கொடுக்க ரெவினயூ அதிகாரிகள் முன்வருவதில்லை. காரணம், கவரா கம்ப்யூனிட்டி இப்போது இல்லை என்று அவர்கள் சில நேரங்களில் வாதாடுகிறார்கள். ஆனால் குமரி மாவட்டத்தில் நாவிதர் என்றும், பண்டிதர் என்றும், கேரள முதுலி என்றும், காவதி என்றும் பல்வேறு பிரிவினர் சுவரத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் பிற்பட்டோர் பட்டியலில் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். அதில் ஒரு பிரிவினர் கவரா என்ற பிரிவினர். அவர்கள் முன்பு அதிகாரிகளிடம் கர்ட்டிபிகேட் வாங்கி பள்ளிகளில் பயின்று வேலை வாய்ப்பு பெற்றிருக்கிறார்கள். வேலை வாய்ப்பு பெற்ற அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு இப்போது கர்ட்டிபிகேட் வழங்க அதிகாரிகள் தயாராக இல்லை. அண்ணனுக்கு வழங்கியிருக்கிறார்கள். தம்பிக்கு வழங்கத் தயாராக இல்லை. இதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று வேண்டி விரும்பி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதைப்போல வண்ணார் என்ற சாதியும், நாவிதர் என்ற சாதியும் இன்றைக்கு மிகப் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு சுவரத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் சுவரக் கடை வைக்க 5,000 ரூபாய் வழங்குவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதில் 1,500 ரூபாய் இனாமாகவும், 3,500 ரூபாய் கடனாகவும் கொடுக்கப்படுமென்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களை அந்தத் தொழிலில் ஈடுபடுவதை விட தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் பட்டியலில் சேர்த்து, அவர்களுக்குச் சலுகைகளை வழங்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பட்டோர் பட்டியலில் இடம் பெற்றிருக்கிற பல்வேறு பிரிவினர் இன்றைக்கு நெசவுத் தொழிலிலும், விவசாயத் தொழிலிலும் இன்னும் பல தொழில்களிலும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிற சாலியர் என்ற இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இன்றைக்கு குமரி மாவட்டத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் நிரம்பப் படித்தவர்கள் என்று சொல்வதற்கு யாருமில்லை. வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதில் ஜாதிவாரியாக பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்தால் மட்டும்தான் அவர்களுக்கு அந்த

1987 ஏப்ரல் 10] [திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்]

வாய்ப்பு கிடைக்கும். இல்லாவிட்டால், பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலில் இருக்கிற சில வாய்ப்பு பெற்றவர்கள், வளர்ந்துவிட்ட நிலையில் உள்ள சிலர் அந்த வாய்ப்புகளைப் பெற முடிகிறதே தவிர, மற்றவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்புகள் கிடைக்கவில்லை. ஜாதிகாரியாக, இவர்களுக்கு இத்தனை சதவிகிதம் என்று ஒதுக்கினால் மட்டுமே இவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க முடியும்.

அடுத்த மோஸ்ட் பேக்வார்ட் கிளாஸ் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பில் 5 சதவிகிதம், 10 சதவிகிதம் என்று ஒதுக்கப்படுகிறதா என்றால் இல்லை. பள்ளிகளிலே சேர்க்கிறபோது மோஸ்ட் பேக்வார்ட் கிளாசைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு சலுகைகள் இல்லை. குறைந்தபட்சம் 5 சதவிகித மாவது அவர்களுக்கு ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல சாலியர், பணிக்கர், பண்டாரம் முதலிய சமுதாயங்களிலே உள்ள நலிந்த பிரிவினர் நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பொருளாதாரத்தில் மேம்பாடு அடையவில்லை. இதர தொழில்களை அவர்கள் செய்ய முன்வந்தால் அவர்களுக்கு தாராளமான சலுகைகளை வழங்க முன்வரவேண்டும். தொழில் துறையில் ஒதுக்கீடு செய்யும்போது, பிற்பட்ட சமுதாயத்தினருக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகிதத்தை ஒதுக்கி, சலுகைகளை வழங்கலாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-00)

அடுத்து பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் பாடப்பதற்கு சிறப்பான வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்துகிற வகையில் பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் எத்தனை சதவிகிதம் பேர் அனைத்து பாடசாலைகளிலும், கல்லூரிகளிலும் சேர்க்கப்படுகிறார்கள் என்பதை அரசு கண்காணிக்க வேண்டும். அந்த முறையை தவிர்ப்பவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவும் அவர்களை வலியுறுத்த வேண்டும். அவர்களில் 50 சதவிகிதம் பேர்களை பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் பட்டியலில் சேர்த்திருக்கின்றார்களா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அத்தனைக் கல்லூரி

[திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்] [1987 ஏப்ரல் 10]

களிலும், இன்னும் சொல்லப்போனால் டெக்னிக்கல் நிறுவனங்கள், பாவிடெக்னிக்ஸ்கள், தனியார் பயிற்சி நிறுவனமாக இருந்தாலும், 'இன் ஆல் கவான்மென்ட் அப்ரூவ்ட் இன்ஸ்டிடியூஷன்ஸ், இட் மஸ்ட் பி ஃபாலோட்' என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதைச் சொல்கிறபோது, பல்வேறு பாடசாலைகளில் இன்றைக்கு ஆங்கில மீடியம் படிப்பதற்கு பேக்வேர்ட் மாணவர்கள் மனு செய்தாலும் அவர்களுக்கு வாய்ப்பு கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது. காரணம் அங்கே ஒரே ஒரு பிரிவு மட்டும் ஆங்கிலத்திலே இருக்கின்ற காரணத்தினாலேதான். மீடியம் ஆஃப் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் ஆங்கிலத்திலே இருந்தால் ஐ.ஏ.எஸ். தேர்வுகளிலும், மருத்துவக் கல்லூரி தேர்வுகளிலும், என்ஜினியரிங் கல்லூரி தேர்வுகளிலும் அவர்களுக்கு வெற்றி பெறுவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே காரமலை பாடசாலை, எஸ்.எல்.பி. பாடசாலை ஆகியவற்றிற்கு, அங்கு சிறப்பாக மதிப்பெண்களைப் பெறுகின்ற மாணவர்கள் இருப்பதால், அந்தப் பாடசாலைகளுக்கு ஆங்கிலப் பிரிவு ஒன்று கூடுதலாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். சுப்பிரமணிய ஆதித்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஏழையெளிய மக்களுக்காகப் பல்வேறு நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டி சரித்திரத்திலே நாணாத வகையிலே செயல்படுத்திக்காட்டிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு எனபதை இங்கே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பேரறிஞர் அண்ணாவோடு நெருங்கிப்பழக்கமுள்ள மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. ப. உ. சண்முகம் அவர்களாலே இந்த மாமன்றத்திலே சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள இந்த மீனளம் பற்றிய மானியக் கோரிக்கை மற்றும் பின்தங்கிய வகுப்பினர் மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை இந்த மாமன்றத்திலே வைக்க இருக்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 10] [திரு. எஸ். ஆர். சுப்பிரமணிய ஆதித்தன்]

இங்கே முதலிலே கடந்த 10 ஆண்டுகள் சரித்திரத்தை எடுத்துக்கொண்டோமானால், அது மீனவர்கள் பற்றிய துறையானாலும் சரி, இந்தத் துறையிலே சீர்படுத்துகிற திட்டமானாலும் சரி, ஒரு மிகப்பெரிய சாதனையாக செய்திருக்கின்றது. அதையெல்லாம் நாம் கண்கூடாகக் காணலாம். 10 ஆண்டுகாலத்திலே எத்தனை சாதனைகளை இந்தத் துறை பெற்றிருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தோமானால், முன்பு இருந்த பல ஆட்சிகளை விட நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டி ஏழையெளிய மீனவர்களுக்கு ஒரு ஸ்டான்டர்ட் ஆஃப் லிவிங் மிகப்பெரிய அளவிலே கிடைக்கச் செய்து இருக்கின்றார்கள் என்று தெரியும். அந்தத் துறையிலே பல்வேறு திட்டங்களைத் தீட்டி முனைப்பாகவும், இந்த நாட்டிற்கு மட்டுமல்லாமல் இந்த உலகத்துக்கு ஒரு வழிகாட்டி என்ற விதத்திலேயும் நல்ல பல திட்டங்களை எல்லாம் மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே செயல்படுத்திக் காட்டிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்பதை நாம் கண்கூடாகக் காணலாம். அந்த முறையிலே இந்த ஆண்டு இந்த மன்றத்திலே சமர்ப்பித்துள்ள கோரிக்கையிலும் சரி, கொள்கையிலும் சரி, பல்வேறு நல்ல திட்டங்களை புதிதாகப் போட்டு செயல்படுத்துவதை நாம் காண்கிறோம். அந்த மீன்துறையின் சார்பிலே, இந்தத் தீர்மானத்தை, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களால் வைக்கப்படுகிற இந்தத் திட்டத்தை நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். மீன்துறை சார்ந்தவர்கள், அந்த சமுதாயத்தைச் சார்ந்த மக்கள் சார்பாக நான் அரசை வேண்டிக்கொள்வது அவர்களை அரசே தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் சமுதாயத்திலே சேர்க்க வேண்டும் என்பதுதான் அந்த சமுதாயத்தினர் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் சமுதாயத்தில் சேர்க்கப்படுவதால், அவர்களுக்கு அரசினுடைய பல்வேறு நல்ல திட்டங்கள், கல்வியிலே முன் உரிமை, வேலைவாய்ப்பிலே முன் உரிமை போன்ற திட்டங்களைச் செயல்படுத்த வாய்ப்பாக அமையும். எனவே இந்த அரசு, மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு மத்திய அரசோடு கலந்துகொண்டு இந்த சமுதாயத்தினரை தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலிலே சேர்க்கவேண்டும் என்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். ஆர். சுப்பிரமணிய ஆதித்தன்] [1987 ஏப்ரல் 10]

அதே போன்று இந்த சமுதாயத்திலே எங்கள் பகுதியிலே அடிக்கடி தோன்றுகிற பிரச்சினையை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன். அந்தத் துறையிலே இன்று சிறப்பானதொரு நிர்வாகத்தினரைக் கொண்டிருந்தபோதிலும், அடிக்கடி ஏற்படுகின்ற பிரச்சினை, நாட்டுப்பட்டு வைத்திருக்கும் மினவர்களுக்கும் இயந்திரப் படகு வைத்திருக்கின்றவர்களுக்கும் அடிக்கடி ஏற்படுகிற தொழில் பிரச்சினைதான். அந்தப் பிரச்சினையை இந்தத் துறை நடைமுறையிலே பரிசீலனை செய்து, தொடர்ந்து இந்த மாதிரி மனக்குறைகள் ஏற்படாத வண்ணம் என்னென்ன வழிமுறைகள் பின்பற்றப்படவேண்டுமோ அந்த முறைகளை பின்பற்ற வேண்டும் என்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் துறையிலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற அதிகாரிகள் எல்லாம் அந்த கட்டுப்பாட்டுக்கு இணங்கவேண்டும். உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், கடற்கரையிலிருந்து 3 கிலோ மீட்டர் தூரம் வரை இயந்திரப் படகுகள் செல்லக்கூடாது என்பதை நடைமுறைப்படுத்தவேண்டும். ஆனாலும் அதையும் மீறி ஏற்படுகின்ற சம்பவங்கள் மிகப் பெரிய மோதலாக அங்கே உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. சட்டம் ஒழுங்குப் பிரச்சினை பல இடங்களிலே ஏற்படுகிறது. எனவே, இந்தத் துறையைச் சேர்ந்த பெரிய அதிகாரிகளும், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் இந்த நிகழ்ச்சி மேற்கொண்டு நடக்காமல் நல்ல முறையில் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எனது தொகுதியிலுள்ள புன்னக்காயல் பகுதியில் இரால் வளார்க்கும் திட்டம் பற்றி நல்ல முறையில் ஆய்வு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இத்திட்டம் குறித்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அங்கே யுள்ள இரால் எல்லாம் இன்றையதினம் மேற்கு நோக்கி தேரளாவிற்று, பெரிய பெரிய நிறுவனங்களால் கொண்டு போகப் படுகிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் துறையை கைந்தாலோசித்து அந்தப் பகுதியில் 'பிஷ் ப்ராசசிங் யூனிட்'

1987 ஏப்ரல் 10] [திரு. எஸ். ஆர். சுப்பிரமணிய ஆதித்தன்]

ஒன்றை ஏற்படுத்தினால் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கும், மீனவர்களுக்கும் நன்மை செய்வதாக இருக்கும். ஆகவே அந்தப் பகுதியில் இதனை அமைத்து, சிறந்த முறையில் அது செயல்பட மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மீனவர்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், மிகப் பெரிய திட்டமாக, உள்ளபடியே ஏழையெளியவர்களுக்காக செயல்படுத்தப்பட்டு வருவதற்காக இத்திட்டத்தை நான் மனதாரப் பாராட்டுகிறேன், வரவேற்கிறேன்.

ஆனால் அங்கே கட்டியிருக்கின்ற வீடுகளில் எல்லாம் ஓட்டை, உடைசல்கள் காணப்படுகின்றன. அந்த ஏழை மக்களின் பொருளாதார நிலை கருதி, அவர்களுடைய குறைபாடுகளை எல்லாம் நீக்கவேண்டும். அந்த வகையில் அவர்களுடைய வீடுகளை எல்லாம் அரசு செலவிலேயே மீண்டும் இத்துறை மூலம் செப்பனிட ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, புன்னக்காயல், ஆலங்காயம், மணப்பாடு போன்ற இடங்களில் கட்டப்பட்டிருக்கின்ற வீடுகளை எல்லாம் ரிப்பேர் செய்யவேண்டும். அதுபோன்று புதிதாக குடியிருப்புப் பகுதிகளை அமைக்க வேண்டும். அதுமட்டுமல்லாமல் இப்போது வழங்கப் படுகின்ற மானியத்தைப் பொறுத்தவரையில் 1/3 என்கிற விகிதத்திலே கொடுக்கிறார்கள். அது போதாது. அதை 50 பெர்சென்ட் என்று கொடுத்தால் அந்த மீனவர்களுக்கு நல்வாழ்வு கிடைக்கும். அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, புன்னக்காயல் பகுதியில் அடிக்கடி வெள்ளச்சேதம் ஏற்படுகிறது. அதைத் தடுக்க 55 லட்சம் ரூபாய் செலவிலே நல்ல பாலம் அமைக்கும் திட்டம் ஒன்று ஏற்கெனவே அரசின் ஆர்வில் இருக்கிறது. அதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் செயல்படுத்த இருக்கிறார்கள் என்பதால் அதையும் நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

[திரு. எஸ். ஆர். சுப்பிரமணிய ஆதித்தன்] [1987 ஏப்ரல் 10]

அடுத்து, மீனவர்களின் கட்டுமரங்களில் 'மெஷின்' பொருத்து கின்ற திட்டம் சிறந்த திட்டம். ஆனால் அவர்களுக்கு இருக் கின்ற சிரமம் என்னவென்றால் டீசல், மண்ணெண்ணெய் போன்ற வைகள் அவர்களுக்கு கிடைக்கவில்லை. அவைகள் அவர் களுக்கு தட்டுப்பாடின்றி நியாய விலையில் கிடைக்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எங்கள் பகுதியில் உள்நாட்டு மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கம் என்கிற ஓர் அமைப்பு மிக நல்லமுறையில் செயல்பட்டு வருகிறது. அது தொடர்ந்து, இன்னும் நல்லமுறையில் செயல் படுவதற்கு அரசு போதுமான மானியத்தை அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு வழங்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மீனவப் பெண்களுக்கு அரசு நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்டி, பல்வேறு கால கட்டங்களில் அவற்றை செயல்படுத்தி வந்தாலும்கூட ஒரு செயல்பாடற்ற நிலைமை இருக்கிறது என்பதை இந்தத் துறை அதிகாரிகள் உணர்ந்து இந்த ஏழையெவிய மீனவப் பெண்களுக்கு நல்வாழ்வு அளிக்கும் திட்டங்களை நல்லமுறையில் நடைமுறைப்படுத்த தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அந்தப் பகுதியில் வாழ்கிற மீனவ மக்களுக்காக சாலை வசதி, குடிநீர் வசதி போன்றவைகளை எல்லாம் நல்ல முறையில் செய்து கொடுக்க இன்னும் அதிக அளவில் நிதி ஒதுக்க திட்டங்களை நல்லமுறையில் செயல்படுத்த வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இரால் பண்ணையைப் பொறுத்தவரையில் மணப் பாட்டில் அதனை அமைக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதுகுறித்து ஏற்கெனவே இந்தத் துறையைச் சார்ந்தவர்களிடம் கேட்டுக் கொண்டேன். ஆனால் இந்தத் துறை அதிகாரிகள் அந்தப் பகுதியில் அமைப்பதற்கு சாத்தியம் இல்லையென்று கூறியிருக்

1987 ஏப்ரல் 10] [திரு. எஸ். ஆர். சுப்பிரமணிய ஆதித்தன்]

கிறார்கள். அதனை மறுபரிசீலனை செய்து அவசியம் மணப் பாடு அல்லது புன்னக்காயல் பகுதியிலே அமைக்க தகுந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பி, வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இல்லங்கள் கட்டுவதைப் பொறுத்தவரையில் அதற் காக 50 லட்சம் ரூபாய் இன்றையதினம் ஒதுக்கியிருந்தாலும், எல்லா மீனவர்களையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, அனை வரின் நலன் கருதி, 1 கோடி ரூபாயாக அதனை உயர்த்தி அனை வருக்கும் இல்லங்கள் கட்டிக் கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, காயாமொழியில் 'பேக்வர்ட் கிளாஸ் ஹாஸ்டல்' ஒன்று மகளிருக்காக கட்ட வேண்டுமென்று ஏற்கெனவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டுள்ளேன். அந்த மகளிர் இல்லத்தை அவசியம் அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று வேண்டி, விரும்பிக் கேட்டு, வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று, இத் துடன் என் உரையை முடிக்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

(பிற்பகல் 1-10)

திரு. பொ. உத்திராபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இங்கே மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய பிற்படுத்தப்பட்டோர் நல மானியக் கோரிக்கை யின் மீதும், மீனளத் துறை மானியக் கோரிக்கையின்மீதும் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். மீனளத் துறையில் ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்குமுன் ஐந்து ரூபாய்க்கு விற்பனை இரால் மீன் இன்றைக்கு 35 ரூபாய்க்குக்கூட கிடைக்கவில்லை. அந்த அளவிற்கு மீன்கள் விலை—ஒவ்வொரு மீனின் விலையும் உயர்ந்துவிட்டது. இரண்டாவதாக, கிராமங்களில் குத்துமதிப்பாக ஐந்து ரூபாய்க்கு மீன் கேட்டால் கொடுப்பார்கள்; ஆனால் இப்பொழுதெல்லாம் எடைபோட்டுத்தான் வாங்க வேண்டிய நிலை வந்தாகிவிட்டது. எனவே, ஏழை எளிய மக்கள் இன்றைக்கு மீன் வாங்கிச் சாப்பிட முடியாத ஒரு நெருக்கடியான நிலை இருக்கிறது.

[திரு. பொ. உத்திராபதி] [1987 ஏப்ரல் 10]

மினளத்துறை என்பது நமது நாட்டுக்கு அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டிக் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு பெரிய துறை. ஆகவே, இந்தத் துறையை மத்திய சர்க்கார் கையிலே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எதிர்காலத்தில் அந்தந்த மாநிலங்களில் இருக்கக்கூடிய மீன்களைப் பிடித்து அந்த மாநில அரசே முழு அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டக்கூடிய அளவிற்கு மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்துவதற்கு மாநில சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

நமது மாநிலத்திற்கு மத்திய உவர் நீர் மின்வள ஆராய்ச்சி நிலையத்தின் தலைமையகம் அமைப்பதற்கு இந்திய தேசிய ஆராய்ச்சிக் கழகம் உவர் நீர் மின் ஆராய்ச்சி நிலையம் முடிவு செய்திருக்கிறது. நான்கு மாநிலங்களிலே இடம் கேட்டிருக்கிறார்கள். நான்கு மாநிலங்களிலே என்று சொல்கிறபொழுது முன்பே தமிழக அரசு முட்டுக்காட்டில் 90 ஏக்கர் நிலப்பரப்பையும், இரண்டு ஏக்கர் நிலம் தமிழக மின் துறை மேம்படுத்திய இடத்தையும் இந்திய தேச ஆராய்ச்சிக் கழகத்திற்கு விலைக்குக் கொடுத்துள்ளது. அதன் சர்வே நம்பர் 113. அதன் பக்கத்தில் சர்வே நம்பர் 111-இல் அடங்கிய 120 ஏக்கர் பரப்பும், சர்வே நம்பர் 112-இல் 97, 98-இல் அடங்கிய 35 ஏக்கரும் கிரின்வேஸ் ரோட்டிலுள்ள உவர் நீர் மின் பண்ணை 3.5 ஏக்கர், அதைச் சுற்றியுள்ள இடம் 8.10 ஏக்கர் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இந்த இடத்தைக் கொடுத்தால் இந்த நிலையத்தைத் தமிழகத்திலேயே அமைப்பதற்கான ஒரு சாதியைக் கூறு இருக்கிறது. அதை அமைப்பதன் மூலமாக ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைப்பதற்கான ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. அமைச்சரவர்கள் அதை என்ன என்று ஆராய்ச்சி செய்து, அந்தத் தலைமையிடம் தமிழகத்திலேயே அமைவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்றைக்கு இராமேஸ்வரம் என்று பார்த்தால்—தமிழகம் என்று சொல்கிறபொழுது சென்னையிலிருந்து கடலூர், தஞ்சை மாவட்டத்தில் கோடியக்கரை, இராமேஸ்வரம், மண்டபம் என்று இப்படி கன்னியாகுமரி வரையிலும் கடற்கரையைச் சுற்றியிருக்கக்கூடியது. ஆயிரம் கிலோ மீட்டர்

1987 ஏப்ரல் 10] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

தூரம் இருக்கிறது. இந்த ஆயிரம் கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் வாழக்கூடியவர்கள் மீனவர்கள். ஆகவே, இந்த ஆயிரம் கிலோ மீட்டரிலேயும் ரோடுகளை நல்லபடியாக அமைக்க வேண்டும். இன்னொன்றையும் நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆயிரம் கிலோமீட்டர் தூரத்தில் கிட்டத்தட்ட கடலூர் வரையிலும் ஒரு பெரிய வசதி படைத்தவர், அந்தக் கரை முழுவதையும் ஆக்கிரமித்து வைத்துக்கொண்டு, அதுவும் மகாபலிபுரத்திற்கு அருகாமையில் பனைமட்டையில் ஒரு உல்லாச பங்களா அமைத்துக்கொண்டு, இன்றைக்குப் பலவேறு தவறுகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவர் 99 வருடு வீசிலே எடுத்துக் கொண்டு இந்த ஆதாயங்கள் பூராவையும் தனியார் எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார். நான் அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வது, அந்த உல்லாச இடங்கள் முழுமையையும் அரசே மேற்கொண்டு வெளிநாடுகளிலேயிருந்து வாக்கூடியவர்கள், மகாபலிபுரத்திற்குச் செல்லக்கூடியவர்கள் தங்கியிருப்பதற்கான வசதியை மேற்கொள்ள வேண்டும். அதைத் தனியாரிடத்தில் கொடுப்பதைத் தடுக்க வேண்டும் என்று நான் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்றைக்கு இராமேஸ்வரம் இருக்கிறது. பக்கத்தில் கச்சத் தீவு. இன்றைக்கு அங்கே தொடர்ந்து—இலங்கையிலிருந்து நம் தமிழகத்திற்கு அகதிகள் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் மூலம் பல்வேறு தவறுகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, இதைத் தடுப்பதற்கு கச்சத்தீவு நம்மிடத்திலே இருந்தது; மத்திய சர்க்கார் என்ன காரணத்தினாலோ அதை தாரை வார்த்து விட்டதன் விளைவாக இன்றைக்கு அந்தத் தீவுக்கு இலங்கையில் இருக்கக்கூடிய அந்த அரசாங்கத்தினுடைய கொடியவர்கள் அங்கே வந்து இருந்து கொண்டு இருப்பதால் தமிழகத்தினுடைய மீனவர்கள் வலையைக் காய வைத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. அங்கே போய்த் தங்குவதற்கான வாய்ப்பும் கிடையாது. ஆகவே, தமிழகத்தினுடைய உரிமைகளை, நமது நாட்டினுடைய உரிமைகளை இன்றைக்கு இலங்கை அரசு பறித்துக் கொண்டு விட்டது. மத்திய சர்க்கார் இன்றைக்குப் பாராமுகமாக இருந்து கொண்டு, இப்பொழுது இலங்கைப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கும் முன்முயற்சி எடுக்கவில்லை; தமிழகத்தினுடைய அருகாமையிலே இருக்கக்கூடிய கச்சத் தீவினுடைய உரிமைகளைப் பறி கொடுத்துவிட்டு,

[திரு. பொ. உத்திராபதி] [1987 ஏப்ரல் 1]

மத்திய சர்க்கார் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதிலே பாதிக்கப் படுவது தமிழகத்தைய மீனவர்கள்; தமிழகம் இன்றையதும் பாதித்திருக்கிறது. தமிழக அரசு விரைவாக மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்தி, நமது கச்சத் தீவில் இருக்கக்கூடிய உரிமைகளைப் பெறுவதற்கு அமைச்சரவர்கள் துரித நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல இன்றைக்கு மண்டபம் இருக்கிறது. அங்கே சங்கு ஏராளமாக எடுக்கப்படுகிறது. சங்கு ஒன்று 1 ரூபாய், 1.50 ரூபாய், 2 ரூபாய் என்ற குறைந்த விலைக்கு எடுக்கின்ற அந்தத் தொழிலாளர்களிடமிருந்து வாங்குகிறார்கள். அவர்கள் எடுக்கிற சங்குகளை எல்லாம் ஏலம் விடுகிறார்கள். ஏலம் விடுகிறபோது தனியார் மீகக் குறைந்த விலைக்கு எடுத்து, அதிக விலைக்கு மேற்கு வங்காளத்திற்கு எிற்கிறார்கள். அங்கே எடுத்துச்சென்று அவர்கள் சங்கிலிருந்து மோதிரம், கழுத்தில் அணியும் மணிவகைகள் போன்ற பல்வேறு பொருள்களை உற்பத்தி செய்து, அந்தப் பொருள்களை தமிழ்நாட்டில் கொண்டு வந்து அதிக விலைக்கு விற்பனை செய்கிறார்கள். ஆகவே நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது என்ன வென்றால் மண்டபம், இராமேஸ்வரம் பகுதிகளில் எடுக்கிற சங்குகளைப் பயன்படுத்த அங்கே ஒரு சங்குத் தொழிற்சாலை அமைத்து, இந்தப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்து இங்கேயே குறைந்த விலைக்கு நமது மக்களுக்குக் கொடுக்க, தேவையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

மீனவத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், மீன்பிடித் தொழிலுக்காக நாட்டிப் படகு, விசைப்படகு தயார் செய்யப் படுகிறது. தனியார் துறையில் தயார் செய்யப்படுகின்ற படகு கள் குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்கின்றன. அரசுத் துறையில் தயாரிக்கின்ற படகுகளுக்கு அதிக விலை கொடுக்க வேண்டியிருப்பதால், அந்தப் படகுகளை வாங்க மீனவர்கள் முன்வராத நிலையில் நாகப்பட்டினம் போன்ற இடங்களில் அந்தத் தொழிலை எடுக்கின்ற நிலை ஏற்பட்டு, மீண்டும் திறக்கப்படவிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அரசுத் துறையில் நல்ல தரமான படகுகளை உற்பத்தி செய்து, தொழிலாளர்களுக்கு விலை கொடுப்பதோடு

1987 ஏப்ரல் 10] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

குறைந்த விலையில் மீனவர்களுக்கு அந்தப் படகுகளை வழங்க ஆராய்ச்சி செய்து, உரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியில் தொண்டியக்கரை இருக்கிறது. சுமார் 10 பஞ்சாயத்துக்களைச் சேர்ந்த பிற்பட்ட மக்கள் தான் அங்கே மீன்பிடிப்பதற்காக கடலுக்குச் செல்கிறார்கள். அங்கே ஒரு சிறிய துறைமுகம் வேண்டுமென்று கேட்டபோது இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அந்த பத்து பஞ்சாயத்துக்களையும் சேர்ந்த சாதாரண மக்கள், ஏழை, எளிய மக்கள் மீன்பிடிக்கச் செல்கிறார்கள். மற்ற பகுதிகளைப்போல நேரடியாக அவர்கள் கடலில் செல்ல வழியில்லை. சுமார் மூன்று கிலோ மீட்டர் சகதியும், சேறும் நிறைந்த நிலத்தைக் கடந்து செல்ல வேண்டும். நடந்துதான் செல்ல வேண்டும். அங்கே முழங்காலுக்குமேல் சேறு இருக்கிறது. முழங்காலுக்குமேல் சேற்றில் மூன்று கிலோமீட்டர் தூரம் நடந்து சென்று தவலை வைத்து தான் மீன் பிடிக்கிறார்கள். படகில் சென்று மீன்பிடிக்க வசதி இல்லை. ஆனால் அடுத்த கரையில் இருப்பவர்கள், ஆறு இருப்பதால் படகில் சென்று மீன் பிடிக்க வசதியாக இருக்கிறது. ஆற்றின் ஒரு பகுதியில் இருப்பவர்களுக்கு அந்த வசதி இல்லை. ஆகவே, அந்த மூன்று கிலோமீட்டர் தூரத்திற்கு வெட்டிக் கொடுத்தால் படகு விடுவதற்கு சாத்தியக்கூறு இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று மீனவர்களுக்கு வீட்டுப் பிரச்சினை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு போதுமான அளவுக்கு வீட்டுமனைகள் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். தஞ்சையில் 77 இலட்சம் ரூபாயில் இரால் குஞ்சு வளர்க்கும் ஏற்பாடு ஒன்று இருந்தது. அது இன்னும் முடிவு பெறாமல் இருக்கிறது. விரைவிலே முடித்து, அதை செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு பஞ்சாயத்துக் குளங்களை எல்லாம் மீனளத்துறை ஆக்கிரமித்திருக்கிறது. குளங்களை ஏலம் விடும் பணம் சம்பந்தப்பட்ட பஞ்சாயத்துக்களுக்குப்

[திரு. பொ. உத்திராபதி] [1987 ஏப்ரல் 10]

போவதில்லை. பஞ்சாயத்துக்களுக்கு நிதிவசதி இல்லாத காரணத்தால் குளங்களைச் சீர் செய்தல், மற்ற வசதிகளைச் செய்தல் போன்ற பணிகளைச் செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே, எதிர்காலத்தில் அந்தக் குளங்களை எல்லாம் பஞ்சாயத்துக் களிடமே ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பட்ட வகுப்பினர் என்று வருகிறபோது தமிழ்நாட்டில் வாழ்கிற பெரும்பகுதி மக்கள் பிற்பட்ட மக்கள்; ஏழை எளிய மக்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காகத் திட்டப்படுகின்ற திட்டங்கள் மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றன. 1971 ஆம் ஆண்டு இந்தத் துறை தனியாகத் தொடங்கப்பட்டு, இன்றைக்கு இந்தத் துறைக்கு 13,62,33,000 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு தொகை பெருகியிருக்கிறது. நிதி பெருகி இருக்கிறதே தவிர அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயரவில்லை; பயன்பெறவில்லை. ஆகவே கூடுதலாகப் பணம் ஒதுக்கப்பட வேண்டும்; அதிகமான வீட்டு மனைப் பட்டாக்கள் வழங்கப்பட வேண்டும் மற்றும் முக்கியமான திட்டங்கள் பல வகுக்கப்பட வேண்டும்.

முடிதிருத்துவோருக்கு 1,500 ரூபாய் மானியமும் 3,500 ரூபாய் வங்கிக் கடனும் தொழில் நடத்துவதற்காக வழங்கப் படுவதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 1986-87 ஆம் ஆண்டில் 76 பேர்களுக்குத்தான் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு 1,14,000 ரூபாய்தான் இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போன்று சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கு இஸ்திரிப் பெட்டி வாங்க, மற்ற காரியங்களுக்காக 1,500 ரூபாய் மானியமாகவும் 3,500 ரூபாய் கடனாகவும் வழங்கும் திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை என்ன என்று பார்த்தால் ஒரு இலட்சம் ரூபாய்தான். இதை வைத்துக் கொண்டு எத்தனை பேர்களுக்குக் கொடுக்க முடியும்? எப்படி அவர்கள் வாழ்க்கை முன்னேறும்?

சலவைத் துறை கட்ட நகராட்சிகளுக்கும், பேரூராட்சிகளுக்கும் அரசு 75 சதவீதம் நிதி உதவி கொடுக்கிறது; உள்ளாட்சி மன்றத்தின் பங்கு 20 சதவீதம்; பயன்பெறுவோர் பங்கு 5 சதவீதம் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இலட்சக் கணக்கான சலவைத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால்

1987 ஏப்ரல் 10] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை ஒரு இலட்சம் ரூபாய்தான். இதை வைத்துக்கொண்டு எத்தனை சலுவல் துறை கட்ட முடியும்? இந்தத் திட்டத்திற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கக்கூடிய வகையில் தொகை ஒதுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, ஒரு கணிசமான தொகை வழங்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போன்று சீர்மரபினர் சமுதாயத்திற்கு 1979-80, 80-81 ஆகிய இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு 967 வீடுகள் தான் கட்டுவதற்குத் திட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டது 785 வீடுகள்தான். ஒரு கணிசமான பிரிவினர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இரண்டு ஆண்டுகளில் 785 வீடுகள்தான் கட்டிக் கொடுக்க முடிந்தது என்றால் இன்னும் எத்தனை ஆண்டுகளில் இந்தச் சமுதாயத்தினருக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கப் போகிறீர்கள்? எப்படி இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றப்போகிறீர்கள் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

(பிற்பகல் 1-20)

எதிர்காலத்தில் கணிசமான அளவில் வீடுகள் கட்டுகிற திட்டத்தை உருவாக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நரிக்குறவர்களுக்கு 76 வீடுகள்தான் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டு இருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் நரிக்குறவர்கள் பரவலாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்த இடம் சொந்த இடம் என்பதில்லை. பரந்து வாழக்கூடிய மக்களை ஒன்றுதிரட்டி அவர்களும் உற்பத்தியினைப் பெருக்கக்கூடிய அளவில், அவர்களும் மனித சமுதாயத்தில் மனிதனாக வாழக்கூடிய அளவில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. அ. வெங்கடாசலம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய இதயதெய்வம் புரட்சித்தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சியில் நம்முடைய மரியாதைக்குரிய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள பிறப்பீட்டோர் நலத்துறை மற்றும் மீன் வளத்துறை ஆகிய துறைகளின் மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று நான் ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

[திரு. அ. வெங்கடாசலம்] [1987 ஏப்ரல் 10]

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தபிறகுதான் பொருளாதாரம், கல்வி மற்றும் அனைத்துத் துறைகளிலும் பின்தங்கியுள்ள மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக முதன்முதலாக பிற்பட்டோர் நலத்துறை ஒன்றை ஏற்படுத்தினார்கள். இன்றைக்கு அந்தத் துறையில் பல்வேறு மாற்றங்களை நம்முடைய இதயதெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஏற்படுத்தி பல்வேறு நல்ல பணிகளை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

பிற்பட்டோர் நலத்துறைக்கென்று தனியாக ஒரு மானியக் கோரிக்கையை ஏற்படுத்தி, அதற்காக பிற்பட்டோர் நலத்துறை அமைச்சர் ஒருவரையும் நியமித்ததுபோல் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் நம்முடைய பாரதப் பிரதமர் அவர்கள், மத்திய அரசிலும் இவ்வாறு ஒரு பிற்பட்டோர் நலத்துறையைத் தனியாக உருவாக்கி இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலும், தமிழகத்திலும் இருக்கக்கூடிய பிற்பட்ட சமுதாயத்தினருக்காக தனியாக நிதி ஒதுக்கி அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்குரிய ஒரு நல்ல திட்டத்தை உருவாக்கித் தரவேண்டும். அவ்வாறு மத்திய அரசிலும் அப்படி ஒரு பிற்பட்டோர் நலத்துறையை உருவாக்கவேண்டும். அந்த வகையில் அவர்கள் உருவாக்க வேண்டும் என்று நம்முடைய மாநில அரசு ஒரு பரிந்துரையை அனுப்பும்படி கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு நாம் உற்றுநோக்கிப் பார்க்கிறபோது தமிழகத்தில் தோராயமாக 281 பிற்பட்ட வகுப்பினர் பல்வேறு பிரிவினராக, பல்வேறு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்த 281 பிரிவுகளில் குறிப்பாக 21 பிரிவினர்தான் அரசுப் பணியாளர்களாக, அரசு கொடுக்கிற சலுகைகளை முழுமையாகப் பயன்படுத்தக்கூடிய அளவில் இன்றைக்கு நிலைமை இருக்கிறது. மிக மோசமான நிலைமையில் இருக்கக் கூடிய பிறமலைக் கள்ளர், படையாச்சி, முத்துராஜா, கோனார், உடையார் போன்ற சாதாரணமான வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் பிற்பட்டோர் சமுதாயத்தில் இருக்கிறார்கள். இன்றைக்குக் கூட புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் சுற்றப்பரம்பரையினர் என்ற பெயரில் இருந்தவர்களை சிர்மரபினர் என்று மாற்றி இருக்

1987 ஏப்ரல் 10] [திரு. அ. வெங்கடாசலம்]

கிறோம். ஆனால் மதுரையில் உள்ள சீர்மரபினருக்கு வழங்கக் கூடிய சலுகைகளை புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் கந்தர்வக்கோட்டை ஒன்றியத்தில் இருக்கக் கூடிய சீர்மரபினராக பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டவர்களுக்கு முழுமையாகக் கிடைக்கவில்லை என்று தங்களுடைய மேலான கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

புரட்சித்தலைவர் அவர்களின் அரசு 1980-81-ல் அம்பாசங்கர் கமிஷன் தமிழகத்தில் பிற்பட்ட வகுப்பினைச் சேர்ந்தவர்கள் எத்தனை வகுப்பினராகப் பிரிந்திருக்கிறார்கள், பொருளாதாரம் மற்றும் பிற நிலைமைகளில் ஒவ்வொரு பிரிவினரும் எந்த அளவில் இருக்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் ஆராய்ந்து மிகத் தெளிவாக ஒரு அறிக்கையை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி இருக்கிறது. மத்திய அரசு அந்த அம்பாசங்கர் கமிஷன் அறிக்கையை ஏற்று உரிய வகையில் திட்டத்தை வெளியிடுகிறபோது இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் மட்டுமல்லாமல் இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் இருக்கக்கூடிய பிற்பட்டோர் சமுதாயத்தினர் அனைவரும் முன்னேறுவதற்கு அது ஒரு சான்றாக இருக்கும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே இன்றைக்கு புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தை எடுத்துப் பார்க்கின்றபோது, அங்கே ஜாதிய வில்லைப் புரட்டிப் பார்த்து அனைத்துபேரும் ஜாதிக் சான்றிதழ்கள் வாங்குகிறார்கள். ஆனால் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில், திருச்சியிலிருந்தும், திருச்சிக்குப் பக்கத்தில் இருந்தும் திருவாரம்பூரில் இருந்தும், மணப்பாறையில் இருந்தும் காட்டுநாயக்கர்கள் 100 ஆண்டு களுக்கு முன், 50 ஆண்டுகளுக்கு முன் குடிபெயர்ந்து வந்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியைச் சார்ந்த கீழாத்தார், குளவாய்ப்பட்டி போன்ற இடங்களிலும், அலங்குடி பேரூராட்சியிலும் கூட அவர்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அவர்கள் சென்று வட்டாட்சியரிடத்தில் ஜாதிக் சான்றிதழ் கேட்கிறபோது, நீங்கள் காட்டுநாயக்கர்கள் இல்லை என்று ஒரு அரசு ஆணை புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே உங்களுக்குத் தா. மாட்டோம் என்று மறுக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் புர்னிகமாக எங்கேயிருந்து வந்தார்கள் என்று பார்க்கிறபோது திருச்சி மாவட்டத்திலிருந்தும் மணப்பாறை

[திரு. அ. வெங்கடாசலம்] [1987 ஏப்ரல் 10]

போன்ற இடங்களிலிருந்தும் வந்து 10 வீடுகள், 3 வீடுகள் என்று ஆங்காங்கே அமைத்துக் கொண்டு செங்கற்குளையில் வேலை செய்யும் பணியைச் செய்து வருகிறார்கள். கூலி வேலை செய்பவர்களாகத்தான் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு அரசுப் பணியில் பணியாற்ற போதிய உத்தரவாதம் இல்லை. ஜாதிச் சான்றிதழ்களும் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். ஆகவே அரசு தனியாக இதற்கென்று ஒரு குழுவை புதுக் கோட்டை மாவட்டத்திற்கு அனுப்பி காட்டுநாயக்கர்கள் என்கென்கே இருக்கிறார்கள், அவர்களின் பூர்வீகம் என்ன, தொழில் என்ன என்று பார்த்து, அவர்களுக்கு காட்டுநாயக்கர்கள் என்ற சான்றிதழ் வழங்கக்கூடிய வகையில் தக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்று கோட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு ஐ.ஏ.எஸ். தேர்வு எழுதுவதற்கான ஒரு பயிற்சியை சென்னை நகரத்திலே புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு ஆரம்பித்து அதில் 84 பேர்களுக்கு பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும், மேலும் 100 பேர்கள் பயன் அடைவார்கள் என்றும் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். மரியாதைக்குரிய சட்டமன்ற உறுப்பினர் கே. பி. இராமலிங்கம் அவர்கள் பிற்பட்ட சமுதாயத்தினருக்கு உயர்வு வேண்டும் என்றால் பொருளாதார அடிப்படையில் இருக்க வேண்டும் என்ற புரட்சித் தலைவரின் கருத்தை எடுத்துக் காட்டி அதை இன்றைய நிறைவேற்றாததினால் பல்வேறுபட்ட தொல்லைகளுக்கு பிற்பட்ட சமுதாயத்தினர் ஆளாகிறார்கள் என்பதையும் எடுத்துக் காட்டினார்கள்.

ஆகவே பிற்பட்ட சமுதாயம் பொருளாதார அடிப்படையில் இட ஒதுக்கீடும், கல்வி போன்ற சலுகைகளில் இட ஒதுக்கீடும் பெற முடியாமல் பல்வேறு சோதனைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த இட ஒதுக்கீட்டினால், படித்தவர்களுடைய குழந்தைகள் மட்டும் நுழைவுத் தேர்வில் தேர்ச்சி யுற்று பொறியியல் கல்லூரியிலும், மற்றவைகளிலும் இடம் பெறுகிறார்கள். கிராமங்களிலே இருக்கக்கூடியவர்களின் குழந்தைகள், நுழைவுத் தேர்வுக்கு செல்வதற்கே அஞ்சுகிறார்கள். நுழைவுத் தேர்வு என்றால் என்னவென்றே அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. கிராமப்புறங்களில் இருப்பவர்கள்

1987 ஏப்ரல் 10] [திரு. அ. வெங்கடாசலம்]

அப்படியே வந்து நுழைவுத் தேர்வு எழுதினாலும் தேர்ச்சி பெறுவ தில்லை. அவர்கள் அடையக் கூடிய சலுகைகளை நிச்சயமாக அடைய முடியாமல் இதனால் அல்லலுறக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது.

புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தை எடுத்துப் பார்த்தால் 10 பேர் களாவது—பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் என்ஜினியர்களாக, மருத்துவர்களாக வந்திருக்கிறார்களா என்று எடுத்துப் பார்த்தால் நிச்சயமாக இல்லை. ஆகவே நுழைவுத் தேர்வு என்னும் நல்ல திட்டத்தைக் கொண்டு வந்த இந்த அரசு, எப்படி ஐ.ஏ.எஸ். தேர்வுக்காக சென்னையிலே பயிற்சி கொடுக்கிறதோ அதைப்போல ஒவ்வொரு மாவட்டத்தின் தலைநகரிலும், நுழைவுத் தேர்வுக்கான பயிற்சி முகாமை ஏற்படுத்தி கிராமப் புறத்திலே இருக்கக்கூடிய பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த அந்த மாணவர்களுக்கு, நுழைவுத் தேர்வுக்கு பயிற்சி அளிக்கக் கூடிய பயிற்சி முகாம் மூலம் பயிற்சி கொடுத்து, நுழைவுத் தேர்வை எழுதலாம் என்று செய்தால் அது மிக நலமாக இருக்கும். ஆகவே நம்முடைய அரசு ஒவ்வொரு மாவட்டத் தலைநகரிலும், நுழைவுத் தேர்வு பயிற்சி முகாமை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-30)

அடுத்தாற்போல இங்கே பேசுகிறபோது பல உறுப்பினர்கள் பொதுவாகச் சொன்னார்கள். இங்கே இருக்கக் கூடிய பிற்பட்ட ஜாதிகள், ஒட்டர், நாளிதர், மருத்துவர், காட்டு நாயக்கர் இவர்களோடு சலவைத் தொழிலாளியையும் பிற்பட்ட சமுதாயத் தில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். இதைப்போலவே புதர்வண்ணார் என்ற பிரிவினர் கிராமப்புறங்களிலேயே, அந்த மக்களாலேயே மிகவும் கேவலமாக நடத்தப்படக் கூடியவர்கள். அவர்கள் தமிழ் நாட்டில் 50,000-க்கும் குறைவாக இருக்கக்கூடியவர்கள். அவர் களை ஷெட்யூல்டு காஸ்டில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதனை நம்முடைய மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசு தீவிரமாக பரிசீலித்து, வாழ்க்கையில் எந்தப் பலனும் அடையமுடியாத அந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களை ஆதிதிராவிடர் வகுப்பில் சேர்ப்பதற்கு ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. அ. வெங்கடாசலம்] [1987 ஏப்ரல் 10]

அடுத்து மின்வளத் துறையில் நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அரசு பல்வேறு மாற்றங்களை மின்வசு சமுதாயத்திற்குச் செய்தாலும் மாவட்ட அளவில் இருக்கிற மின்வர் சங்கங்களை தாலுக்கா அளவில் விரிவுபடுத்த வேண்டும். தாலுக்கா அளவில் சங்கம் அமைக்கவேண்டுமென்று இன்றைக்கு இந்த அரசு ஆணை பிறப்பித்து இருக்கிறது. இருந்தாலும் மாவட்ட அளவில் இருக்கக்கூடிய சங்கங்கள் இப்போது வசதிபடைத்தவர்கள் கையில் தான் இருக்கின்றன. ஆகவே மின் பிடிப்பது ஒருவர், பலனை அனுபவிப்பது ஒருவர் என்ற நிலையில் வசதி படைத்தவர்கள் பலனை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கும் வசதி படைத்தவர்கள்தான் மின்வசு சங்கத்திற்குத் தலைவராக இருக்கிறார்கள். புதியதாக மெம்பராகச் சேர வேண்டுமென்றாலும் சேர்க்க மறுக்கிறார்கள். ஆகவே புதியதாக யார் யார் அந்த மின்வசு சங்கத்தில் மெம்பர்களாகச் சேர வேண்டுமென்று சொல்கிறார்களோ, அவர்களைக் கட்டாயம் மெம்பர்களாகச் சேர்க்க வேண்டுமென்ற உத்தரவைப் பிறப்பித்து ஆணையிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தாலுக்கா சங்கங்களாக புதிய சங்கங்களை ஏற்படுத்தி வருகிறார்கள். அந்தத் தாலுக்கா சங்கங்களில் உண்மையாக மின்வர்கள் அந்தப் பகுதியில் யார் என்று பார்த்து, யார் மின் பிடிக்கிறார்கள் என்று பார்த்து அவர்களைத் தலைவர்களாக நியமிக்க வேண்டும் உறுப்பினர்களாகச் சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்து கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற விவசாயிகள் பயன் பெறுகிற அளவிற்கு அவர்கள் வைத்திருக்கிற கிணறுகள், ஊற்றுகள், தனியாரிடத்தில் இருக்கக்கூடிய குளங்கள் போன்று இப்படிப்பட்ட இடங்களில் மின்சாரங்களை வளர்ப்பதற்கு மானியத்தைக் கொடுத்தால் அது பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக என்னுடைய ஆலங்குடி தொகுதியில் பல்வேறு கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். திருவரங்குளம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் ஒரு உயர் நிலைப் பள்ளி இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் இருக்கிற மக்கள் பிறப்பித்தப்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்தவர்கள் கூடை முடைகிற

1987 ஏப்ரல் 10] [திரு. அ. வெங்கடாசலம்]

தொழிலைச் செய்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் இருக்கிற திருவரங்குளம் அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு சீர்மரபினர் விடுதி ஒன்றினை இந்த ஆண்டில் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று அமர்கிறேன்.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ்: தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற மின்வளத் துறை, பிற்பட்டோர் நலத் துறை மானியக் கோரிக்கைகள் மீது நான் சார்ந்திருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சி சார்பாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வந்துள்ளேன்.

இந்த நாட்டில் ஐந்து லட்சம் மீனவர்கள் வாழ்ந்தாலும் கூட அவர்களுடைய வாழ்க்கை பாதுகாப்பில்லாத நிலையில் இருக்கிறது. கேரள மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் கடலில் சென்ற ஒருவர் காணவில்லையென்றால் உடனடியாக ஹெலிகாப்டர் மூலம் சென்று தேடுகிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய மாநிலத்தில் 10 மீனவர்களுக்கு மேல் காணாமல் போயிருந்தால் தான் ஹெலிகாப்டர் மூலம் சென்று தேடுவதற்கு இயலும் என்று சட்டமிருப்பதாக மாவட்டத்தில் இருக்கிற அதிகாரிகள் தெரிவிக்கிறார்கள். கடந்த இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால் என்னுடைய தொகுதியில் தூத்தூர் என்ற இடத்தில் ஏறத்தாழ 5 மீனவர்கள் கடலில் சென்று திரும்பி வரவில்லை. அவர்களைத் தேடிக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்று மீனவர் சங்கம் மூலமாக டைரக்டர் அலுவலகத்திற்குச் சென்றால், ஒரு மணி நேரத்திற்கு மேல் காத்திருந்த பின்னரும் எங்களைக் கூப்பிட்டு அவர்கள் பேசவில்லை. ஐந்து மீனவர்கள் இறந்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அவர்கள் குடும்பங்கள் தெருவில் நிற்கின்றன. அவர்களுக்கு எந்த உதவியும் செய்யப்படவில்லை. டைரக்டரைப் பார்க்க முடியவில்லையென்றதும், செயலாளரைக் காணச் சென்றால் அவரையும் பார்க்க முடியவில்லை. பிறகு அவர் அலுவலகத்தில் இதுகுறித்து கடிதம் எழுதிக் கொடுத்துவிட்டு வந்தேன். அந்த மீனவர்களுக்கு இதுவரையில் எந்த உதவியும் கொடுக்கவில்லை. கடலில் ஒருவர் இறந்துவிட்டார் என்றால் ஆழ்கடலில் சென்று உடலைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்றும், அதனைப் பார்த்த பிறகு தான், போஸ்ட் மார்ட்டம் செய்த பிறகு தான் ‘டெத் சர்டிபிகேட்’ கொடுக்கப்படும் என்றும் இருக்கிறது. நான் கேட்டுக்கொள்வது

[திரு. மா. சுந்தரதாஸ்]

[1987 ஏப்ரல் 10]

ஆழ்கடலில் போன ஒருவர் இறந்துவிட்டால் அவரை எப்படி கொண்டு வர முடியும்? ஆகவே இந்த நிலைமையை கருத்தில் கொண்டு உரியவகையில் சட்டத்தில் திருத்தம் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனி மூலம் கொடுக்கிற பணம் என்ற காரணத்திற்காக 'டெத் சர்டிபிகேட்' கொடுத்தால் தான் பணம் கொடுப்பார்கள். இதனை கேரள மாநிலத்தில் எப்படி செய்கிறார்கள் என்றால், ஆர்.டி.ஓ. மட்டத்தில் ஒரு விசாரணை நடத்துகிறார்கள். அங்கேயுள்ள பெரியவர்களிடம் சம்பந்தப்பட்ட நபர் உண்மையில் இறந்து விட்டார் என்று சான்றிதழ் வாங்கிவிட்டு, 'டெத் சர்டிபிகேட்' கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் எங்கள் பகுதியில் தாசில்தாரிடம் சென்று 'டெத் சர்டிபிகேட்' கேட்டால் போஸ்ட் மார்ட்டம் சர்டிபிகேட் எங்கே என்று கேட்கிறார். ஆகவே இதுவரையில் இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் பயனடைந்த குடும்பங்கள் 300-க்கும் குறைவாகத் தான் இருக்கின்றன. இந்த விவரத்தை நம்முடைய நிகிநிலை அறிக்கையில் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

ஆகவே நான் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் என்னுடைய சட்ட மன்றத் தொகுதியிலே ஏறத்தாழ 10 பேர்கள் இறந்திருக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ ஓர் ஆண்டுக்காலம் ஆகிறது. இதுவரையில் ஒரு காசு கூட கொடுக்கவில்லை என்றால், அந்த மீனவ மக்களுக்கு நாம் என்ன உதவி செய்திருக்கிறோம். அதைத்தான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகையினாலே இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே நான் உங்கள் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், சட்டத்தைத் திருத்துங்கள். ஒருவர் இறந்துவிட்டார் என்று சொன்னால்கூட, ஆர்.டி.ஓ. மூலமாகவோ, தாசில்தார் மூலமாகவோ ஒரு பெரிய அதிகாரி மூலமாகவோ, என்கொயரி செய்து, உண்மையிலே அவர்கள் இறந்துவிட்டார்கள் என்று சான்றிதழ் வாங்கி ஒரு மாதத்திற்குள்ளே இறந்தவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு பணம் கொடுத்தால்தான் நாம் அவர்களுக்கு ஏதாவது உதவி செய்தவர்களாக இருப்போம். ஆகவே அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், சட்டத்தைத் திருத்தி இறந்தவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு புதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும். ஒருவர் கடலுக்குச் சென்றபின் வானில்லை என்றாலும் கூட, ஹெலிகாப்டரை அனுப்பி ஏன் அவர்களைக் கண்டுபிடிக்க ஏற்பாடு செய்யக்கூடாது? அங்கே மக்கள்

1987 ஏப்ரல் 10] [திரு. மா. சுந்தரதாஸ்]

கேட்கிறார்கள். கேள்விவிற்கு ஒரு சட்டமா, தமிழ்நாட்டுக்கு ஒரு சட்டமா என்று கேட்கிறார்கள். நம்முடைய பகுதியிலே ஒரு மீனவர் காணாமல் போய்விட்டாலும் கூட, ஹெலிகாப்டரை அனுப்பி, அவர்களுடைய உயிரைக் காப்பாற்றுவதிலே எந்தத் தப்பும் இல்லை. ஆகையாலே இந்தச் சட்டத்தை திருத்தி, ஒருவர் கடலுக்குச் சென்று திரும்பி வரவில்லை என்றாலும் கூட, ஹெலிகாப்டரை அனுப்பி தேடுகின்ற சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் இன்று காமபன்சேசன் வேண்டுமென்றால், சொசைட்டியிலே அங்கத்தினராக இருக்கவேண்டும். ஒருவர் இறந்துவிட்டால், அவர் அங்கத்தினராக இருந்தால்தான் பணம் கிடைக்கும். ஆனால் இங்கு என்ன நிலைமை என்று சொன்னால், 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே ஒரு சொசைட்டி நிறுவப்பட்டது. அந்த சொசைட்டியிலுடைய தலைவர் இறந்துவிட்டார். அதற்குப் பின்னாலே தேர்தல் நடந்து தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப் படவில்லை. இதைப்போல பல சொசைட்டிகள் எங்கள் பகுதியிலே இன்றைக்கு டார்மெண்ட் ஆக இருக்கின்றன. சொசைட்டிகள் ஓபன்ஷன் பண்ணவில்லை. நான் போகும்போதெல்லாம் சொல்வதுண்டு, நீங்கள் எல்லாரும் அந்த சொசைட்டியிலே உறுப்பினராகச் சேருங்கள், அப்படிச் சேரவில்லை என்றால், உங்களுக்கு ஒன்றும் கிடைக்காது என்று சொல்வதுண்டு. அதற்கு அவர்கள் என்ன காரணம் சொல்கிறார்கள் என்றால், அங்கே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர் இல்லையே, அதிகாரிகள் ஒரு மாவட்டத்திற்கு எப்போதோ ஒரு தடவைதான் வருகிறார்கள், அதனால் நாங்கள் அங்கத்தினராக சேரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், தயவு செய்து, நீங்கள் ஸ்பெசல் ஆபீசரை நியமனம் செய்யுங்கள், உறுப்பினர்கள் சேருவதற்கு வழிவகை செய்யுங்கள். தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் பல சிக்கல்கள் இருப்பதால், தேர்தல்களை உடனே நடத்தாவிட்டாலும் பரவாயில்லை, டார்மெண்ட்டாக இருக்கக்கூடிய சங்கங்களுக்கு ஸ்பெசல் ஆபீசரை நியமனம் செய்து, யார் யாரெல்லாம் மெம்பராக வா விரும்புகிறார்களோ அவர்களைச் சேர்ப்பதற்கு ஆணையிட வேண்டும். இல்லை என்றால், 5 பேர்கள் கொண்ட குடும்பத்தில்,

[திரு. மா. சுந்தரதாஸ்] [1987 ஏப்ரல் 10]

ஒருவர் அங்கத்தினராக இல்லை என்றாலும் கூட, ஒரு காசு கூட கிடைக்காது என்கிறார்கள். ஆகவே தயவுசெய்து நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் எல்லா சொசைட்டிகளிலும் தேர்தல் வைக்க முடியவில்லை என்றாலும் கூட நாமினேசன் மூலமாகவோ, அல்லது அதிகாரிகள் மூலமாகவோ உறுப்பினர்களைச் சேர்ப்பதற்கு ஆணையிட வேண்டும்.

அடுத்து வீடுகள் கட்டுகின்ற திட்டத்திலே 7 ஆண்டுக் காலத்திலே பல இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாகச் சொல்லப் படுகிறது. வரவேற்கக் கூடிய ஒன்றுதான். என்னுடைய பகுதியில் கடந்த ஆண்டிலே 300 வீடுகள் கட்டி இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். 150 வீடுகள் கட்டுவதாக என்னுடைய பகுதியில் உள்ள மீனவ மக்கள் சொல்கிறார்கள். ஆனால் உண்மையிலே ஒரு வீடு கூட கட்டப்படவில்லை. ஏன் என்று சொன்னால், வீடு கட்ட 10 ஆயிரம் ரூபாயாக இருப்பதை, 14 ஆயிரமாக ஆக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லி, டென்டர் போட்டு அந்த ஆர்டர் கூட தூக்கிப் போடப்பட்டு இருக்கிறது. எனவே தற்போது முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்துள்ள 31 லட்சம் வீடுகள் கட்டும் திட்டத்திலாவது வீடுகளைக் கட்டித்தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் பகுதியிலே தாட்கோ மூலமாக ஒரு வீடு கூட கட்டப்படவில்லை. எங்கள் பகுதி மிகவும் பிற்பட்ட பகுதியாக இருந்தாலும் கூட, தாட்கோ மூலமாக ஒரு வீடு கூட கட்டப்படவில்லை. எனவே 30 லட்சம் வீடுகள் கட்டும் திட்டத்திலாவது எங்களுடைய கட்டலோரப் பகுதியில் இருக்கிற மீனவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித்தரப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் உள்ள மக்கள் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கேரளாவிலே இருந்தபோது 4 சதவீதம் ரிசர்வேஷன் கொடுத்திருந்ததாகச் சொல்கிறார்கள். 56-க்கு முன்னாலே நாங்கள் கேரளாவோடு இருந்தோம். 56-க்குப் பின் தமிழ்நாட்டுக்கு வந்த பிறகு, எந்த அரசுமே—காங்கிரஸ் ஆட்சியாக இருந்தாலும் சரி, எந்த ஆட்சியாக இருந்தாலும் சரி தான்—அவர்களுக்கு 4 சதவீதம் ரிசர்வேஷன் கிடைக்கவில்லை, என்று சொல்லி, கோர்ட்டுக்குப் போகின்ற நிலைமை இருந்த

1987 ஏப்ரல் 10] [திரு. மா. சுந்தரதாஸ்]

கொண்டிருக்கிறது. எனவே அந்த சமுதாயத்தினருக்கு உரிய ரிசர்வேஷன் கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய பகுதியைப் பொறுத்தவரையில், அந்த மீனவ மக்களுக்கு எந்தவிதமான வேலைவாய்ப்பும் இல்லை. இப்போது அங்கே பிஷ்ஷிங் டெவலப்மென்ட் கார்ப்பரேசனின் நெட் பேக்டரி, அதாவது மீன்வலைத் தொழிற்சாலை அங்கே இருக்கிறது. அந்தத் தொழிற்சாலையிலே அந்தப் பகுதியில் உள்ள படித்த இளைஞர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி வேலைவாய்ப்பு கொடுத்தால்தான் அவர்களை முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டு வர முடியும். எனவே ஐ.டி.ஐ. போன்ற நிறுவனங்கள் மூலமாக படித்தவர்களுக்கு பிஷ்ஷிங் நெட் பேக்டரியிலே வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கவேண்டும், அவர்களை ஊக்குவிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள இந்த நெட் பேக்டரி மிகவும் சிறியதாக இருக்கிறது. எங்களுடைய மாவட்டத்திலே அதிகமான மீனவர்கள் வாழ்கின்றார்கள். தனியார்கள் இந்த தொழிற்சாலை தொடங்க லைசென்ஸ் கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகையினாலே அரசாங்கமே, பிஷ்ஷிங் டெவலப்மென்ட் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக—தனியாருக்குக் கொடுக்க வில்லை என்றாலும் கூட—எங்களுடைய பகுதியிலே ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்கவேண்டும்.

மேலும் எங்கள் பகுதியிலே இருக்கிற மீன்களை கேரளா விற்குத்தான் கொண்டு செல்கிறார்கள். நமக்கு என்று ஒரு கூலிங் வசதியோ, ஸ்டோரேஜ் வசதியோ கிடையாது. எங்களுடைய பகுதியிலே ஒரு ஐஸ் பிளான்ட் இருக்கிறது. மீனை பதப் படுத்தக்கூடிய ஒரு தொழிற்சாலை இருக்கிறது. ஆனால் மின்சாரம் இல்லாமல் கடந்த 10 ஆண்டுக்காலமாக அது மூடப் பட்டு இருக்கிறது. தூத்தாரிலே உள்ள அந்த ஐஸ் பிளான்ட் கடந்த 10 ஆண்டுக் காலமாக மூடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், அந்த மீனவர்களுக்கு என்ன வசதியை நாம் செய்து கொடுக்கிறோம்? பக்கத்திலே உள்ள கேரளாவிலே

[திரு. மா. சுந்தரதாஸ்] [1987 ஏப்ரல் 10]

யிருந்து வந்து லாரி லாரியாக வாங்கிக் கொண்டு போகிறார்கள். நம்முடைய பகுதியிலே உள்ள மீனவர்கள் மீனை ஸ்டோரேஜ் பண்ணி வைப்பதற்கு, ஐஸ் பிளாண்ட்டிலே வைப்பதற்கு எந்த வசதியும் இல்லை. அதைப்போல நம்முடைய மீன்களை கேரளா விற்கு கொண்டு செல்கிறார்களே தவிர இங்கே அவற்றை பயன்படுத்தமுடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. எனவே தமிழகத்திலே பல தொழிற்சாலைகளை உருவாக்கினால் அந்நிய செலாவணியை அதிக அளவிலே நாம் உருவாக்க முடியும். எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் பிஷ்ஷிங் டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன் நிறுவனத்தின் கிளை இயங்கவில்லை. பிஷ்ஷிங் டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷனுடைய கிளை எங்கள் பகுதியிலே இயங்கி இருந்தால் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மீன் கொண்டு செல்ல முடியும். ஆனால் அது சென்னையிலேதான் பிரமாதமாக இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால் பிஷ்ஷிங் டெவலப்மெண்ட் கார்பரேஷனுடைய கிளை ஒன்றை எங்களுது மாவட்டத்திற்கு ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-40)

அதேபோன்று போட் வாங்கும் திட்டம் பற்றி நீங்கள் அறிவித்து இருக்கிறீர்கள். அது ஒரு நல்ல திட்டம்தான். போட் வாங்குவதற்கு அரசு 3 ஆயிரம் ரூபாய் மானியமாகவும், 3 ஆயிரம் ரூபாயை மீனவர்களும், அத்துடன் 9 ஆயிரம் ரூபாயை வங்கியிலிருந்து கடனாகவும் பெறவேண்டுமென்றிருக்கிறது. ஆனால் எங்கள் பகுதியில் எந்த ஒரு தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கியிலும் மீனவர்களுக்கு கடன் கொடுப்பதில்லை. ஆகையால் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் அந்த ஏழை மீனவர்களுக்கு லோன் கிடைக்கின்ற வகையிலே, அந்த 9 ஆயிரம் ரூபாயை கோஆப்பரேடிவ் சொசைட்டி மூலமாக கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 10] [திரு. மா. சுந்தரதாஸ்]

எங்களுடைய பகுதியிலே 10 ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட விசைப் படகுகள் இருக்கின்றன. அதில் 10 ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட மீனவர்கள் வேலை செய்கின்றார்கள். ஆனால் கோளத்திலே நம்முடைய தமிழக மீனவர்களை இரண்டாந்தர குடிமகனாகப் பார்க்கிறார்கள். ஏனென்று சொன்னால் எங்கள் பகுதியில் பிஷ்ஷிங் ஹார்பர் இல்லை. இரண்டு வாரத்திற்கு முன்புகூட மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடம் இதுபற்றி நான் ஒரு மனு கொடுத்திருக்கிறேன். நேரடியாகவே கொடுத்திருக்கிறேன். எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் 10 ஆயிரம் விசைப் படகுக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். எங்கள் பகுதியில் 'நேச்சுரல் ஹார்பர்' என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு தேங்காய் பட்டினத்தில் ஒரு அழகான இடம் இருக்கிறது. அந்த இடத்தில் ஆவன செய்வதற்காக அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே வேண்டுமென்ற கோளாகக் கொடுத்தேன். ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளைச் செய்தால் அந்த 10 ஆயிரம் விசைப் படகுக்காரர்கள் தமிழகத்திலேயே இருந்து நமக்கு அதிகமான அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டித் தர முடியும். இதனால் அங்கிருக்கக்கூடிய நம்முடைய தமிழக மீனவர்கள் அங்கே இரண்டாந்தர குடிமக்களாக இருக்கவேண்டிய அவசியம் இருக்காது. அதைத் தவிர்க்கும்பொருட்டு தேங்காய்பட்டினத்தில் ஒரு 'பிஷ்ஷிங் ஹார்பர்'-ஐ உடனடியாக ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று, படிக்கின்ற மாணவர்களை ஊக்குவிக்கின்ற முறையிலே முதல் மாணவர்களாக வருகின்றவர்களுக்கு பிரைஸ் கொடுப்பதாக அறிவித்து இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காக அதிகமான அளவிலே நிதி ஒதுக்கி அவர்களுக்கு உதவவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று பிற்படுத்தப்பட்ட பிரிவினரைப் பொறுத்த வரையில் ஆண்டு வருமான வரம்பு ரூ. 1,500 இருக்கின்றவர்களுக்குத்தான் அரசு சான்றிதழ் கிடைக்கும் என்று இருக்கிறது. வருமானம் 1,500 ரூபாய் என்று சொன்னால், ஒரு கூலி வேலை செய்கின்றவன்கூட ஒரு நாளைக்கு 5 ரூபாய், 10 ரூபாய் சம்பளம்

[திரு. மா. சுந்தரதாஸ்] [1987 ஏப்ரல் 10]

வாங்குகிறான். அந்த நிலையிலும் அவர்களுடைய ஆண்டு வருமானம் 3 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு தாண்டிப்போகிறது என்று சொல்லி அவர்களுக்கு 1,500 ரூபாய்க்கு ஆண்டு வருமானச் சான்றிதழ் வழங்கப்படுவதில்லை. பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தினருக்கு இது ஒரு மிக முக்கியமான பிரச்சினை. ஆகையால் 3 ஆயிரம் ரூபாய் ஆண்டு வருமானம் என்று வைக்கவில்லை என்று சொன்னால் அங்கிருக்கும் தாசில்தார், ஆர்.ஐ. போன்றவர்கள் அதற்கான சான்றிதழ்களை எப்படி கொடுப்பார்கள்? அதன் காரணமாக பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தினருக்கு ஒதுக்கப்படும் யணம்கூட அந்த மாணவர்களுக்குப் போய்ச் சேருவது இல்லை. மேலும் 1,500 ரூபாய்க்கு ஆண்டு வருமானச் சான்றிதழ் கொடுக்க மாட்டார்கள். ஏன் கொடுக்கமாட்டார்கள் என்று தாசில்தாரிடம் காரணம் கேட்டால், 5 ரூபாய் கூட சம்பளம் பெறமுடியவில்லை பென்றால் எப்படி இன்றைய நிலையில் வாழமுடியும் என்று கேட்கிறார்கள். ஆகவே அந்த 1,500 ரூபாய் ஆண்டு வருமான வரம்பை குறைந்தபட்சம் 3 ஆயிரம் ரூபாயாக மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோன்று உதவி நிதி பெறுகின்ற மாணவர்களுக்கு 5,000 ரூபாய் வருமான வரம்பு இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லி இருக்கிறது. ஆனால் அந்த மாணவர்களுக்கு 90 சதவீதம் அட்டென்டன்ஸ் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 90 சதவீதம் அட்டென்டன்ஸ் என்பதைக் குறைத்து 70 சதவீதம் அல்லது 80 சதவீதம் என்று ஆக்கி அந்த மாணவர்களுக்கு அந்த நிதி வழங்குகின்ற திட்டத்தை மாற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று, பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு இன்றைய தினம் ஹாஸ்டல் வசதி இல்லை. இந்த ஹாஸ்டல்களில் படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு ரூபாய் 135 கொடுக்கப்படுகிறது. இன்றைய விலைவாசியில் 135 ரூபாய் என்பது மிகவும் குறைவான தொகை. ஆகவே, அதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் 200 ரூபாயாக உயர்த்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 10] [திரு. மா. சுந்தரதாஸ்]

அதேபோன்று, முதிய, வயதுவந்தோருக்கு 35 ரூபாய் கொடுக்கப்படுவதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை 50 ரூபாயாக ஆக்கிக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மத்தியிலே ஒரு 'மண்டல் கமிஷன்' அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த 'மண்டல் கமிஷன்' அறிக்கை கொடுக்கப்பட்டும், மத்தியிலே பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்காக ரிசர்வேஷன் கொடுக்கப்படவில்லை, மத்தியிலே, வேலை வாய்ப்பிலே ரிசர்வேஷன் கொடுக்கப்படவில்லை. பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு மத்தியிலோ அல்லது வேறு நிறுவனங்களிலோ வேலை வாய்ப்பு பெறக்கூடிய நிலை இல்லை. மண்டல் கமிஷனுடைய ரிப்போர்ட்-படி பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு ரிசர்வேஷன் கொடுக்கும்படி நமது அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்தவேண்டும். அப்படியில்லையென்றால், மத்தியிலே ஒரு பேக்வர்ட்-கிளாஸ் கமிஷனை உருவாக்கி, மத்திய அரசிலே எல்லா பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும் ரிசர்வேஷன் அடிப்படையில் வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கின்ற வகையிலே மத்திய அரசை வற்புறுத்தவேண்டும். மத்திய அரசுத் துறைகளில் பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தினர் ஐ.ஏ.எஸ்., போன்ற பெரிய பதவிகளில் மிகக் குறைவாக இருக்கிறார்கள். காரணம், நமக்கு ரிசர்வேஷன் கிடையாது. நம்முடைய, பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தினர், சாம்பெட்டிஷன் காரணமாக அங்கே பல பெரிய பதவிகளுக்கு வரமுடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது.

ஆகவே மத்திய அரசில் இருக்கின்ற எல்லா துறைகளுக்கும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு இந்த ரிசர்வேஷன்படி ஒதுக்கிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று இந்தச் சமயத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வயதானவர்களுக்கு இப்போது அரிசி 1 கிலோ கொடுக்கப்படுகிறது. அதை 2 கிலோவாக உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு வாய்ப்புக்கு நன்றி சொல்லி விடை பெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

* மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பின்தங்கிய வகுப்பினர் முதலியோர் நலன் மற்றும் மீள் வளத்துறை ஆகிய ரெண்டு தலைப்பின்கீழ் கோரி.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1987 ஏப்ரல் 10]

இருக்கின்ற மானியங்கள்மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் மேலான கருத்துக்களைத் தெரிவித்ததற்காக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த மானியத்தின்மீது துவக்க உரை ஆற்றிய திரு. வேணுகோபால் அவர்கள் வழக்கம்போல காரசாரமாக இல்லாமல், சற்று காரசாரம் குறைவாக இருந்தாலும்கூட பேச வேண்டியவைகளை எல்லாம் வலியுறுத்திச் சொன்னார்கள். அப்படி அவர் சொல்லும்போது, இந்த இலாகாவை தனி ஒரு அமைச்சரிடம் கொடுக்கவேண்டும் என்றும், ப.உ.ச.-விடம் வேண்டாம் என்றும் சொன்னார்கள். (குறுக்கீடு) ஏன் மீது அவருக்கு தனிப்பட்ட கோபம் இருக்கிறது என்று நான் சொல்ல வில்லை. ஏன் மீது தம்பிக்கையும் இருக்கிறது என்று நான் நம்புகிறேன். இலாக்காக்கள் கடுதலாக இருக்கின்றன; ஆகவே இந்த இலாகாவை தனியாக பிரிக்கவேண்டும் என்று சொன்னார் என்று நினைக்கிறேன். இலாக்காக்கள் கடுதலாக இருந்தாலும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் துறையும், மீன் வளத் துறையும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் மிக முக்கியமாக கருதப்படுகிற இரண்டு துறைகள் ஆகும். ஏன் என்றால் பிற்படுத்தப்பட்டோர் துறைக் காகத்தான் திராவிட இயக்கம் காலம் எல்லாம் பாடுபட்டு உழைத்து வந்திருக்கிறது. அதேபோல்தான் மீன் வளத் துறைக்கும் முதலமைச்சர் அவர்கள் செய்து இருக்கின்ற மகத்தான சேவையை தவறாக கருத மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். எனவே இதில் அக்கறை இல்லாமல் போகவில்லை, மிகுந்த அக்கறையோடு நாம் ஒதுக்கீடு செய்து இருக்கிறோம். ஒங்கே பேசியவர்கள் எல்லாம் பொதுவான குறைகளை மிகவும் குறைவாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். பெரிய குறைகள் எதையும் இதில் காண முடியவில்லை என்று தெரிகிறது. அதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எழுப்பி இருக்கிற சில ஐயங்களுக்கு மட்டும் நான் பதில் சொல்லிவிட்டால் போதும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஒரு காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் பேசும்போது உறுப்பினர்களைச் சேர்ப்பது பற்றிச் சொன்னார்.

1987 ஏப்ரல் 10] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

புதிய உறுப்பினர்களைச் சேர்ப்பதிலே எவ்வித தடையும் இல்லை, மினவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் சேர்ப்பதில். என்காவது சேர்க்கமாட்டேன் என்று சொல்லி மறுக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்தால் அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதை நான் அவருக்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

செயல்படாத கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் எப்படிச் சேர்ப்பது என்று கேட்டார்கள். அதைப்பற்றி நிச்சயமாக பரிசீலித்து விரைவில் அங்கு உறுப்பினர்களைச் சேர்ப்பதற்கு அரசு ஆணை பிறப்பிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மினவர்கள் காரணம் பேர்வழிப்பட்டால் 10 பேர் காணாமல் போனால்தான் ஹெலிகாப்டர் அனுப்புகிறார்கள். ஒருவர் போனால்கூட அனுப்பவேண்டும் என்று கேட்டார்கள். ஒரு உயிரும் பொன்னான உயிர்தான், 10 பேர் உயிர்களும் பொன்னான உயிர்கள்தான். தனி உயிரை மட்டும் நாம் மதிக் காமல் இருக்கக்கூடாது. எனவே கோஸ்டல் கார்டு மூலம் மினவர்களை தேடுகிறோம். மின் வளத் துறை படகு மூலம் அந்தப் பகுதியில் செல்லும் படகு மூலம் தேடுகிறோம், பிறகு கோஸ்டல் கார்டு மூலம் தேடுகிறோம். அது இல்லை என்று சொன்னால் ஹெலிகாப்டர் மூலம் தேட ஆணை பிறப்பிக்கப்படுகிறது. பொது வாக 5-க்கு மேற்பட்ட மினவர்கள் காணாமல் போய்விட்டால் தேடுவதற்கு ஹெலிகாப்டரை பயன்படுத்துகிறோம். ஒருவர் போனால்கூட பயன்படுத்தவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்லும்போது, 10 பேர் போனால்தான் ஹெலிகாப்டர் அனுப்பமுடியும் என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் யாரோ சொன்னதாகச் சொன்னார்கள்.

* திரு. மா. சுந்தரதாஸ்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 5 பேர் போனதற்குப் பிறகு நான் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களிடம் சொன்னேன், அப்போதுகூட, - 2 மாதங் களுக்கு முன்பு நடந்த சம்பவம்—ஹெலிகாப்டர் அனுப்ப வில்லை.

[1987 ஏப்ரல் 10]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 5 பேர் போனால்கூட ஹெலிகாப்டர் அனுப்பவேண்டும் என்று விதி இருக்கிறது. அவர் எப்படி சொன்னார் என்று தெரியவில்லை. எழுதிக் கொடுத்தால், அதைப் பற்றி விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்கச் சொல்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-50)

புதுக்கோட்டையைச் சார்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் வெங்கடாசலம் அவர்கள் பேசும்போது சீர்மரபினர் நிலையைப் பற்றி கேட்டார்கள். புதுக்கோட்டையைப் பொறுத்தவரையில், சீர்மரபினர் பட்டியலில் சந்தேகக் குறைய 32 வகுப்பினரை சேர்த்து வைத்திருக்கிறோம். இல்லை என்று சொல்லவில்லை. அந்த வகுப்பைச் சார்ந்தவர்கள் வேறு இடத்திற்குப் போய் விட்டால் கூட, சான்றிதழ் கொடுக்கப்படவேண்டும். இடம் மாறினால் வகுப்பு மாறி விடாது. அளங்குத்தான், வகுப்பிற்குத் தான் சான்றிதழ் கொடுக்கிறோமே தவிர, மாவட்டத்திற்குத் தான் சான்றிதழ் என்று கிடையாது. யாராவது தவறாக செய்திருந்தால் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரும்படி நான் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சங்கு எடுப்பதில் தனியார்களிடத்தில் கொடுத்து அவர்கள் கொள்ளை லாபம் அடித்துக்கொள்கிறார்கள் என்று திரு. உத்திராபதி அவர்கள் சொன்னார்கள். சங்கு எடுப்பதை தனியார்களிடத்தில் கொடுக்காமல், மேற்கு வங்க அரசுக்குத் தான் கொடுக்கிறோம் என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியை அவர்களிடம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதிலே அவர்களுக்குக் குறை இருக்காது, பாராட்டுவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

குமரி மாவட்டத்திலுள்ள கவரா என்ற ஜாதியினர் பிற்படுத்தப் பட்டோர் பட்டியலில் இப்போது இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தொடர் எண் 45-லே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சான்றிதழ் கொடுக்க மறுத்தால், யாரேனும் மறுத்திருப்பார்களேயானால், அதைப்பற்றி அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் சான்றிதழ் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும். ஏற்கெனவே இருக்கின்ற பட்டியலில் 45 ஆம் இடத்தில் இருக்கிறது. குமரி மாவட்டத்தில் கவரா என்ற இனம் இதிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 10] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

மினவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குத் தேர்தல் நடக்கவில்லை என்றும் தேர்தல் நடத்த வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். ஏற்கனவே தேர்தல் நடந்த இடங்கள் எல்லாம் அப்படியே இருக்கின்றன. புதியதாக தேர்தல் நடக்கவில்லை. அதைப்பற்றி அரசு பரிசீலிக்கும். நிச்சயமாக எவ்வளவு விரைவாக செய்ய முடியுமோ, அவ்வளவு விரைவாக தேர்தலை நடத்தலாம் அரசுக்கு ஒன்றும் அதிலே பயம் கிடையாது. தேர்தலைப்பற்றி நிச்சயமாக கவனிக்கும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் பேசும்போது இரால் மீன் ஆராய்ச்சிப் பண்ணையைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இரால் ஆராய்ச்சிப் பண்ணை வளர்ச்சியில் ஆராய்ச்சி தொடர்கின்றது. இவ்வாண்டு நன்னீரில் 6 இலட்சம் இரால் குஞ்சுகள், பல குளங்களில் இருப்பு செய்யப்பட்டு, நன்கு வளர்த்து வருகிறது என்பதை அவருக்கும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

விசாகப்பட்டினப் பகுதியில் தமிழ்நாடு மீன் வளர்ச்சிக் கழகம் சார்பாக, 'தஞ்சை' மற்றும் 'நெல்லை' என்ற இரண்டு டிராலர்கள் இரால் மீன்களைப் பிடிக்கின்றன. நம்முடைய மீன் படகுகள் இரண்டு டிராலர்கள், விசாகப்பட்டினத்தில் வைத்திருக்கிறோம். அங்கே கிடைக்கின்ற மீன்களை பிடித்து எடுத்துக்கொண்டுபோய் விற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். இதனால் இந்த ஆண்டு மட்டும் நமக்குக் கிடைத்த நிகர இலாபம் ரூ. 73 இலட்சம்.

தமிழகத்திலுள்ள பனிக்கட்டி நிலையங்கள் பெரும்பாலானவை தனியாரிடத்தின்கீழ்தான் இருக்கின்றன. சில அரசுத் துறையின்கீழ் இயங்கி வருகின்றன. தமிழகத்தில் பனிக்கட்டி மற்றும் பதனிடும் நிலையங்கள் தேவையானவற்றை பூர்த்தி செய்கிறது. அதில் ஒன்றும் குறைபாடு இல்லை. எனவே அரசு தனியாக துவக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஹேமச்சந்திரன் அவர்களுக்கு தெரிவிப்பது, நமது ஆராய்ச்சியில் சுமார் 3,000 ஹெக்டேர் பாப்புள்ள சிறிய ஏரிகளில் தீவிர மீன்பிடிப்பு உற்பத்தித் திட்டம் அமல்

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1987 ஏப்ரல் 10]

படுத்தப்படுகிறது. இத்திட்டத்தில் ஒரு ஏக்கரில் சராசரி 800 கிலோ மீன் உற்பத்தி செய்யப்படுவதால் இப்போது இருந்து வரும் நடைமுறையே தொடரலாம் என்று அரசு கருதுகிறது. சிறிய, பெரிய ஏரிகளில், பிடபிள்யு. ஏரிகள் அல்லாது, மற்ற ஏரிகளில் அதை நாம் பயன்படுத்திவருகிறோம். இந்த முறை தொடர்ந்து இருக்கலாம் என்று இப்போது முடிவு எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பரவர் என்ற இனத்தைச் சார்ந்த மக்கள் ஆதிதிராவிடர்களாகத்தான் கருதப்படுகிறார்கள். ஏண் 57-ல் இந்த இனம் முன்பே இடம் பெற்றிருக்கிறது. அப்படி சான்றிதழ் கொடுக்கத் தவறினால், இப்போது சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற உத்தரவாதத்தை கேட்டு சான்றிதழ் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

அடுத்து மீனவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுத்ததில் 297 வீடுகள்தான் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வேணுகோபால் அவர்கள் ஒரு புள்ளிவிவரம் சொன்னார்கள். 1975-76-ஆம் ஆண்டு முதல் 1986-87-ஆம் ஆண்டு வரையில் 11,704 வீடுகளுக்கு அங்கீகாரம் செய்யப்பட்டு, 10,098 வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. 1987-88 ஆம் ஆண்டு ரூ. 97 இலட்சம் செலவில் 510 வீடுகள் கட்டுவதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆணையிட்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் கொடுத்த புள்ளிவிவரம் 297 வீடுகள் தான் என்பது சரியல்ல. அதைத் திருத்திக் கொள்ளுமாறு நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மீசல் பங்கைப் பொறுத்தவரையில் சென்னையிலே இராய புரத்தில் 'மீசல் பங்க்' ஒன்று இருக்கிறது. மீனவர்களுக்கான படகுகளுக்குத்தான் மீசல் போடுவதற்கு அது இருக்கிறதே தவிர, வெளியாருக்கும் பயன்படுத்துவதற்கு இல்லை. மீனவர்களுக்காகத்தான் பயன்படுத்தி வருகிறோம்.

சென்னையிலே நைலான் வலை பின்னுவதற்கான நூல் உற்பத்தியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இப்போது இந்தியாவிலே 9 தொழிற்கூடங்கள் நூல் உற்பத்தி செய்கின்றன. நமது

1987 ஏப்ரல் 10] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

நாட்டில் வலை நூலுக்குப் பாஞ்சமில்லை. எனவே அதற்கும் குறைவில்லாமல் இருக்கின்ற காரணத்தால் அரசு அதிலே இப்போதைக்கு ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை. மேலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் தங்கள் தொகுதிகளின் தேவைகளை எல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். பேசிய உறுப்பினருக்கெல்லாம் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக மீனளத் துறையில் மீனவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு இந்த அரசு எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்து வருகிறது. மீனவர் ஆலோசனை குழுவைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதை புதுப்பிப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்ற உத்தரவாதத்தை இப்பொழுதே நான் அவர்களுக்குத் தருகிறேன். அதைப்பற்றிய முழு விவரம் என்னிடத்தில் இப்போது இல்லை. இருந்தாலும் நலிந்துபோன மீனவர்கள் கடன், யாருக்குத் தள்ள வேண்டுமோ அதை தள்ளுவது பற்றி அரசு பரிசீலிக்கும் என்ற உத்தரவாதத்தை அளிக்கிறேன். அடுத்தமுறை அவையிலே இதுபற்றி வரும் போது எத்தனை பேர்களுக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்ற முழு விவரத்தைச் சேர்த்துத் தருகிறேன் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பிற்படுத்தப்பட்டோர் நிலையைப் பொறுத்தமட்டில் பிற்படுத்தப்பட்டோருக்காக அந்தத் துறையில் ஒரு தனிக் கழகமே துவக்கி, மேம்பாடு கழகம் என்று உருவாக்கி அவர்களுக்கு நிதியுதவி அளித்து, கடன் கொடுத்து ட்ரேட் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லி இந்த ஆண்டு 40 இலட்சம் ரூபாய் அதற்காக அரசினுடைய வட்டியில்லாக் கடனாக நாம் கொடுத்து வைத்திருக்கிறோம். இந்த ஆண்டு செயல்படும் என்று நம்புகிறேன். பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்கள் விடுதிகளில் மாணவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகின்ற பணத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். சமீபத்தில் ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு நான், இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு நான் முதலமைச்சர் அவர்கள் மாற்றியமைத்து இருக்கிறார்கள். இப்போது மாற்றியமைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். இருக்கின்ற விடுதிகளில் எல்லாம் கொடுக்கின்ற பணம் போதும்

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1987 ஏப்ரல் 10]

என்று அனைவரும் ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். விடுதிகளில் சோதனை போடுகின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை நான் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் ஒவ்வொரு விடுதியிலும் ஒவ்வொரு நாளும் என்னென்ன சாப்பாடு போட வேண்டும் என்ற பட்டியலை வெளியிலே போட்டு போட்டு வைத்திருக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விளம்பரப் பலகையில் இருப்பதுபோல் சாப்பாடு போடுகிறார்களா என்பதை, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் போய் சோதிக்கும்போது மாணவர்களை விசாரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கேயாவது குறை இருந்தால் அதைப்பற்றி அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பிற்படுத்தப்பட்டோருக்காக இது வரையில் தமிழ்நாட்டில் துவக்கப்பட்டிருக்கின்ற விடுதிகள் 558 ஆகும். வருட வாரியாக என்னிடத்தில் பட்டியலே இருக்கிறது. இதில் அதிகமாக துவக்கப்பட்ட ஆண்டு 1971-72 ஆகும். 60 துவக்கியிருக்கிறார்கள். பிறகு 43, 30, 34, 19, 20, 15 என்று இருக்கிறது. மொத்தம் 558 இருக்கிறது. முதலமைச்சர் அவர்கள் இதுபற்றி என்னிடத்தில் நேற்றுதான் கேட்டார்கள். எவ்வளவு இருக்கிறது, எவ்வளவு துவக்க வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். புள்ளிவிவரத்தை கொடுத்திருக்கிறேன். கொடுத்ததற்கு பிறகு முதல்வர் இந்த ஆண்டு ஆனா, பெண்கல்லூரி, பள்ளி மாணவர்களுக்கு சேர்த்து ஒட்டுமொத்தமாக 113 பிற்படுத்தப்பட்ட விடுதிகளைத் திறக்க வேண்டும் என்று ஆணையிட்டு இருக்கிறார்கள். (மேசையைத் தட்டும் பலத்த ஒலி) இந்த ஆண்டு 113 பிற்படுத்தப்பட்டோர் விடுதிகள் திறக்கப்படும். அதே போல இவ்வாண்டு கல்லூரி மாணவிகளுக்காக புதியதாக 5 விடுதிகள் கட்டிடம் கட்டப்படும். கட்டிச் கொடுக்கப்படும். பள்ளி படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு 10 விடுதிகள் கட்டிச் கொடுக்கப்படும். நுனிப்பட்ட ஒருவருடைய வீட்டிலே போய் தங்கிப் படிக்கும்போதும், வாடகை இடத்திலும் வசதிகள் மிகவும் குறைவாக இருப்பதால் கல்லூரியில் படிக்கின்ற பெண்களுக்கு பல தொந்தரவுகளும் தொல்லைகளும் ஏற்படுகின்றன என்ற காரணத்தால் விடுதிகளை கட்ட வேண்டும் என்ற முடிவு எடுத்து ஐந்தாம் மாணவிகளுக்கே கட்டிவிட வேண்டும் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1987 ஏப்ரல் 10] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

அவை இந்த ஆண்டு செய்து.) முடிக்கப்படும். இந்தத் துறையைப் பொறுத்தமட்டில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய வலுவான குரலிலே எதுவும் எதிர்ப்பு தெரிவிக்காத காரணத்தினால் வெட்டுத் தீர்மானத்தை அவர்களே பெருந்தன்மையோடு திரும்பப் பெற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இதில் மேற்கொண்டு எந்த சந்தேகத்திற்கும் வாயில்லை. நான் விளக்கம் தந்தது அவர்கள் பேசியதற்கு பதிலை குறிப்பாக தந்திருக்கின்றேனே தவிர வேறு எதுவும் இல்லை என்று தெரிவித்துவிட்டு தீர்மானத்தை திரும்பப் பெறவேண்டும் என்று பேரவைத் தலைவர் அவர்களே தங்கள் மூலமாக உறுப்பினர்களை கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கின்றேன்.

(பிற்பகல் 2-00)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் அனுமதியுடன் பேரவையின் அலுவல் நேரம் சிறிது நேரம் நீட்டிக்கப் பெறுகிறது.

திரு. எஸ். வேணுகோபால்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் மசல் பங்கைப் பற்றிச் சொன்னது, லாரிகளுக்குப் போடவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. நான் அங்கே இருக்கின்ற எல்லா விசைப் படகுகளுக்கும் போட்டால்தான் அந்த வாரியத்தின் வருமானம் உபரியாகும் என்று தான் சொன்னேனே தவிர, லாரிகளுக்குப் போடவேண்டும் என்று சொல்லவே இல்லை என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொண்டு, வீடுகளைப் பொறுத்தவரையில், 1986-87-இல் 11,400 வீடுகள் கட்டப்படும் என்று இருக்கிறது. அதில் 9,738 வீடுகள் என்று கொள்கைக் குறிப்பிலே அறிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு 10,035 போனால் 297 தான் புள்ளிவிவரத்தோடு நான் கையிலே வைத்திருக்கிறேன். அமைச்சருக்கு தவறான தகவல் தரவில்லை என்பதைத் தான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தவறான தகவல், திருத்திக்கொள்ளவேண்டும் என்று தான் சொன்னேன். நான் படித்ததும் புத்தகத்திலிருந்து தான் படித்தேன், விவரங்களைக் கொடுத்து இருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் மசல் பங்கைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். கூட்டுறவுத் துறையிலே

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1987 ஏப்ரல் 10]

இயங்குகின்ற அது, அதற்காகத் துவங்கப்பட்ட போது, அந்த நிபந்தனைகளின் கீழ் அந்த உரிமம் பெற்றிருக்கிற காரணத்தால், தனியாருக்கு வழங்கமுடியுமா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. முடியும் என்றால் வழங்கலாம். ஆனால் தனியாருக்குக் கொடுப்பது அவ்வளவு சரியாக இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். அதைப் பற்றி அரசு பரிசீலிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு 113 பின்பட்டோர் நல இல்லங்கள் திறக்கப்படும் என்று அறிவித்தமைக்காக மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்கும், அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நன்றி. அதேநேரத்தில், மைய அரசினுடைய கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருக்கக்கூடிய நம்முடைய சென்னை மீன் பிடிக்கும் துறைமுகம், நம்முடைய மீனளத் துறைக்கே திரும்பப் பெறுகிற முயற்சியில் மாநில அரசு ஈடுபடுமா என்பதைப் பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை . . .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதைப் பற்றி மாநில அரசு, மைய அரசிற்கு எழுதி இருக்கிறது. மீன் பிடித்துறைமுகத்தை மாநில அரசிற்குத் தான் கொடுக்கவேண்டும் என்று எழுதியிருக்கிறோம். இன்னும் மைய அரசிடமிருந்து அதற்குரிய பதில் வரவில்லை.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மண்டபத்திலே செயலாற்றி வரும் முத்துப் பண்ணை ஸ்பிக் நிறுவனத்திற்கு கை மாற்றப்படுவதாக சொல்லப்படுவது உண்மையா? அப்படியானால், அதிலே வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளிகளுக்கு வேலை உத்தரவாதம் செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முத்துக் குளிப்பதைப் பற்றி, நாமும், ஸ்பிக் நிறுவனமும் சேர்ந்து அதைச் செய்யலாம் என்று முடிவு எடுத்து, அதற்காக ஒரு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஆனால் முத்துக்கள் கடலின் அடியில் மூன்று இலட்சம் முத்துக்கள்—

1987 ஏப்ரல் 10] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

நத்தைகள் இருக்கும் என்று ஒரு ஆராய்ச்சியின் மூலமாகத் தெரிந்து—நத்தைகளை எடுத்து செயற்கை முத்துக்களை வைக்கவேண்டும்: நாம் அவைகளை எடுத்துக்கொண்டு போய் மண்டபத்திலே இருக்கின்ற ஒரு தொழிற்சாலையில் செயற்கை முத்துக்களை வைத்து அதன் பிறகு மீண்டும் கொண்டு போய் அதைக் கடலிலே விட்டு, அது மீண்டும் வளரவேண்டும். வளர்ந்ததற்குப் பிறகு முத்தை எடுக்கவேண்டும். ஆனால் எதிர்பார்த்தப்படி கீழே 3 இலட்சம் என்று சொன்னார்கள்—கீழே இல்லை. இல்லாது போன குறையினால் முத்துக்கள் எடுப்பதற்கு—அதிகம் நாம் பிடிப்பதற்கு வழியில்லாததன் காரணத்தால், தற்காலிகமாக அதைத் தள்ளி வைத்து இருக்கிறோமே தவிர, ஸ்பிக் நிறுவனத்திடம் கொடுத்துவிட்டோம் என்பது சரியல்ல. நாமும், ஸ்பிக் நிறுவனமும் சேர்ந்து தான் இதைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. பொ. உத்திராபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களிடம் நான் எதிர்பார்ப்பது, மத்திய உவர் நீர் மின் நிலையம்—தலைமையகம் நாகையிலே அமைக்கிறதைப் பற்றி ஒரு விவரம் கேட்டேன். அதுசம்பந்தமாக . . .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: சென்னையிலேயே அதை ஆரம்பிப்பதற்கு அரசு அதைப் பற்றி கடிதம் ஏற்கனவே எழுதியிருக்கிறது. இப்போது அவர்கள் இடம் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி இன்னும் ஒரு இரண்டு, மூன்று நாட்களில் முழுத் தகவலும் மத்திய அரசாங்கத்திற்குப் போய்விடும். அநேகமாக அடுத்த ஆண்டு துவங்குவதற்கான ஏற்பாடு நடக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. அ. வெங்கடாசலம்: தலைவர் அவர்களே, திருச்சி மாவட்டத்திலிருந்து புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திற்கு பல பகுதிகளில் குடியேறி இருக்கக்கூடிய காட்டுநாயக்கர்களுக்கு, புதுக்கோட்டையில் அந்த காட்டுநாயக்கர் சான்றிதழ் வழங்கப்படவில்லை. எனவே, அதைத் தயவுசெய்து—அந்த காட்டுநாயக்கர் சான்றிதழ் வழங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1987 ஏப்ரல் 10]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: நான் அதைத்தான் துவக்கத்திலேயே சொன்னேன். ஒரு ஜாதியினர் ஒரு இடத்தை விட்டு இடம் மாறிவிட்டால், ஜாதி மாறிவிடாது. இடம் மாறி விட்டாலே ஜாதி மாறிவிடப் போவது இல்லை. அப்படி என்று சொன்னால், வாழுகின்றவர் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்களையெல்லாம் கொண்டு வந்து அக்ரஹாரத்தில் குடியேறவிட்டால் அவர்கள் ஐயர்களாக ஆகிவிட முடியாது. ஒத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள், அந்தச் சமுதாயம். எனவே, அப்படி இல்லை. எனவே தான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த இடத்திலிருந்து போய்விட்டாலும் ஜாதிச் சான்றிதழ் மனிதனுக்குத் தானே தவிர, இடத்திற்கு அல்ல. அவர்களுக்கு ஏற்கெனவே கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றுதான் எனக்கு செயற்குறிப்பு வந்திருக்கிறது. இல்லையெனில், கொடுக்கும்படி ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது, இப்போது வாக்கெடுப்பு.

கோரிக்கை எண். 21—மீனளம்.

திருவாளர்கள் பொ. உத்திராபதி, மு. இராசாங்கம் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுச் சீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“மானியக் கோரிக்கை எண்: 21—மீனளம் என்ற தலைப்பின் கீழ், ரூ. 6,94,29,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

1987 ஏப்ரல் 10]

கோரிக்கை எண்: 32—பின் தங்கிய வகுப்பினர் முதலியோர் நலன் திரு. சோ. மா. இராமசுந்திரன் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால், அவருடைய வெட்டித் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திருப்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாக கருதப்பெற்றது.

திருவாளர்கள் எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம், பொ. உத்திராபதி ஆகியவர்களுடைய வெட்டித் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திருப்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“மாளியக் கோரிக்கை எண்: 32—பின் தங்கிய வகுப்பினர் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 13,62,33,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்.”

மாணியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவற்று, நாளை (11—4—1987) காலை 10.00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2.05 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

8. பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்ற ஏடுகள்.

(அ) சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

72. 1984-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு தொலைக் காட்சியில் வீடியோ கேசட் ரெக்கார்டர்கள் மூலம் (காணொலிச் சுருள் பேழை) திரைப்படங்கள் காட்டுதல் (முறைப்படுத்துதல்) விதிகளில் கிருத்தமொன்று செய்வது குறித்து உள்நுழையின் 9—7—1986 ஆம் நாளிட்ட 1743 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளி